

Onsdag den 30. november 2016 (D)

1

25. møde

Onsdag den 30. november 2016 kl. 13.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til justitsministeren om rocker- og bandekriminalitet. (Hasteforespørgsel).

Af Peter Kofod Poulsen (DF) og Peter Skaarup (DF). (Anmeldelse 25.11.2016).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Pernille Bendixen (DF)

Mener ministeren, at det bør få ansættelsesmæssige konsekvenser – og hvad vil ministeren i så fald gøre for at sikre sig, at det sker – hvis en ansat i politiet nægter at give hånd til personer af det modsatte køn under udførelsen af sit hverv, som det f.eks. er tilfældet med en kvindelig muslim ansat ved Fyns Politi? (Spm. nr. S 257).

2) Til justitsministeren af:

Henrik Brodersen (DF)

Hvad agter ministeren at gøre for at sikre sig, at der gribes ind i forhold til Uberchauffører og deres kunder, efter at Østre Landsret har stadfæstet Københavns Byrets dom over en Uberchauffør for ulovlig taxikørsel uden tilladelse og i strid med taxiloven? (Spm. nr. S 265 (omtrykt). Medspørger: Kim Christiansen (DF)).

3) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvilke initiativer agter regeringen at iværksætte for at begrænse det tiltagende antal påsatte bilbrande? (Spm. nr. S 277).

4) Til forsvarsministeren af:

Malte Larsen (S)

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at værnepligten skal afskaffes, og agter regeringen at fremsætte et forslag herom? (Spm. nr. S 268).

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF)

Mener ministeren – i forlængelse af ministerens svar på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål 521 fra det forgangne folketingsår – at det er

problematisk, at faggruppen inden for sundhed har langt større sygefravær end andre faggrupper? (Spm. nr. S 254).

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF)

Hvad agter ministeren at gøre for at nedbringe sygefraværet for faggruppen inden for sundhed? (Spm. nr. S 255).

7) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S)

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at kontanthjælpen for voksne (personer over 30 år) skal sænkes til SU-niveau (kontant- og uddannelseshjælp for unge), og agter regeringen at fremsætte et forslag herom? (Spm. nr. S 262).

8) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S)

Er ministeren enig med Liberal Alliances tidligere beskæftigelsesordfører, Joachim B. Olsen, i, at »social dumping er godt, fordi det styrker konkurrenceevnen«? (Spm. nr. S 263, skr. begr.).

9) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Marie Krarup (DF)

Hvad vil ministeren gøre for at undgå religiøs chikane på uddannelsesinstitutioner i forbindelse med brug af såkaldte refleksionsrum og bederum – sådan som det angiveligt er sket på UCC Carlsberg? (Spm. nr. S 258).

10) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Marie Krarup (DF)

Hvad vil ministeren gøre for at undgå islamisering i uddannelsesinstitutionerne under ministerens område – og dermed hjælpe med til, at Danmark forbliver et kristent land også på langt sigt? (Spm. nr. S 259).

11) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Mette Reissmann (S)

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at bevillingen til fri forskning skal øges med 800 mio. kr., og agter regeringen at fremsætte et forslag herom? (Spm. nr. S 281).

12) Til sundhedsministeren af:

Astrid Krag (S)

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at der skal indføres brugerbetaling i sundhedsvæsenet for 3,4 mia. kr. svarende til Velfærdskommissionens anbefalinger, og agter regeringen at fremsætte et forslag herom? (Spm. nr. S 271 (omtrykt)).

13) Til sundhedsministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Hvad mener ministeren om den akutte lægemangel, der er i nogle af de mest udsatte boligområder i landet (hele 15 ud af 25), herunder Tingbjerg i København, og hvilke tiltag vil ministeren tage for at imødegå det presserende problem?

(Spm. nr. S 276, skr. begr. (omtrykt)).

14) Til sundhedsministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Når hele 15 ud af 25 udsatte boligområder (ghettoer), herunder i Tingbjerg i København, akut mangler praktiserende læger, hvordan vil ministeren så gøre det mere attraktivt for praktiserende læger at søge til f.eks. Tingbjerg?

(Spm. nr. S 280, skr. begr. (omtrykt)).

15) Til ministeren for offentlig innovation af:

Malte Larsen (S)

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at der skal gennemføres en produktivitetsforbedring i den offentlige sektor på 10 pct. (1,5 pct. om året i 7 år i stat, regioner og kommuner), og agter regeringen at fremsætte et forslag herom?

(Spm. nr. S 269 (omtrykt)).

16) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at selskabsskatten skal sænkes til 12,5 pct., og agter regeringen at fremsætte et forslag herom?

(Spm. nr. S 270).

17) Til skatteministeren af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF)

Mener ministeren, at udflytningen af statslige arbejdspladser kompenserer for den geografiske skævvridning, som regeringens topskattelettelser og for den sags skyld også den forhøjede pensionsalder, nedskæringen i børnechecken og indførelsen af kontanthjælpsloftet er med til at forstærke?

(Spm. nr. S 229 (omtrykt)).

18) Til skatteministeren af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF)

Mener ministeren, at det er rimeligt, at det offentlige, herunder SKAT, bruger milliarder af skattekrone på it-leverandører, der bruger skattefinter og skattely, og vil ministeren i den forbindelse bruge den kommende skattelyliste fra EU til at undgå offentligt samarbejde med skattelyvirksomheder?

(Spm. nr. S 279).

19) Til undervisningsministeren af:

Troels Ravn (S)

Gør det indtryk på ministeren, når Ulla Højmark Jensen og Mette Træden Pedersen i bladet Vejlederen skriver, at unge oplever UPV som en stempling og et nederlag, som kan stille dem i en marginaliseret position i forhold til deres klassekammerater?

(Spm. nr. S 218, skr. begr. (omtrykt)).

20) Til undervisningsministeren af:

Troels Ravn (S)

Hvad er ministerens holdning til, at mange unge, der bliver færdige med en STU, efterspørger mulighed for at komme videre i uddannelsessystemet og ud på arbejdsmarkedet, men reelt ikke har mulighed for dette?

(Spm. nr. S 219 (omtrykt)).

21) Til undervisningsministeren af:

Pernille Bendixen (DF)

Hvad er ministerens holdning til Børnerådets anbefaling om at sætte oplysning om psykisk og fysisk vold på skoleskemaet, fordi mange børn efter Børnerådets undersøgelse slet ikke er klar over, at de er udsat for vold?

(Spm. nr. S 264 (omtrykt)).

22) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Pia Adelsteen (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at Vejdirektoratet planlægger at fjerne brovagterne fra bl.a. Kronprins Frederiks Bro i Frederikssund?

(Spm. nr. S 252 (omtrykt)).

23) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Pia Adelsteen (DF)

Hvad skønner ministeren at besparelsen bliver ved at fjerne brovagter fra Danmarks klapbroer, og mener ministeren ikke, at det vil udgøre en sikkerhedsmæssig risiko i forhold til udrykningskøretøjer, driftsstop m.v.?

(Spm. nr. S 253 (omtrykt)).

24) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Har ministeren fortsat tillid til Havarikommissionens fremtidige anbefalinger efter den sidste uges uroligheder, hvor Berlingske bl.a. har afsløret, at havariinspektørernes anbefalinger flere gange er blevet fjernet af ledelsen, hvilket kan skade tog- og flysikkerheden?

(Spm. nr. S 272 (omtrykt)).

25) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Hvad er ministerens holdning til at indføre et obligatorisk orienteringsstop i lyskryds for lastbiler for at undgå f.eks. højresvingulykker?

(Spm. nr. S 273 (omtrykt)).

26) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad er regeringens holdning til kunstcirkulæret af 2004, og agter regeringen at ændre dette?

(Spm. nr. S 278 (omtrykt)).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

Mette Bock (LA) har meddelt, at hun ønsker at nedlægge sit hverv som fjerde næstformand fra den 29. november 2016. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Til at indtræde i Præsidiet som fjerde næstformand i stedet for Mette Bock har vedkommende gruppe udpeget Leif Mikkelsen (LA).

Den pågældende er herefter valgt.

I dag er der følgende anmeldelser:

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Lovforslag nr. L 94 (Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, udlændingeloven og værgemålsloven. (Afskaffelse af muligheden for dispensation fra alderskrav ved indgåelse af ægteskab, anerkendelse af udenlandske ægteskaber og forhøjelse af gebyret for prøvelse af ægteskabsbetingelserne)).

Kl. 13:02

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Lovforslag nr. L 95 (Forslag til lov om ændring af sundhedsloven, lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. (Etablering af en bisidderordning, praktiserende kiropraktorer mulighed for henvisning til billeddiagnostiske undersøgelser og kvalitetsarbejde m.v)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til justitsministeren. (Hasteforespørgsel):
Hvad vil regeringen iværksætte af initiativer for at begrænse rocker- og bandekriminaliteten i almindelighed og banderelaterede skyderier i det offentlige rum i særdeleshed?

Af Peter Kofod Poulsen (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 25.11.2016).

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til torsdag den 1. december 2016.

Det er først ordføreren for forespørgerne, hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak, formand. Vi har indkaldt til denne hasteforespørgselsdebat, da vi igennem den seneste tid har set en forrælse i rocker-bande-miljøet, der har haft den klare negative konsekvens, at der er sket en stribe skyderier i det offentlige rum. For nylig var der skyderi i Magasin i Lyngby, hvor kuglerne fløj om ørerne på ganske almindelige mennesker, og hvor en kvinde blev såret. Den slags tilstande kan vi selvfølgelig ikke være tjent med i Danmark, og derfor bliver vi nødt til at handle. Derfor har vi indkaldt til hasteforespørgslen her i dag for at afdække, hvilke skridt der kan tages for at sikre ro, orden og tryghed i hele landet. For man skal ikke frygte at løbe ind i et skyderi, bare fordi man færdes i det offentlige rum.

Jeg ser frem til at høre ministerens besvarelse af det fremsendte spørgsmål, ligesom jeg ser frem til at høre ordførernes forskellige bud på gode løsninger. Jeg skal også takke for, at langt de fleste partier har bakket op om muligheden for en hasteforespørgsel. Det er vi fra Dansk Folkepartis side rigtig glade for.

Tak for nu, jeg får jo ordet igen om lidt.

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det justitsministeren for en besvarelse.

Besvarelse

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for det, og tak for muligheden for at få denne hasteforespørgsel. Det er jeg rigtig glad for, for det er et meget alvorligt emne, og det er noget, vi skal have gjort noget ved.

Der har jo de seneste måneder været en række skyderier i det offentlige rum. Lad mig starte med at slå fast, at rockernes og bandemedlemmernes rå og hensynsløse kriminalitet udfordrer vores samfunds helt grundlæggende værdier. Vi skal ikke finde os i rockernes og bandemedlemmernes afpresning, vold og skyderier, der skaber utryghed og sætter uskyldige menneskers liv i fare. Jeg kan derfor også garantere, at den nye regering med alle tænkelige midler vil bekæmpe den skadelige og utryghedsskabende adfærd, som rockere og bandemedlemmer udviser. Vi vil sætte hårdt mod hårdt.

Inden jeg kommer ind på nye initiativer på området, vil jeg lige kort redegøre for den aktuelle situation i rocker-bande-miljøet. Rigspolitiet har oplyst, at der i 2016 til og med skudepisoden i Lyngby forrige tirsdag har været 45 skudepisoder i det offentlige rum, som vurderes at relatere sig til rocker-bande-miljøet. Skudepisoderne har fundet sted i Odense, i hovedstadsområdet og omkring Næstved. Alene i hovedstadsområdet har der været over 20 skudepisoder, og vi har oplevet, at helt uskyldige og udenforstående er blevet såret af skud. Det skete ved en skudepisode i Københavns nordvestkvarter og senest ved skudepisoden i Lyngby.

Det er Rigspolitiets vurdering, at flere af de seneste skyderier i det storkøbenhavnske område har forbindelse til rockergruppen Mongols, men det er endnu uafklaret, om de personer, Mongols har en uoverensstemmelse med, er en del af en egentlig rocker- eller bandegruppering, og det er derfor for tidligt at konkludere, om skyderierne i hovedstadsområdet er udtryk for en reel konflikt mellem to eller flere grupperinger i miljøet.

I forhold til konflikter har der ifølge Rigspolitiets oplysninger været seks voldelige konflikter i rocker-bande-miljøet i 2016, hvoraf en stadig er verserende. Denne konflikt involverer på den ene side bandegrupperingerne Black Army og Black Soldiers og på den anden side rockergrupperne Hells Angels og AK81. Rigspolitiet vurderer, at denne konflikt kulminerede i slutningen af august 2016, hvor en person med tilknytning til en afdeling af Hells Angels i Tyskland blev skudt og såret på en tankstation i Nyborg. Efterfølgende har der været flere voldelige episoder, herunder skudepisoder i relation til denne konflikt. Der er aktuelt et særlig øget spændingsniveau i rocker-bande-miljøet på Fyn, hvor konflikten især udspiller sig omkring grupperingernes klubhuse og tilholdssteder.

Indtil for ganske nylig var det Rigspolitiets vurdering, at der også verserede en voldelig konflikt mellem Bandidos og Satudarah. De voldelige episoder, som fandt sted i forbindelse med denne konflikt, skete primært i nærheden af medlemmernes bopæle i Næstved. Rigspolitiet har oplyst, at politiet i slutningen af juli og i de efterfølgende måneder registrerede tiltagende uroligheder i rockermiljøet i Næstved. Den 23. september blev en person med tilknytning til en rockergruppering skudt foran et supermarked i Næstved, og der har efterfølgende været flere voldelige episoder, herunder skudepisoder, som efter Rigspolitiets vurdering relaterede sig til den nu afsluttede konflikt mellem Bandidos og Satudarah. Den verserende konflikt giver fortsat et øget spændingsniveau på Fyn, ligesom modsætningsforholdet i andre dele af miljøet, navnlig på Sjælland, er blevet markant tydeligere hen over de seneste måneder. Politiet følger udviklingen tæt.

Indsatsen mod rocker- og bandekriminalitet er højt prioriteret i politiet. Rigspolitiet overvåger udviklingen på området tæt og sikrer nationalt overblik over udviklingen i miljøet. De oplysninger og den

viden, der indhentes, bruges bl.a. til at tilrettelægge nationale og lokale strategier. Task Force Øst og Task Force Vest bidrager også væsentligt til bandeindsatsen. Det sker gennem anvendelse af observationer, aflytninger, indgreb i meddelelshemmeligheden og andre redskaber, som kan anvendes inden for retsplejelovens rammer.

Målet med det fremadrettede arbejde i Task Force Øst og Task Force Vest er at drage de mest aktive og toneangivende aktører til ansvar for deres handlinger og få sat dem i fængsel. Både det lokale politi og politiet i Task Force Øst og Task Force Vest bruger altså en bred vifte af redskaber af forskellig karakter, også dem, som er blevet indført med bandepakke I og bandepakke II. I 2016 har politiet således oprettet 20 visitationszoner med henblik på at få fat i nogle af de våben, som florerer i rocker-bande-miljøet. Herudover har politiet brugt muligheden i den såkaldte rockerlov til midlertidigt at lukke syv klubhuse med henblik på at mindske faren for personer, der bor i nærheden af eller færdes tæt på klubhusene.

Kl. 13:08

I perioder, hvor politiet vurderer at der er et højt trussels- eller konfliktniveau i hele eller dele af miljøet, intensiverer og målretter politiet sin indsats. Målretningen skal lægge en dæmper på konfliktniveauet og reducere den potentielle skadevirkning. Det er f.eks. sket efter skudepisoden i Lyngby, som jeg nu vil vende mig mod.

Mange borgere var ude at nyde en mild efterårsaften, måske for at sikre de første julegaveindkøb, da der blev affyret skud i Lyngby den 22. november 2016. En uskyldig kvinde blev på tragisk vis ramt i brystet af et skud. Episoden viser, hvor afstumpede personer i rocker-bande-miljøet er, og hvor uendelig lidt de kerer sig om det omliggende og reelle danske samfund. Som opfølgning på skudepisoden i Lyngby er der på et ekstraordinært møde i Task Force Øst truffet beslutning om en række konkrete tiltag, der skal styrke samarbejdet mellem de sjællandske politikredse, Task Force Øst og Rigspolitiets Nationale Efterforskningscenter.

Et af tiltagene er etablering af en større efterforskningsgruppe på tværs af Københavns Politi, Københavns Vestegns Politi og Nord-sjællands Politi. Efterforskningsgruppen skal sikre en tæt koordinati-on af efterforskningerne af drab og drabsforsøg i det storkøbenhavn-ske område.

Et andet tiltag er, at der skal foretages en afdækning af mulighederne for at iværksætte nye efterforskninger mod de mest voldspar-te personer og mulighederne for målrettede indsatser med henblik på at beslaglægge våben i rocker-bande-miljøet.

Et tredje tiltag er, at der med henblik på en forstærket koordinati-on mellem Danmark og vores naboland tages initiativ til at afholde et operationelt møde i regi af Europol.

Derudover er det i Nordsjællands Politi besluttet at intensivere tilstedeværelsen i området omkring Magasin og togstationen i Lyngby. Helt konkret vil der være gående patruljer, som skal sikre synlighed og derudover have fokus på at skabe tryghed hos borgerne. Samtidig skal de tage kontakt til lokale erhvervsdrivende for at gennem-føre tryghedsskabende samtaler.

Ud over den politimæssige indsats har den tidligere regering allerede taget en række initiativer, som skal imødegå den række af skud-episoder i det offentlige rum, som vi særlig over de seneste måneder har set, men også den kriminalitet, som genererer profit til rocker-bande-miljøet. Der er fremsat lovforslag, som skal gøre det nemmere at lukke ned for aktiviteterne i hashklubber gennem udstedelse af be-søgsforbud. Samtidig skal politiet have effektive og moderne efter-forskningsredskaber. Der bliver derfor skabt lovmæssigt grundlag for politiets kommende anvendelse af en analyseplatform, der i sær-lig grad vil kunne anvendes til sammenstilling af data og komplice-rede efterforskninger, f.eks. rettet mod rocker-bande-miljøet.

Snart kommer rockerborgsudvalget med deres anbefalinger til, hvordan myndighedernes indsats over for rockerborge kan styrkes, og derudover har partierne i blå blok sikret en fordobling af mini-

mumsstraffen for besiddelse af skydevåben fra 1 år til 2 år i finanslo-ven for 2017. Det skal ses som modsvar til de seneste skudepisoder i det offentlige rum og som udtryk for, at regeringen har som en me-get høj prioritet at få skydevåben væk fra gaderne i Danmark. Rege-ringen vil fremsætte lovforslaget om skærpede straffe for besiddelse af skydevåben i det nye år.

Jeg har her i dag nævnt nogle af de igangværende initiativer, som gør det sværere at være rocker og bandemedlem. Men som det frem-går af det nye regeringsgrundlag, vil denne regering slå endnu hårde-re ned på rocker- og bandekriminalitet. Vi vil styrke kontrollen med rockere og bandemedlemmer; vi vil begrænse mulighederne for prø-veløsladelse; og vi vil gøre, hvad der er muligt, for at undgå, at rock-erborge spreder frygt i lokalsamfundene.

Justitsministeriet er allerede i fuld gang med at overveje en række nye initiativer, der skal indgå i en kommende rocker-bande-pakke. Ambitionen er at sætte en hårdere kurs over for rocker-bande-miljøet og skabe et samlet myndighedspres, der gør det så utåleligt som mu-ligt at være rocker eller bandemedlem i Danmark.

Kampen mod rockere og bander er en vigtig kamp. Jeg er helt sikker på, at vi her i salen deler opfattelsen af, at rockere og bande-medlemmer skal bekæmpes med alle midler. Jeg vil opfordre til, at vi ser bort fra partiskel og eventuelle politiske, taktiske overvejelser. Vi står sammen i den her kamp mod banderne.

Jeg ser frem til samarbejdet. Jeg ser frem til at drøfte det med partierne og få gode ideer til, hvordan vi sikrer et trygt Danmark. Tak for ordet.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, tak til ministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:13

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak, formand. Som nævnt i min motivation for hasteforespørgslen har vi gennem det seneste stykke tid været vidne til en række skyde-rier i store dele af Danmark. Der har været tale om skyderier, der er foregået offentlige steder, hvor ganske almindelige, lovlydige borge-re har deres daglige færden. Dermed bringes almindelige menne-skens liv og førlighed i fare. Det er en udvikling, der har givet anled-ning til dyb bekymring hos os i Dansk Folkeparti, for vi mener, at hvert skyderi, der er, er ét skyderi for meget.

I samme tidsperiode har der været en opblusning af aktiviteten i rocker-bande-miljøet – en større forråelse end hidtil, når kyniske kri-minelle er villige til at kæmpe om kontrollen i det offentlige rum og skyder omkring sig vel vidende, at konsekvenserne kan blive fatale for de mennesker, der bare er på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt og dermed bringes i livsfare.

Der er behov for handling, og der er behov for, at Folketinget hurtigst muligt får vedtaget en ny rocker-bande-pakke, der bl.a. kan give vores samfund yderligere muligheder for at angribe problemer-ne. Dansk Folkeparti vil pege på en lang række forskellige redska-ber, som vi kan tage i brug for at presse rockerne og banderne, så man som lovlydig borger ikke skal spekulere på, om man kan blive bragt i fare ved at færdes i det offentlige rum.

Der er behov for at føre en mere konsekvent linje over for de kri-minelle, der allerede er en etableret del af rocker-bande-miljøet, som har begået grov kriminalitet, og som ikke signalerer nogen form for anger eller lyst til bod og bedring. Denne type kriminelle forstår kun én ting: sanktioner. Det er på tide at suspendere muligheden for, at medlemmer af rockergrupper og bander prøveløslades. De må sidde

straffen ud, når de har begået så grov kriminalitet, at de først er endt i fængslet. Det er kun ret og rimeligt.

Som et andet centralt led i de forhandlinger, der skal være om en ny rocker-bande-pakke, har vi i Dansk Folkeparti et meget stort ønske om, at der kommer et selvstændigt fokus på den del af de registrerede rockere og bandemedlemmer, der i dag ikke er danske statsborgere. Den tidligere justitsminister oplyste på et nyligt afholdt samråd i Retsudvalget, at omkring en tredjedel af bandemedlemmerne ikke havde dansk statsborgerskab. Det er et meget højt tal – det er et utrolig højt tal. Et naturligt fokus for os vil være at se på, hvordan vi effektivt kan få dømt og udvist den gruppe af medlemmer i bandemiljøet, der ikke har dansk statsborgerskab. Tænk, hvor effektivt det ville være, hvis vi på den her måde kunne skaffe os af med en tredjedel af problemerne i det her kriminelle miljø. Hvis vi kunne det, ville det formentlig allerede på det tidspunkt have været den mest succesfulde rocker-bande-pakke, der nogen sinde er blevet leveret på området.

Samtidig må vi regne med, at udvisningerne af kriminelle ikke-danske statsborgere må have en afskrækkende effekt på andre i en lignende situation, der overvejer at starte en kriminel løbebane. Hvis nogle af disse udlændinge ikke kan sendes ud, forventer jeg, at ministeren lægger sig kraftigt i selen for at sikre, at de, når de begår kriminalitet, sendes til afsoning i andre lande, f.eks. Rumænien, som den tidligere minister efter pres fra bl.a. Dansk Folkeparti arbejdede på at lande en aftale med.

Konklusionen må være, at udenlandske kriminelle ikke skal være i Danmark.

Men der må også gribes ind over for rockeres og banders tilholdssteder – der, hvor kriminaliteten udspringer. Vi har set det i mange kommuner, der pludselig er blevet overhalet af den trælse udvikling, at en rockerborg er blevet etableret. Kommunens muligheder for at gribe ind er beskedne, og samtidig står borgerne i lokalområdet tilbage og føler sig sammen med kommunen magtesløse over for de kriminelle, der frit kan etablere sig i området. Der må sættes hårdere ind. Kommunerne må have de redskaber, som borgmestrene efterspørger.

Vi ved også, at mange rockere og bandemedlemmer har stor gæld til det offentlige, og det er uretfærdigt, at disse penge ikke kan inddrives. Sådan ser det jo typisk ikke ud, for mange rockere og bandemedlemmer lever absolut godt rent økonomisk, og alligevel skylder mange af dem penge til det offentlige. Det skal der gøres noget ved. Derfor synes vi i Dansk Folkeparti, at det fremadrettet bør være sådan, at hvis rockere og bandemedlemmer ikke bidrager til at nedbringe deres gæld til det offentlige, skal de selvfølgelig ind og sidde straffen af. De skal simpelt hen i fængsel, hvis de ikke respekterer lov og ret, og hvis de ikke løser deres økonomiske mellemværende med det offentlige.

Et andet greb er brugen af absolut kumulation af rockernes og bandemedlemmernes straffe. Det betyder reelt, at de kommer til at sidde længere tid i fængsel, da de samlede lovovertrædelser lægges sammen, så der ingen rabat overhovedet gives til rockere og bandemedlemmer. Det er også et forslag, som vi i Dansk Folkeparti gerne vil have med. Strafforlængende tiltag virker, og de skal sørge for, at flere af de registrerede rockere og bandemedlemmer kommer til at sidde længere tid i fængsel, så de er væk fra gaderne, så vi andre kan være trygge.

Kl. 13:18

En anden mulighed kunne være at forbyde rygmærker for rockergrupper og bandeorganisationer, hvor medlemmerne notorisk er kendt som dybt kriminelle med mange domme bag sig. Man kunne også gå skridtet videre og simpelt hen opløse grupperne og dermed jo have langt lettere ved at sætte ind over for deres aktiviteter og deres tilholdssteder.

De forslag, jeg har nævnt nu, er bare enkelte forslag, som vi vil tage med til forhandlingsbordet, når vi skal i gang med at forhandle en ny rocker-bande-pakke. Og jeg kan nu se på formanden, at jeg skal til at læse forslaget til vedtagelse op.

Jeg skal på vegne af Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer sig, at der er sket en eskalering i rocker-bandekonflikten med tiltagende skyderier. Folketinget pålægger regeringen inden den 23. december at indkalde til forhandlinger om en ny rocker- bandepakke bl.a. indeholdende begrænsning af prøveløsladelser, udvisning af udenlandske bandemedlemmer og yderligere redskaber til bekæmpelse af rockerborge og kriminalitet i forbindelse hermed.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 13).

Tak for ordet.

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og den næste ordfører er fru Trine Bramsen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

I sidste uge blev en 30-årig uskyldig kvinde ramt af skud – skud, der blev udvekslet mellem rocker- og bandegrupperinger i Lyngby. I Odense er der dagligt historier om ganske almindelige borgere, der passes op på vejene af bander og oplever skyderier – ganske almindelige borgere, der har det tilfælles, at rocker- og bandekonflikten gør dem utrolig utrygge. I juni blev en ung mand stukket ihjel i Vejle, og historierne fra Odense, fra Næstved, fra København og fra Vestegnen er utallige. Der er sket en kæmpe stigning i antallet af bandederelaterede skyderier.

Der er sket en så stor stigning i konfliktniveauet, at politiet vurderer, at det er på niveau med det, vi så i 1990'erne, og som justitsministeren oplyste, er der bare i år allerede skudt mindst 45 gange mellem rocker- og bandegrupperinger mod 17 gange sidste år. I flere byer har der længe været permanente visitationszoner. Der bliver lukket klubhuse, og meget tyder på, at der er undtagelsestilstande i de her byer.

Derfor er der behov for handling. Der er behov for handling nu. Det er og bliver nemlig et politisk ansvar at sikre, at der er de nødvendige redskaber og ressourcer til bekæmpelse af rocker- og bandegrupperingers magtdemonstrationer. Der er behov for, at vi har haft oven på den eksisterende rocker-bande-pakke, som vi ved har haft en stor effekt på rigtig mange områder. Men når de kriminelle udvikler sig, er det også nødvendigt, at politikken på området gør det samme, og at politiet får de redskaber, der er nødvendige – nødvendige for at genoprette trygheden blandt de mange folk, der oplever konflikterne på tæt hold.

Vores opfordring til justitsministeren skal være ganske klar: Indkald nu til forhandlinger om nye redskaber til politiet, lad os vise politisk handling på dette så vigtige område. Det her handler om danskernes tryghed. Vi kommer gerne til forhandling, hellere i dag end i morgen. Vi kommer fra morgenstunden, og vi kommer gerne sent om aftenen. Og vi har også en stribe forslag med, som jeg nu vil nævne eksempler på.

Først og fremmest skal vi begrænse mulighederne for prøveløsladelse for rockere og bandemedlemmer. De skal være bag lås og slå,

særlig mens de har en straf, og ikke ude på gaderne, hvor de kan begå fornyet kriminalitet.

Vi skal skærpe våbenlovgivningen. Alt for mange kører rundt med skydevåben i bagagerummet eller i handskerummet, og det er også derfor, vi ser så mange skyderier. Derfor skal straffen for våbenbesiddelse være hårdere.

Vi skal effektivt kunne samarbejde med landene omkring os om de stadig flere udenlandske bandegrupperinger, der søger mod Danmark, og vi skal kunne sende de udenlandske bandemedlemmer hjem igen.

Vi skal hurtigt og effektivt kunne inddrage rockeres og bandemedlemmers ejendomme, såfremt de skylder penge til det offentlige.

Vi skal have redskaber, der kan overvåge rockeres og bandemedlemmers kommunikation. Det kræver bedre overvågningsredskaber til politiet.

Vi skal have styrket forebyggelsesindsatsen, så færre unge bliver inspireret af rocker- og bandegrupperingerne, og lige præcis her har vi altså en stor udfordring. Når vi ser, at konfliktniveauet er så intenst mellem de voksende bandegrupperinger, så er der en risiko for, at flere unge tiltrækkes af dem.

Vi skal have sat ind over for de mange trusler, over for volden og over for chikanen, der er rettet mod vores fængselsbetjente netop af indsatte fra rocker-bande-miljøet. Og det kræver, at vi ser på ressourcerne og redskaberne inde i fængslerne hos de fængselsansatte.

Vi skal have slået hårdere ned på rocker- og bandegrupperingers indtægtskilder, eksempelvis på den illegale handel og den hårde dominans, vi ved der eksisterer på vagtområdet.

Vi skal gøre det sværere, hvis ikke – og det ser vi gerne – umuligt, at holde til i klubhuse, hvor der altså er et kriminelt prædikat på døren.

Forslagene er mange, også fra os i Socialdemokratiet. Tilbage står, at der er behov for handling. Der er behov for handling nu. Vi tilslutter os det forslag til vedtagelse, som den foregående taler læste op, og vi håber, at justitsministeren vil se det her som en meget klar opfordring til, at der bliver indkaldt til forhandlinger.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Jakob Engel-Schmidt, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for ordet. Vi står over for et alvorligt problem, der er svært at bekæmpe med de traditionelle værktøjer, vi har, og derfor er vi nødt til at tænke nyt. Grunden til, at det kan være svært at bekæmpe, er, at de her mennesker, vi taler om, ofte bærer et lille mærke, hvor der står »1 %«, der indikerer, at de selv mener, at de holder sig uden for den lov, vi andre lever under og respekterer.

I dag er det sådan, at der aldrig har været flere mennesker relateret til bander og rockergupper, der sidder bag lås og slå. Der sidder de jo trygt for os andre, når først de er blevet pågrebet. Venstre ser gerne endnu flere bandemedlemmer i fængsel, ligesom vi gerne ser, at de først forlader fængslet, hvis de altså ønsker at blive prøveløsladt, som en del af et exitprogram. Det er et forslag, vi arbejder med, og som regeringen kigger på.

Jeg bor selv ganske få hundrede meter fra Magasin i Lyngby, og det har jo været kendt længe, at der i vores lillebitte land efterhånden eksisterer et tocifret antal kriminelle grupperinger, der bærer de her rygmærker. Derfor er jeg egentlig også glad og positiv, fordi der her i Folketinget er en stor vilje til at samarbejde om at indføre nye værktøjer, afprøve nye ideer og gå helt til grænsen for, hvordan vi kan slå ned på de her elementer, der ikke vil vores samfund. De lever af at sælge narkotika, udnytter andre menneskers ulykke, skaber

utryghed, presser svage mennesker, terroriserer handlende og forretningsdrivende, og de gør i det hele taget alt, hvad de kan, for at skade det lokale samfund, de rykker ind i, på den mest brutale måde.

Kort sagt, der skal slås ned på enhver form for rocker- og bandekriminalitet, og derfor vil regeringen fremlægge en ny rocker-bandepakke, hvor vi sætter effektivt ind med konsekvens og hårdere straf. Vi skal også kigge på den sociale og forebyggende side, for hvis ikke de to elementer går hånd i hånd, bliver det fuldstændig umuligt at løse problemet.

Muligheden for prøveløsladelse skal som sagt begrænses, og vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at lukke rockerborge, som spreder frygt i lokalsamfundet. Der er muligheder i planloven. Vi forventer således at kunne lægge hindringer i vejen for at etablere rockerborge, og herom forventes mere offentliggjort allerede i næste uge. Vi forventer også den nye praksis, så man ikke kan prøveløslades som rocker eller bandemedlem, medmindre man er en del af et exitprogram. Det synes jeg er ganske fornuftigt, og det vil presse medlemmerne og sørge for at gøre straffen mærkbart hårdere.

Vi skal have undersøgt muligheden for at ændre straffelovens § 81, så al rocker- og banderelateret kriminalitet altid giver dobbelt straf – og ikke som nu kun, hvor der er væbnet konflikt mellem bander eller rockerkubber som involverede. Vi skal arbejde på strengere udvisningsregler, mere intensiveret pres fra myndighederne via Al Capone-metoden. Det lyder som en film, men det er det ikke. Det handler om, at de offentlige myndigheder arbejder sammen. Når man stopper et bandemedlem med guldkæde eller en rocker med vest og diverse smykker, jamen så kan det jo være, at man er nødt til at tage det i pant, hvis vedkommende, som er anholdt eller tilbageholdt, skylder det offentlige penge. Det kan også være, at man driver en virksomhed eller tvinger andre til at gøre det, så man kan blive ramt på regelbrud på det område.

Sidst, men ikke mindst har vi netop i dette års finanslovsaftale indgået en aftale om, at straffen for ulovlig våbenbesiddelse fordobles straks. I dag er det sådan, at man får 1 års ubetinget fængsel. Stoppes man med en pistol, man ikke har tilladelse til at bære, kommer man altså i fremtiden til at besøge Hotel Gitterly i 2 år.

De forslag, jeg kort har ridset op her, er jo en række forslag, som Venstre bakker op. Jeg håber sådan set også, at et flertal i Folketinget vil mene, at det vil gøre det betydelig sværere at være rocker og bandemedlem. Men jeg har også den holdning, at skulle andre partier have gode forslag til, hvordan vi kommer efter de her kriminelle elementer, sørger for at drive dem ud af vores lokalsamfund og genopretter trygheden for de helt almindelige lovlydige borgere, så er jeg ganske indstillet på at forhandle om det.

Derfor skal jeg også meddele, at Venstre kan tilslutte sig det forslag til vedtagelse, som hr. Peter Kofod Poulsen læste op fra talerstolen. Vi mener ikke, det er et problem, at man har efterspurgt de her elementer. (Formanden: Tak!). Vi har selv foreslået flere af dem og ville også uden den her forespørgselsdebat efter kort tid have indkaldt til forhandlinger. Tak for ordet, jeg beklager overskridelsen.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Rune Lund, Enhedslisten.

Kl. 13:30

(Ordfører)

Rune Lund (EL):

Tirsdag den 22. november blev to ramt af skud ved Magasin i Lyngby, og det er det seneste af en lang række af bandeskyderier. Det er uacceptabelt, vi skal ikke finde os i, at bander og kriminelle skyder i vores gader. Vi skal bekæmpe organiseret kriminalitet, og vi skal lukke for deres finansieringskilder, uanset om det drejer sig om handel med stoffer, ulovlig handel med våben eller menneskehandel.

I forhold til kampen mod rocker- og bandekriminalitet mener Enhedslisten generelt, at man i kampen mod rockere og andre bander skal sætte ind med forebyggelse, exitprogrammer og sociale tiltag. Vi er i dag langt fra gode nok til at forhindre, at unge mennesker krutteres til banderne, og det er samtidig stadig for svært at forlade det kriminelle miljø, også selv om man gerne vil. Men selvfølgelig – og sådan skal det altid være – skal kriminelle også straffes for deres kriminalitet. Det kan der selvfølgelig ikke være nogen som helst tvivl om.

I den bandepakke fra 2013, som den tidligere regering vedtog, lægges der meget vægt på strengere straffe, og der afsættes relativt få penge til exitprogrammer og forebyggende arbejde. Der er gode elementer i pakken, og der er dårlige elementer. Forslaget dengang indeholdt samlet set 50 mio. kr., og der var strafskærper for 22,5 mio. kr. Vi mener, at man i højere grad skulle bruge pengene på det forebyggende arbejde, specielt når det nu halter så meget, som det gør. Når vi snakker forebyggende arbejde, snakker vi SSP-samarbejde, vi snakker socialrådgivere, vi snakker en tidlig indsats i folkeskolen osv.

Vi har i øvrigt set det forebyggende arbejde halte gevaldigt efter det politiforlig, som et stort flertal her i Folketinget vedtog i 2011 – det var faktisk alle partier undtagen Enhedslisten – og som jo betød, at man skar antallet af betjente ned fra 11.100 til omkring 10.600. Den besparelse har bl.a. resulteret i, at der er to ting, der virkelig har måttet lide i politiet. Det ene er det forebyggende arbejde, som jeg netop har nævnt, og det andet er politiets indsats i forhold til indbrud, hvor vi også har store udfordringer for tiden. En satsning på strafskærpe har en tendens til at blive populistiske hovsaløsnings, som ikke har nogen dokumenteret effekt. Tværtimod kan strafskærpe over for unge mennesker i kanten af rocker-bande-miljøerne føre til, at de ryger ind i en decideret forbryderskole i et lukket fængsel i stedet for at komme ind i et forløb, som kan føre dem ud af miljøet.

Vi vil også gerne deltage i forhandlinger hos den nye justitsminister, og det, som vi ønsker, er at få et særligt strafspor for førstegangskriminelle i rocker-bande-miljøet – et strafspor, der fører i retning mod exit og resocialisering i stedet for vejen direkte ind i den hårde kerne via en forbryderskole i en afdeling for rockere og bandemedlemmer i et lukket fængsel. Det særlige strafspor skal indebære sociale foranstaltninger og såkaldt genoprettende handlinger, som i højere grad giver en forståelse af, hvilke konsekvenser kriminaliteten har, f.eks. ved at man rydder op efter hærverk eller hjælper den person, man har stjålet en bil fra.

Effektive exitprogrammer er desuden et vigtigt element for Enhedslisten, i vores tilgang til området. Der skal være gode muligheder for, at kommunerne kan anvise bandemedlemmer i exitprogrammer en bolig og et arbejde, om nødvendigt i den anden ende af landet. Det er vigtigt, at alle rockere og bandemedlemmer, som viser en reel vilje til exit, hurtigt får effektiv hjælp.

I den forbindelse har jeg et forslag til vedtagelse, som jeg vil læse op, fra vores side, for vi vil nemlig også gerne deltage i forhandlinger. Det lyder kort og godt:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen inden den 23. december 2016 at indkalde til forhandlinger med henblik på, at der kan igangsættes yderligere initiativer mod rocker- og bandekriminalitet.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 14).

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger, og den næste ordfører er fru Christina Egelund, Liberal Alliance.

Kl. 13:34

(Ordfører)

Christina Egelund (LA):

Tak. Rocker- og bandekriminaliteten bliver stadig mere og mere forrået. Der skydes i gaderne, og tilfældige forbipasserende er ofre for en stigende og hæmningsløs brutalitet. Det er så åbenlyst uacceptabelt, at det næsten er banalt at sige det. Derfor skal der selvfølgelig gøres noget.

I forbindelse med aftalen om finansloven for 2017 har Folketingets fire blå partier besluttet at hæve minimumsstraffen for besiddelse af skydevåben fra 1 til 2 år, og regeringen igangsætter en række initiativer for at sikre en tættere efterforskning af rocker- og bandekriminaliteten og det miljø, som er omkring den. Der etableres en større efterforskningsgruppe på tværs af de storkøbenhavnske politikredse med henblik på at sikre en tæt koordinering af efterforskningerne af drab og drabsforsøg.

Rocke-bande-miljøerne er tværnationale, og for at bekæmpe dem på tværs af grænserne er det også oplagt at gøre brug af Europol i en forstærket indsats mod de kriminelles hærgen i Europa. Derfor er det selvfølgelig afgørende, at vi sideløbende med at opgradere de nationale indsatser mod rocker- og bandekriminaliteten også sikrer, at Danmark fortsat forbliver en del af Europol, også efter den nye forordning træder i kraft i maj næste år, og det er set fra Liberal Alliances synsvinkel en forpligtelse og et ansvar, der sådan set påhviler os bredt i Folketinget.

Så skal vi have lavet en rocker-bande-pakke III, hvor vi også sætter ind på den lange bane. I Liberal Alliance glæder vi os til drøftelserne om en sådan ny pakke, og idet den tekst, som er fremlagt af Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne, meget fint også opridser regeringens intentioner på det her område, støtter vi den tekst, som er lagt frem af de to partier, og jeg skulle hilse fra Det Konservative Folkeparti og sige, at det gør de også.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Hr. Rune Lund, Enhedslisten, har en kort bemærkning.

Kl. 13:36

Rune Lund (EL):

Jeg har et spørgsmål i forhold til forslaget til vedtagelse, og hvad der egentlig er Liberal Alliances politik på området, for en af sætningerne drejer sig om udvisning af udenlandske bandemedlemmer. Det er jo sådan, at der i dag er folk i Danmark, som er kommet hertil som meget små – det kan være som 3-årige – og som har været her hele deres liv, men som af forskellige årsager ikke har fået statsborgerskab, fordi det er meget svært at få statsborgerskab i Danmark. Og det kan jo være, at de tilhører en gruppe af mennesker, som visse partier i det her Folketing ønsker at udvise, på trods af at det ikke er muligt på grund af den europæiske menneskerettighedskonvention og reglerne om familiens enhed.

Så skal den her formulering forstås, som om man fra Liberal Alliances side ønsker et konventionsbrud og et opgør med den europæiske menneskerettighedskonvention på den måde, som Dansk Folkeparti f.eks. ønsker det?

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:37

Christina Egelund (LA):

Nej, sådan skal det ikke forstås. Det er god og velkendt politik i Liberal Alliance, at vi ønsker, at kriminelle udlændinge mere effektivt

skal kunne sendes ud af landet, men det er også vores politik, at man selvfølgelig skal overholde de internationale forpligtelser, man har. Vi er sådan set tilhængere af, at man har en solid international retsorden, for alternativet til det er jo, at man har et internationalt ragnarok, og vi kommer aldrig til at stå på mål for, at Danmark bliver et land, der udviser mennesker til f.eks. tortur.

Så det er selvfølgelig inden for rammerne af de forpligtelser, som vi har indgået. Det er jo også ud fra et liberalt og ud fra et humanistisk synspunkt det rigtige at gøre, så det er inden for rammerne af de konventioner.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Rune Lund.

Kl. 13:38

Rune Lund (EL):

Skal det så, når Venstre som regeringsparti giver udtryk for, at konventionerne skal udfordres på lige præcis det her område, forstås sådan, at det ikke er Liberal Alliances holdning?

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:39

Christina Egelund (LA):

Nu er det jo sådan, at Liberal Alliance også er blevet et regeringsparti – det er jeg helt sikker på at Enhedslistens ordfører har bemærket – og vi mener også, at konventionerne skal udfordres. For de er på en række områder forældet i forhold til den tid, de blev skrevet i, og intentionen med at gøre det er jo sådan set at opretholde en international retsorden.

Jeg er bekymret for, at der med de udfordringer, der er i den konkrete verden – altså i virkelighedens verden, navnlig i forbindelse med flygtninge- og migrantkrisen – og med den politiske opfattelse, der er i de lande, som har tilsluttet sig konventionen, også i et land som Danmark, som jo har været primus motor og også internationalt har været fortalende for opretholdelsen af menneskerettigheder, er nogle tolkninger i konventionerne, som gør, at den folkelige opbakning til dem lige så stille smuldrer. Derfor er det sådan set et udtryk for rettidig omhu, at man vil reformere konventionerne, så vi sikrer, at vi fortsat har en international retsorden.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Carolina Magdalene Maier som ordfører for Alternativet.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Tak for det. Den her forespørgselsdebat handler jo om at adressere den stigning i skyderier blandt rockere og bandemedlemmer, som vi har set, og senest i Lyngby her for nylig. Jeg hørte i radioen i morges, at både Socialdemokraternes og Dansk Folkepartis ordfører var ude og tale om behov for handling, bl.a. gennem forslag om at give politiet nogle flere beføjelser og om at inddrage prøveløsladelse, som vi også har hørt om her i salen i dag.

Justitsministeren sagde i sin tale, at vi skal slå hårdt ned, sætte hårdt mod hårdt og bekæmpe med alle midler. I Alternativet er vi på ingen måde uenige i, at der er behov for at adressere den kæmpestore udfordring, der er med kriminaliteten i rocker-bande-miljøerne. Men jeg savner rigtig meget at høre ordet forebyggelse fra justitsministerens side, jeg savner fokus på den præventive indsats. Og når

jeg siger det, er det ikke bare, fordi vi i Alternativet er sådan nogle, der kun går ind for forebyggelse og præventiv indsats, men fordi al forskning og al viden peger på, at hvis vi virkelig vil sætte ind med noget, der virker, så handler det om forebyggelse.

Jeg er ked af, at justitsministeren ikke var med – det var af gode grunde, for han var ikke justitsminister dengang – på vores tur rundt til de danske fængsler for ikke så lang tid siden, hvor vi i bussen hørte et oplæg af en forsker fra Aarhus Universitet. Undskyld, justitsministeren var med! Jeg tager det i mig igen. Da var han så bare ikke justitsminister. Jeg beklager.

Nå, men så kan jeg jo referere til det her oplæg i bussen af Lasse Lindekilde fra Aarhus Universitet, hvor han lige præcis pegede på, at mange af de unge mennesker, som bliver kriminelle i rocker-bande-miljøet, er unge mennesker, som føler sig socialt isolerede, har nogle psykiske udfordringer, er ensomme og måske i det hele taget har det svært i livet. Det er ikke for at retfærdiggøre, at de bagefter går ud og begår nogle handlinger, som vi som samfund ikke kan understøtte. Men det giver i hvert fald en forklaring, i forhold til hvor man kunne sætte ind, hvis man gerne vil forebygge noget på den længere bane.

Derfor peger det her på, at der er behov for en præventiv indsats, og den rapport, der ligger i baggrundsmaterialet til den her debat, viser jo, at en stor del af rockerne og bandemedlemmerne faktisk formår at komme ud af miljøet igen, men at 66 pct. af de rocker- og banderelaterede personer er nye ansigter. Og der er jeg jo meget enig i hr. Rune Lunds argumenter om, at der er behov for nogle særlige indsatser i forhold til de her nye ansigter, så vi skal tænke mere forebyggende og i genoprettende exitprogrammer. Vi er nødt til at tænke mere langsigtet, hvis vi ikke vil stå og have den samme debat her i folketingssalen om 10 år.

Til slut vil jeg sige, og andre har også været inde på det, at narkotika er et indkomstgrundlag for rocker-bande-miljøet, og der er i den grad brug for at kvæle det indkomstgrundlag. Der er altså behov for, at vi fra politisk hold eksperimenterer med nogle nye løsninger. I Portugal har de gjort det med god effekt i form af en afkriminalisering af den hårde narkotika, og der er steder i USA, hvor man har legaliseret hash, også med gode resultater. Så jeg vil gerne opfordre justitsministeren til også at kigge på alternative muligheder for bekæmpelse af rocker-bande-miljøets indkomstgrundlag.

Med de ord ser jeg frem til at arbejde videre med at udvikle langsigtede politiske løsninger på den her problematik med både ministeren og de øvrige ordførere.

Jeg skal sige fra Alternativets side, at vi støtter Enhedslistens forslag til vedtagelse.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:44

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for ordførertalen. I Dansk Folkeparti har vi jo tradition for at støtte andre partier, hvis de ønsker høringer, eller hvis de ønsker hastespørgsler og andre ting, så derfor vil jeg spørge Alternativets ordfører, hvorfor Alternativet som det eneste parti ikke ville give lov til, at man kunne gennemføre en hastespørgsmaal. Det synes jeg måske ikke lige harmonerer med debatdogmerne fra Alternativet om, at vi skal være bedre til at lytte, vi skal turde tage debatten osv. Så hvorfor ville Alternativet ikke støtte det?

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:44

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Tak. Det er der en eneste grund til, og det var, at det var en hastespørgsmål. Vi ville gerne have en forespørgsmål, vi havde til enhver tid sagt ja til en forespørgsmål, men vi ser nogle grundlæggende udfordringer i vores parlamentariske system med, at der er en tendens til, at vi haster ting igennem. Det er sådan set det, vi grundlæggende set ikke støtter. Vi støttede heller ikke hastelovforslagene, som regeringen kom med her tidligere på året. Så det er simpelt hen en principiel modstand mod, at det er en hastespørgsmål, men vi ville til enhver tid støtte en forespørgsmål.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:45

Peter Kofod Poulsen (DF):

Så Alternativet vil afskaffe muligheden for hastespørgsmål. Det var den ene ting.

Den anden ting er, at der blev nævnt hashhandel som et element i ordførertalen, og der vil jeg gerne spørge ordføreren, om ordføreren ikke er bevidst om, at der er et stort fald i de unges og helt unges forbrug af hash, så kan man ikke ad den vej tolke, at den nuværende strategi og det nuværende pres, der er lagt på hashhandelen, faktisk har været en succes, i og med at færre unge når at prøve hash, inden de bliver myndige?

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:45

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Det var to spørgsmål. Til det første vil jeg sige: Nej, vi vil ikke nødvendigvis afskaffe hastespørgsmål, men vi vil meget gerne kigge på, hvad det er for nogle kriterier, der ligger til grund for, hvornår man ligesom indkalder til en hastespørgsmål frem for en forespørgsmål. Jeg har ikke et færdigt svar på, hvad det skal være, men vi synes, der er grund til at tage det op parlamentarisk.

Legitimerer det, at der har været et fald i unges brug af hash, at vi så ikke skal prøve at kigge på en legalisering af hashhandelen? Det mener jeg ikke. Vi skal huske, at der er to forskellige elementer i det her. En ting er unges forbrug af hash og det, det gør ved kroppen – vi er jo enige om, at hash ikke er sundt – men noget andet er, når hash bliver brugt som indtægtsgrundlag for bande-rocker-miljøet, og det ser jeg ikke er svundet i omfang. Det har jeg i hvert fald ikke selv set nogen erfaringer eller rapporter om. Det er stadig væk et stort problem, og derfor mener vi, at den eneste rigtige vej at gå for at kvæle indtægtsgrundlaget er en legalisering af cannabis.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er der ikke flere, der har korte bemærkninger. Den radikale ordfører er ikke til stede. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Vi diskuterer jo denne problematik i dag på en tragisk baggrund, for der har været skyderier på åben gade i Lyngby, i København, i Næstved og i Odense. Og lad mig først slå fast, at jeg tror, der er fuldstændig enighed herinde i Folketingssalen om, at vi finder det fuldstændig uacceptabelt. Der skal ikke være skyderier på åben gade –

der skal ingen skyderier være generelt, men der skal ikke være skyderier på åben gade – hvor vi ser uskyldige blive ramt, og heller ikke skyderier ind gennem vinduer i rum, hvor der ligger børn og sover. Det er fuldstændig uacceptabelt.

SF vil gerne gøre det, der virker. I vores retspolitik går vi på mindst to ben. Det ene ben er det, nogle kalder retsfølelsen, andre kalder det hævn eller en modvægt til selvtaget, nemlig at vi putter folk i fængsel, når de har gjort noget kriminelt. Og dermed har vi i hvert fald også den mulighed, vi stadig væk dyrker i Danmark, og som vi skal blive ved med at dyrke, nemlig at vi har en ordentlig re-socialiserings- og rehabiliteringsindsats som opkvalificering, uddannelse osv. Det andet ben er selvfølgelig forebyggelse. Altså, vi kan blive ved med at sætte folk i fængsel, men hvis det ikke hjælper noget, vil der stadig væk være ofre, og der vil stadig væk være utryghed på gaden. Og de to ben er lige vigtige.

Derfor støtter vi fra SF's side selvfølgelig op om både det fremsatte forslag til vedtagelse og debatten i dag.

Jeg vil gerne sige, at jeg også fra den nyudnævnte justitsministers side – og tillykke med udnævnelsen – manglede et større fokus på forebyggelse. Forebyggelse får nogle gange ry for at være sådan noget blødt og venstreorienteret og hyggepusligt noget. Altså, vi skal jo gøre det, der virker, og jeg vil faktisk gerne rose Justitsministeriet for at have et forskningskontor og medarbejdere, der laver undersøgelser og kigger på, hvad der virker. Vi får rapporter igen og igen, og man går virkelig seriøst til værks og ser på, hvad det er for nogle mennesker, der er i rocker-bande-miljøerne, hvad det er for nogle ting, der virker, og hvad der ikke virker. Al den viden har vi, og den skal vi også bruge, samtidig med at vi også godt må sige, at vi er hårde mod de hårde, og at der også skal være konsekvenser af de kriminelle handlinger, der begås.

Jeg vil nævne en ting, som jeg tror Alternativets ordfører også var inde på. For ifølge den offentlige debat skulle man nogle gange tro, at når du først er kommet ind i et rocker-bande-miljø, jamen så kommer du nærmest ikke ud igen. Men undersøgelsen fra netop Justitsministeriets Forskningskontor viser, at der er et ret stort flow, der er en ret stor gennemstrømning af mennesker. Nogle kommer ind, nogle kommer ud igen. Men over for dem, der gerne vil ud af det, men har rigtig svært ved at komme ud af det, har vi også en forpligtelse – det er noget, SF vil bringe på bane til forhandlingerne med justitsministeren, og det tror jeg vi alle sammen har interesse i – til at sikre, at de exitprogrammer, der er, også virker.

En gang imellem har vi jo hørt historier om, at nogle, der ville hoppe ud, har skullet vente i månedsvis og endda i op til over et år på at komme i et exitprogram. Det tilskynder jo ikke ligefrem nogen til at tage de risici, der kan være forbundet med at forlade et voldeligt og kriminelt miljø, at vi så ikke også står klar med en hjælpende hånd.

Noget andet, SF også går meget op i, er faktisk, at man mentalundersøger unge førstegangskriminelle. Vi kan se, at 70 pct. af dem, der er på sikrede institutioner, er unge, der har sindslidelser. De lider af personlighedsforstyrrelser og andet. Og hvis det, at de har problemer, har en sammenhæng med deres kriminelle løbebane, er det jo også der, vi skal sætte ind. Det er vores grundlæggende holdning, at vi skal gøre det, der virker, og det betyder ikke, at der ikke også skal være konsekvenser, når man har brudt loven, når man har været med til at skabe utryghed og måske endda har forvoldt voldsom skade på andre mennesker.

Nogle af de ting, vi gerne vil have sat fokus på i en gennemgang af rocker-bande-pakken og hele lovgivningen omkring det her, er, at vi ud over at have fokus på konsekvenserne har fokus på, hvordan vi kan forbedre exitprogrammerne, hvordan vi kan sikre mulighederne for at komme ud af dette miljø, og har fokus på forebyggelse, så man ikke kommer ind i miljøet. Og det handler jo rigtig meget, specielt hvad angår de unge, om SSP-samarbejdet, om at sætte ind med mis-

brugsprogrammer, botilbud, socialiseringsprogrammer – og måske også, at vi sikrer, at der også kan være arbejde til de unge i nogle af de flere og flere socioøkonomiske virksomheder, der starter nedefra og blomstrer op, og det er jo fantastisk.

Så en opsummering: Vi vil gerne være med til at kigge på, om konsekvenserne skal være anderledes, end de er i dag. Vi er bare ikke overbeviste om (*Formanden*: Den opsummering skal være kort), og vi er ikke sikre på, at det er det, der kommer til at løse det her én gang for alle, så vi vil rigtig gerne bringe nogle af de her ting, jeg har nævnt, i spil. Og undskyld.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Rune Lund, værsgo.

Kl. 13:52

Rune Lund (EL):

Jeg har et spørgsmål til forslaget til vedtagelse, fordi der bl.a. står, at der skal indkaldes til forhandlinger, og så står der: »bl.a. indeholdende begrænsning af prøveløsladelser«.

Så vil jeg spørge, om ordføreren er opmærksom på, at Folketinget allerede to gange inden for de sidste 5 år har lavet begrænsninger af prøveløsladelser, og jeg kunne godt tænke mig en bekræftelse fra ordføreren på, at prøveløsladelse i dag ikke er noget, man har ret til. Det er noget, man får, hvis man opfører sig ordentligt, og hvis man dummer sig, er der nul prøveløsladelse.

I forlængelse af det vil jeg gerne spørge ordføreren fra SF om, hvad fru Lisbeth Bech Poulsen egentlig mener at der mere præcist menes med begrænsning af prøveløsladelse i forslaget til vedtagelse.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:53

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg tror, at man kan læse lidt forskelligt ind i det, afhængigt af hvilket parti det er, og hvilken politik man har på det her område. Jeg er fuldstændig enig med hr. Rune Lund i, at prøveløsladelse jo ikke er noget, der sker pr. automatik. Derfor er vi også altid lidt tilbageholdende fra SF's side med i højere grad at lovgive omkring noget af det, der i størst muligt omfang burde bero på en faglig vurdering, i forhold til hvordan den pågældende har opført sig, og om den pågældende er resocialiseret osv. osv.

Men vi synes også, at det er fair nok, at vi fra politisk side siger, at bande- og rockerkriminalitet simpelt hen er noget af det, der skaber allermost utryghed i vores samfund. Derfor synes vi fra SF's side også, at det er fint nok at indgå i en diskussion om, hvorvidt det skal indskrænkes i endnu højere grad, fordi den type kriminalitet er så alvorlig og det ikke kun går ud over dem, der lige bliver ramt eller i værste fald bliver skudt, eller hvad det kan være. Det breder sig simpelt hen til resten af samfundet. Og jeg vil ikke have et samfund, hvor vi på et tidspunkt skal have metaldetektorer foran skolerne eller panserglass, eller hvad det nu kan være. Den utryghed forsvinder ikke med det her. Det er ikke det, jeg siger. Det var derfor, at jeg lagde så meget fokus på de såkaldt bløde tiltag og forebyggelse osv.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Rune Lund.

Kl. 13:54

Rune Lund (EL):

Sådan som jeg forstår det, ordføreren siger, er der ikke nogen konkrete ideer eller initiativer, som SF tænker at man skal indføre, når

man som SF ønsker – må jeg formode, fordi det står i forslaget til vedtagelse – en begrænsning af prøveløsladelser.

Så vil jeg da bare for mit vedkommende sige, at man jo ikke kan få en hest til at løbe efter en gulerod, den ikke kan se. Og hvis prøveløsladelse er en gulerod for at komme ud og blive resocialiseret i samfundet, så skal man jo sørge for, at man ikke gør den gulerod så lille, at den ikke bliver attraktiv og vi ikke opnår det, som er formålet med en prøveløsladelse, nemlig at få folk ud i det normale liv igen, efter at de har siddet i fængsel.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:55

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det kommer også helt an på, hvordan de her forhandlinger forløber. Jeg står jo ikke her i dag, og det gør de andre ordførere heller ikke – og sådan hører jeg heller ikke ordføreren fra Enhedslisten, der også gerne vil diskutere de her ting og deltage i forhandlinger – og kommer med færdige svar. Det er det, vi skal tage i forhandlingerne i Justitsministeriet. Men igen vil jeg bare sige, at det for mig er rimeligt at se på, om der i mindre grad end i dag skal være mulighed for prøveløsladelse, samtidig med at der skal være rum til, at man i kriminalforsorgen og andre steder i institutionerne, i fængslerne, har den her vurdering. Det skal der også stadig væk være plads til.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til fru Lisbeth Bech Poulsen. Liberal Alliance har talt på vegne af De Konservative, og så er det justitsministeren, værsgo.

Kl. 13:56

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for rigtig mange gode tilkendegivelser. Det viser jo, at vi i hvert fald her i salen langt hen ad vejen, tror jeg, er enige om, at det, der foregår, når det gælder rockere og bander, vil vi ikke acceptere. Vi vil komme efter dem, og vi vil straffe dem hårdere.

Så ved jeg godt, at nogen mener, at man skulle lægge trykket nogle andre steder. Jeg har det sådan, at det, vi skal i gang med først, er at lave en rocker-bande-pakke. Jeg glæder mig til at indkalde alle partier til forhandling om, hvordan vi kommer videre, til forhandling om, hvad det er, de enkelte partier har med i posen, så vi laver den bedst mulige rocker-bande-pakke overhovedet. Det er jo fantastisk, at alle partier vil spille ind, og så er det, vi efter nytår kommer med et udspil til en ny rocker-bande-pakke. Det er jo skønt, at man vil være med til det.

Jeg må også sige, at vi lige skal holde os for øje, at når det i forbindelse med den nye rocker-bande-pakke er rockere og bander, det drejer sig om, taler vi om et råt miljø, og jeg tror ærlig talt, at de typer vil grine hele vejen fra sofaen og tilbage igen, hvis de hørte, at det, der mangler, når vi taler om rockere og bander, er forebyggelse. Jeg er enig i, at forebyggelse er vigtig, på det rigtige sted og på den rette tid, og det er også derfor, vi senere kommer til at diskutere ungdomskriminalitet, hvor man får rykket de unge mennesker væk fra kriminaliteten. Jeg mener ikke, man kan tale ret meget om forebyggelse, når vi taler om rockere og bander. For folk, der er medlem af en bande, tror jeg ikke der er så meget forebyggelse der nytter, hvis jeg skal være helt ærlig; der tror jeg, det handler meget om, at vi sætter hårdt mod hårdt. Og når vi nu skærper straffene for besiddelse af skydevåben fra 1 til 2 års fængsel, så sidder de da der så længe, og det vil da have en stor virkning, er jeg helt sikker på. Og sammen med de mange andre initiativer, vi skal i gang med, så skal vi simpelt hen gøre det rigtig, rigtig svært for de her bander, med visitationszoner, med politiets overvågning, hele vejen igennem, vi skal gøre

re det rigtig svært for dem at være kriminelle. Det er og bliver uacceptabelt, at man skyder i gaderne i Danmark, det skal vi ikke finde os i, det kan vi ikke finde os i, og derfor skal der sættes hårdt mod hårdt.

Så kan man diskutere, om straf virker. Hvis man bliver straffet, gør man så aldrig noget igen? Jo, det er der jo nogen, der gør, men det handler også om retsbevidstheden for befolkningen, det handler om, at man som menneske og som borger i det her samfund skal kunne se, at de typer, der render rundt og skyder folk, typer, der organiserer sig i bander og lever af kriminalitet, ikke bliver belønnet for det, men bliver straffet hårdt for, og at politiet kommer efter dem hele tiden. Så forebyggelse synes jeg ikke er noget, vi skal bruge ret mange kræfter på, når vi taler rocker-bande-pakker, men jeg vil gerne bruge kræfter på det, når vi taler om unge mennesker og om det at undgå, at de kommer ud i kriminalitet. Men jeg mener ikke, at en rocker-bande-pakke og forebyggelse hører ret meget sammen.

Så jeg vil glæde mig til at høre alle de gode ideer. Vi har hørt nogle af dem i dag, og jeg vil glæde mig til, at vi på baggrund af dem kan indkalde til forhandlinger, og at vi kan komme med en ny rocker-bande-pakke, som gør det endnu sværere at være kriminel og endnu bedre at være lovlydig borger i Danmark.

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en række korte bemærkninger. Først er det hr. Rune Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 14:00

Rune Lund (EL):

Først vil jeg sige tillykke med jobbet som justitsminister, og så kommer mit første spørgsmål. For som jeg nævnte i min ordførelse, kunne vi godt tænke os et særligt strafspor for førstegangskriminelle i forhold til rocker-bande-kriminalitet – hvor man i stedet for at sende førstegangskriminelle ind i et lukket fængsel i en rocker-bande-afdeling, altså en decideret forbryderfabrik, laver et særligt strafspor, hvor der er fokus på exitprogrammer og genoprettende handlinger. Sådanne genoprettende handlinger kan f.eks. være, at man rydder op efter hærværk, eller at man hjælper den person, som man har stjålet en bil fra. Det er jo en anden måde at tænke forebyggelse på eller i hvert fald en måde at undgå, at kriminaliteten gentager sig.

Jeg vil høre justitsministeren, om det her ikke kunne være konkrete eksempler på, hvordan vi kan gøre noget, der er forebyggende, og som har en reel effekt.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:01

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for lykønskningen. Jeg kan jo høre, at når vi skal til at snakke ungdomskriminalitet på et senere tidspunkt, altså det her med at sætte ind over for nogle, der gør noget første gang, så får vi nogle nye venner i Enhedslisten. Det kom lidt bag på mig, men det glæder jeg mig rigtig meget til at drøfte.

Men når det gælder rocker-bande-kriminalitet, er der jo ikke tale om, at man sådan lige siger: Hov, nu er jeg lige bandemedlem. Rocker-bande-kriminalitet er organiseret kriminalitet, og der skal sættes hårdt mod hårdt. Vi kan jo ikke tvinge nogen ind i et exitprogram, hvis de ikke er motiveret for det, men det er klart, at dem, der ønsker at komme ud af bandekriminaliteten, skal vi selvfølgelig hjælpe. Men jeg har nok ikke så stærke følelser for dem, der begår kriminalitet og er en del af rocker-bande-miljøet; jeg synes ikke, det er synd for dem, eller at de skal tages sådan særlig lempeligt på – uanset om det er første eller femte gang.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Rune Lund.

Kl. 14:02

Rune Lund (EL):

Jeg synes heller ikke, det er synd for nogen, men jeg kan godt lide at gøre det, der virker. Jeg kan i hvert fald konstatere, at kommunerne i dag bør have bedre muligheder for i forbindelse med exitprogrammer at tilbyde bolig og job til folk, der gerne vil igennem et exitprogram, altså sådan at folk, der viser en reel vilje til at komme ud af rocker-bande-miljøet, også bliver givet de muligheder, der skal til, for at det rent faktisk kommer til at ske. Og er det ikke også noget, som vi bør diskutere, når vi mødes til forhandlingerovre hos justitsministeren?

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:02

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Altså, jeg glæder mig jo til at høre, hvad alle siger, og det, alle siger, kommer jo på bordet i første omgang. Jeg har det bare sådan, at vi skal passe på, at vi i vores iver efter at få folk ud af kriminalitet ikke nærmest sender et signal om en særlig belønning til dem. Jeg tror, at der går mange lovlydige borgere rundt, der tænker: Jeg kunne da også godt tænke mig at blive hjulpet til en bolig, et arbejde og andre ting.

Jeg synes, det er en balance. Jeg anerkender, at vi skal være opmærksomme på at få folk væk fra kriminaliteten, for det er godt for den danske borger, men der er altså også en kant, med hensyn til hvor rare vi skal være her.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Astrid Krag, Socialdemokratiet.

Kl. 14:03

Astrid Krag (S):

Også en velkomst herfra til den nye justitsminister.

Det her er jo meget alvorligt. Altså, når man normalt taler om, at kuglerne flyver om ørerne på fredelige folk, så er det sådan en tale-måde. Men vi er nået dertil i Danmark i år, at det ikke længere er en tale-måde, men i virkeligheden den mest konkrete beskrivelse af, hvad der sker, senest i Lyngby, men jo også i Næstved og andre steder. Personligt har jeg også mit familieliv tæt på en rockerborg, og jeg vil sige, at det er godt at høre, at man er i gang med at overveje initiativer, og at der sker noget i det nye år. Men jeg tror nok, at dagens vedtagelsestekst skal ses som et udtryk for, at vi er en smule utålmodige. For det her med kuglerne, der flyver om ørerne, er altså ikke nyt, når vi kigger på året her.

Jeg vil spørge ind til noget, som jeg ikke rigtig har hørt ministeren være inde på. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at nogle af de her rockere og bander er udenlandske grupper, og derfor bliver jeg nødt til at høre ministeren om, hvordan han ser på det grænseoverskridende politisamarbejde fremadrettet, altså det danske politis muligheder for at arbejde sammen med politi og efterforskningsenheder i andre lande, set i lyset af at Danmark snart skal forlade Europol.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:04

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nu er det jo så heldigt, at vi i morgen, så vidt jeg husker, har fornøjelsen af at diskutere Europol her i salen. Men det er sådan, at vores holdning sådan set er klar, nemlig at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at have det tættest mulige samarbejde med Europol. Altså, dansk politi har gavn af Europol. Det er vigtigt for dansk politi at kunne søge i databaserne netop for at finde ud af, hvordan det står til med de udenlandske kriminelle, for at tage fat i de sager. Så der tror jeg såmænd ikke der er nogen uenighed mellem spørgeren og regeringen.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Astrid Krag.

Kl. 14:05

Astrid Krag (S):

Nu ved jeg godt, at vi tit går efter uenigheden her. Det var sådan set ikke så meget det, jeg fiskede efter, hvis man kan kalde det at fiske, når vi har sådan en fin debat her i Folketingssalen. Jeg deler det ønske, som ministeren kommer med her, om det tættest mulige samarbejde. Men det er jo temmelig alvorligt, at vores politi kommer til at miste nogle af de redskaber, de kan gøre brug af i forhold til den del af bandekriminaliteten og rockerkriminaliteten, der er grænseoverskridende.

Det, jeg egentlig efterlyste, var: Hvad er det for nogle steder, hvor vi kommer til at miste muligheder, vi har i dag? For det vil jo være noget af det, som vi så også bliver nødt til at sætte os rundt om bordet og se på hvordan vi kan afbøde og dæmme op for. Det kan jo aldrig blive lige så godt, som det er i dag, og det hører jeg også ministeren sige. Men jeg går ud fra, at det også må være noget af det, man sidder og kigger på fra regeringens side, i forhold til de drøftelser, vi forhåbentlig får meget snart.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:06

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Nu er det jo mere, fordi det er initiativer i forhold til en rocker-bande-pakke, vi diskuterer. Det er ikke, fordi jeg på nogen måde negligerer vigtigheden af, hvad Europol kan, og at politiet har de muligheder. Det er klart. Jeg er fuldstændig enig med spørgeren. Vores interesse er at sikre, at vi fremadrettet kan være den bedst mulige del af Europol og have adgang til den bedst mulige del af databaserne. Vi må bare sige, at det er en kamp, vi kæmper lige nu, nemlig hvordan vi kan komme derhen, på grund af den måde, som flertallet af danskerne altså talte sidste år, den 3. december. Og så har vi lige siden prøvet at finde en vej til, hvordan det er, vi fortsat styrker os ved Europol.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Trine Bramsen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 14:06

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Først vil jeg lige gøre ministeren opmærksom på, at det jo ikke er drøftelser, der bliver lagt op til i det forslag til vedtagelse, som der er flertal for, men derimod forhandlinger. Så vi kan sådan set drøfte rigtig mange ting, men det er forhandlinger, vi ønsker der skal igangsættes inden den 23. december. Det ville i øvrigt være en glædelig julegave at kunne give rockerne og bandemedlemmerne.

Men det, jeg egentlig gerne vil spørge ministeren til, er noget af det, politiet selv efterlyser. Politiet siger meget klart, at de har behov for redskaber til at overvåge den kommunikation, der er mellem rocker- og bandegrupperinger. Hvad agter ministeren at gøre ved det, og hvornår kan vi forvente handling, som styrker det her ønske, som politiet altså har?

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:07

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jamen jeg er helt med på, at der står i teksten, at det er til forhandlinger. Jeg er helt sikker på, at spørgeren også er interesseret i, at i de forhandlinger skal der indgå alle gode hensigter og holdninger, og derfor er jeg helt sikker på, at spørgerens parti vil møde op med rigtig mange ideer til, hvad der skal med i sådan en rocker-bande-pakke. Det vil jeg sige at jeg ser frem til.

Det er rigtigt, at politiet efterlyser mange muligheder for, hvordan de kan holde øje med de kriminelle, og der er det jo sådan, at man i øjeblikket arbejder på et lovforslag om nye logningsregler, der skal fremsættes i starten af det nye år. Nu er der bare ikke truffet endelig beslutning om lovforslagets indhold, men den model, der arbejdes på, indebærer bl.a., at politiet fremover vil kunne få oplyst, hvor en potentiel gerningsmand har befundet sig. Men det er endnu ikke endeligt, hvordan det udspil kommer til at se ud. Det tager vi selvfølgelig meget alvorligt.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, fru Trine Bramsen.

Kl. 14:08

Trine Bramsen (S):

Noget af det, som vi særlig ser i byer som Odense, er jo, at de her bandegrupperinger laver magtdemonstrationer igennem gågader og blokerer trafikken, går med deres rygmærker ned gennem gaderne og på den måde skaber utryghed. Er det noget, ministeren agter at gøre noget ved? Vil ministeren undersøge muligheden for at kunne sætte effektivt ind over for de her magtdemonstrationer eller begrænse brugen af de her rygmærker, som skaber så utrolig stor utryghed i gadebilledet?

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:09

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg vil rigtig gerne diskutere det, men jeg vil ikke på nuværende tidspunkt lægge mig fast på en masse konkrete elementer. Det er – nu kan man blive helt forvirret i de her dage – 2-3 dage siden, jeg fik mulighed for at sætte mig i stolen som justitsminister, og jeg synes sådan set, at alle forslag er velkomne. Vi skal gøre, hvad vi kan, for at komme til livs, at der er mennesker, der skaber frygt – og ja, det skaber frygt, når man kommer gående med rygmærker – sådan inden for retsstatens rammer. Det tror jeg vi har en fælles interesse i.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:09

Kl. 14:12

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det, og tak til ministeren for de to fine indlæg, først besværelsen og siden talen. Og tillykke med den nye ministerpost, det vil vi spændt følge.

Jeg vil gerne spørge lidt ind til rockerborgsudvalget, der jo skulle komme med en rapport. Hver gang, vi har spurgt om den i Dansk Folkeparti, fordi vi synes den er meget spændende at få fat i og få læst konklusionerne, har vi fået at vide, at den var på trapperne – det var lige ved og næsten, og nu nærmede det sig. Så derfor vil jeg spørge ministeren: Hvornår kan vi forvente at få den her rockerborgsrapport, så vi kan begynde at læse op på den og de anbefalinger, der kunne være?

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:10

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg har ikke modtaget udvalgets betænkning endnu, men jeg forventer da at modtage den inden for ganske kort tid – det er også den information, jeg sidder inde med. Forventningen er, at det er et spørgsmål om få uger, inden jeg har den, men det er det, jeg ved.

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 14:10

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Så vil jeg gerne spørge ind til en anden ting, og det er, som jeg omtalte i min ordførertale, i forhold til den del af bandemedlemmerne, som ikke er danske statsborgere. Altså, det synes jeg i den grad er uretfærdigt at se på, nemlig at folk, der ikke engang er danske statsborgere, kan opføre sig på den måde og være dybt, dybt kriminelle, og at det ikke har de konsekvenser, det burde have, nemlig at de bliver sendt hjem til deres eget land igen.

Kunne ministeren forestille sig, når vi nu skal i gang med de her forhandlinger om rocker-bande-pakken, at man kunne knytte det sammen med nogle forhandlinger, som egentlig lå under Kriminalforsorgen, i forhold til at vi på den ene side får givet fængselsbetjentene nogle af de værktøjer, som de talte om, da ministeren og jeg og Retsudvalget var på besøg ude i Kriminalforsorgen, og på den anden side har et fokus på enten at få udvist de udenlandske kriminelle eller få dem sendt til afsoning i andre lande under sådan måske mere beskedne forhold?

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:11

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg tror, at spørgeren og jeg deler rigtig mange synspunkter på det her emne. Jeg er fuldstændig enig i, at det, der sådan set må være målet, er, at udenlandske kriminelle jo som udgangspunkt skal tilbage og afsone i deres hjemland, og at vi også skal undersøge mulighederne for, om vi kan have fængselspladser andre steder. Jeg diskuterer meget gerne, om der er den her mulighed.

Så har jeg det også sådan, at vi hele tiden skal afsøge, om vi stadig væk har lyst til at byde folk, der ikke er danske statsborgere, og som er kriminelle, velkommen i vores hjem, som vores land jo er.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Lars Aslan Rasmussen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:12

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg vil også gerne starte med, hvis ministeren kan tåle mere ros, lige at sige tillykke med posten. Så vil jeg gerne spørge til det, ministeren selv sagde, om, at regeringen vil sørge for, at rockerborgere ikke skaber frygt i nabolaget. Det gør de jo rigtig mange steder eller stort set alle steder. Kan ministeren blive lidt mere konkret om, hvad det er for nogle initiativer?

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:12

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jamen det er de muligheder, der er givet i planloven, som kan sikre, at man kan undgå at få rockerborgere i sit nabolag. Det er noget af det, jeg håber vi skal til at diskutere lidt mere indgående i de forhandlinger, vi skal have, altså hvordan vi kan undgå det. Men der er jo en mulighed i dag.

Så skal vi se på, hvordan vi undgår den utryghedsskabende tilstand, som det jo er, når folk har en rockerborg midt i et villakvarter eller andre steder – det er jo dybt skræmmende, også selv om man kan sige, at det jo bare er et hus, der står der, og om det er noget at være bange for. Ja, jeg ville personligt være meget, meget utryg, hvis jeg boede i nærheden af sådan en.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Lars Aslan Rasmussen.

Kl. 14:13

Lars Aslan Rasmussen (S):

Nu er det sådan, at der jo bl.a. er rockerborgere i københavnerydelen Vanløse, hvor man har fundet våben så sent som for nogle dage siden i en nabohave. Såfremt der er en eller anden grund til, at den bliver liggende, hvad kan beboerne på de her veje så forvente af hjælp fra regeringen?

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:13

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det, vi først og fremmest kan gøre, er selvfølgelig at se på, hvordan vi kan forhindre, at rockerborgene er der. Og hvis der så ikke findes nogen vej inden for de muligheder, der er, så må vi selvfølgelig gøre alt, hvad vi kan, for at stresser dem, der bor der – ransage huset, komme efter dem, holde øje med, hvad der foregår.

Vi må sige, at vi jo kun har de midler, vi har, inden for, hvad kan man sige, retsstatens rammer, men vi har jo en interesse i, at de skal føle, at de er overvåget hele tiden. De skal føle, at når de træder et skridt forkert, så kommer vi efter dem. Altså, jeg tror, det handler om, at vi simpelt hen stresser dem ud af deres rockerborgere.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Carolina Magdalene Maier, Alternativet. Værsgo.

Kl. 14:14

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Tak for det. Jeg vil gerne vende tilbage til det med forebyggelsen. Måske taler vi egentlig bare lidt forbi hinanden. Ministeren sagde lidt tidligere, at når det handler om bande- og rockerkriminalitet, ser han egentlig ikke, at det er dér, vi skal tale forebyggelse, men at det mere er i forhold til ungdomskriminalitet. Men der, hvor jeg står, hænger de to ting jo sammen. Det gælder jo lige præcis forebyggelse for de her unge mennesker, som tendentielt set kan komme ud i noget kriminalitet, og vi skal sætte ind for at undgå, at de handler sådan, at de ender i bande- og rockermiljøet. Man hvis vi ikke sætter ind med det, kommer vi til at stå i den her situation fremadrettet rigtig mange gange. Så er ministeren ikke enig med mig i, at en del af indsatsen nødvendigvis må være en forebyggelsesindsats over for nogle af de unge, som potentielt set kan handle sådan, at de ender i bande- og rockermiljøet?

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:15

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er også det, der foregår, bl.a. i SSP-samarbejdet. Det er jeg fuldstændig enig i. Jeg kommenterede det egentlig bare på den måde, jeg gjorde, fordi jeg tænker, at lige nu diskuterer vi en konkret rocker-bande-pakke. Jeg tænker, at det er noget andet. Så er jeg fuldstændig enig med spørgeren i, at hvis vi er kloge som samfund, gør vi da noget for at forebygge, mens man er ung – at det har konsekvenser, første gang man gør noget; at vi får dem ud af kriminaliteten. Det er jeg fuldstændig enig i. Så kan vi altid diskutere, på hvilken måde vi skal gøre det, og hvad der virker bedst. Men jeg nævnte det egentlig sådan mere i forhold til rocker- og bandeproblematikken, for jeg tror ikke, at forebyggelse hjælper så meget på rockere og bandemedlemmer, hvis jeg nu skal være helt ærlig.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:16

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Tak for det. Nej, det er klart, at når man først er i miljøet, er forebyggelse måske rimelig formålsløst, for så er vi nået over det punkt. Men vi skal jo også bare tage det ansvar, at et eller andet sted er der en minister, der skal sætte sig ned og sige, at nu, sammenløbende med den konkrete rocker-bande-pakke, starter vi en forebyggelsesindsats for netop at undgå, at vi står her igen om 10 år eller om 20 år. Så er ministeren enig med mig i det, og vil ministeren også tage initiativ til, at man ved siden af den konkrete indsats her vil kigge på det langsigtede træk, i forhold til hvordan vi kan forebygge, at unge mennesker i fremtiden overhovedet kommer derhen, hvor de engagerer sig i rocker- og bandemiljøet?

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:16

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Den forebyggelse mener jeg foregår i dag via hele SSP-samarbejdet. Men jeg glæder mig da til – og det glæder jeg mig rigtig, rigtig meget til – at vi i det nye år skal til at diskutere ungdomskriminalitet og sanktioner over for de her unge mennesker, som i dag sådan set bare får lov at gå, uden at der er nogen konsekvenser overhovedet. Så kan

man jo i den sammenhæng også tænke på, hvordan vi sikrer os, at de ikke kommer ud i kriminalitet. Det gør vi, bl.a. ved at det har en konsekvens, første gang man bryder loven.

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Merete Dea Larsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:17

Merete Dea Larsen (DF):

Tak. Jeg vil også starte med at sige tillykke til ministeren. Jeg synes, at det, jeg hører, umiddelbart lyder godt. Jeg hørte også, at ministeren stillede sig positivt over for eventuelt at lade de her bødestrafte afsone. Jeg stillede for kort tid siden et spørgsmål til den tidligere justitsminister, og samlet set er det p.t. 333,9 mio. kr., der er tilgodehavende i bøder. Så man kan sige, at det i hvert fald i dag ikke er nogen konsekvens at få en bøde, når det er noget, man bare kan se igennem fingrene med bliver ignoreret. Så det er i hvert fald et initiativ, der formentlig vil kunne få det til at føles lidt mere som en straf end blot et stykke papir, som man kan ignorere.

Derudover tænker jeg også, at der måske kunne være muligheder i, at man, når man har tre strafbare forhold, så rent faktisk skal stilles for en dommer. Som det er i dag, er der rigtig mange, som har op imod 80 forhold og flere uden nogen sinde at blive stillet for en dommer. Jeg ved ikke, om ministeren er bekendt med det, og om det er noget, ministeren kunne tænke sig at gå ind i og afklare nærmere, sådan at vi rent faktisk også har en retsfølelse, når vi går rundt ude i samfundet.

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo.

Kl. 14:18

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Uden at jeg vil bevæge mig nærmere ind i det nu, for det vil jeg gerne gå mere ind i, så synes jeg, at det lyder meget fornuftigt, at vi får en drøftelse af, hvordan vi som samfund sådan set ikke er til grin for dem, der laver kriminalitet gang på gang. Så det vil jeg meget gerne give tilsagn til en drøftelse om.

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Merete Dea Larsen.

Kl. 14:18

Merete Dea Larsen (DF):

Det lyder rigtig, rigtig positivt, og det er også det, jeg ligesom har hørt tidligere, så jeg vil bare se frem til at se, hvad resultaterne bliver af den her pakke.

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:19

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg vil starte med at sige tillykke til ministeren med jobbet. Vi glæder os til samarbejdet.

Så vil jeg stille et spørgsmål i forhold til bandekriminaliteten. Det er jo sådan, at en pænt stor del af de medlemmer og tilknyttede personer, der er i banderne, ikke er danske statsborgere. Og der synes vi i Dansk Folkeparti det er helt afgørende, at dem, der deltager i den slags aktiviteter og ikke er danske statsborgere, bliver udvist. Så findes der jo det fænomen, der hedder betingede udvisninger, som, hvis man sådan skal oversætte det fra fodboldsproget, betyder, at man

kan få et gult kort og så dermed ikke blive udvist, men at der vel så skal falde brænde ned på et senere tidspunkt. Det, jeg godt kunne tænke mig at høre ministeren om, er: Er det egentlig en holdbar model, vi har omkring betingede udvisninger? Er ministeren enig med Dansk Folkeparti i, at vi faktisk bør afvise muligheden for betingede udvisninger og sige: Når man deltager i bandekriminalitet, er en udvisning altså en udvisning, og så ryger man ud af landet?

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:20

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg vil rigtig gerne drøfte, hvordan vi kommer videre ad den vej, der hedder, at hvis man er bandekriminel og man begår kriminalitet – det siger næsten sig selv – og ikke er dansk statsborger, så har man sådan set ikke så frygtelig meget at gøre i Danmark. Det vil jeg gerne være med til at vi kan finde løsninger omkring. Jeg kan ikke stå her og sige, præcis hvordan vi kommer derhen, og hvor grænserne skal gå, men det vil jeg rigtig gerne diskutere. Jeg kunne nok også have et indtryk af, at spørgerens parti og regeringen på mange områder kunne finde hinanden i det spørgsmål.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Hr. Peter Skaarup, værsgo.

Kl. 14:20

Peter Skaarup (DF):

Det lyder godt, og der er jo den store fordel nu, at er vi enige, jamen så bliver det til noget, for så har vi flertallet til at kunne udvise kriminelle udlændinge, der deltager i bander.

Grunden til, at jeg spørger til betingede udvisninger, er jo også, at vi i Retsudvalget har fået et svar her i november måned fra den tidlige justitsminister på vores spørgsmål om, hvor mange der egentlig får betingede udvisninger. Og det viser sig faktisk, at der inden for de sidste 6 år er 1.077, der har fået 1 betinget udvisning. Der er 132, der har fået 2 betingede udvisninger. Der er så sandelig 30, der har fået 3 betingede udvisninger. Og der er 8, der har fået 4 betingede udvisninger. Siger det ikke ministeren noget om, at der skal ryddes op på det her område, og at en udvisning skal være en udvisning?

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:21

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jo, altså, det bliver jo svært for lovlige danske borgere at tage det ret seriøst, hvis man hører om folk, der har fået fire betingede udvisninger. Altså, hvor er loftet? Jeg synes, spørgsmålet illustrerer, at det her trænger til at blive kigget nærmere på.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 14:22

Benny Engelbrecht (S):

Først også et velkommen fra min side. Jeg tror så i øvrigt også, at det er godt, at vi her i Folketinget bredt er enige om, at der skal indkaldes til forhandlinger inden den 23. december 2016. Jeg tror ikke, der står 2016 i teksten til forslaget til vedtagelse, men jeg tror godt, at vi alle sammen kan blive enige om, at det altså ikke er næste år, der er tale om.

Jeg vil godt lige vende tilbage til det spørgsmål, som fru Trine Bramsen stillede omkring overvågning og sessionslogning og de elementer, der er i det. Jeg er godt klar over, at der først kommer en løsning på det her på et lidt senere tidspunkt, men kan ministeren løfte en lille smule af sløret? Ministerens forgænger var jo bl.a. ude for ganske kort tid siden i et større interview i Berlingske og også på ministeriets hjemmeside og redegøre for, at der var nogle elementer, man ville kigge lidt nærmere på, bl.a. det her med, at hvis man bruger et dataabonnement, jamen så kan man rent faktisk ikke overvåges i dag. Så hvor mange er det egentlig, vi taler om, som politiet ikke kan overvåge, som det er i dag?

Kl. 14:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:23

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for det. Jeg vil starte med at bekræfte og love, at det bliver i 2016, vi kommer til at forhandle om det her. Hvad angår logning, er det jo, fordi vi arbejder på et nyt forslag i den retning, og præcis hvor mange det vil dreje sig om, og hvor bredt det vil være, kommer an på, hvordan forslaget indrettes. Og der kan jeg lige så godt bare være ærlig og sige, at det ikke har nået at komme til mig i de første 2 dage af mit nye ministerjob, hvor vi præcis er henne i den proces. Det skal jeg fuldt ærligt indrømme herfra.

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:24

Benny Engelbrecht (S):

Nej, mit spørgsmål gik også mere på, hvad problemets omfang egentlig er. Når jeg tænker på telefonbrugere, så er det de færreste, jeg umiddelbart kender til, som benytter sig af gamle klassiske ikke-dataabonnementer, og derfor er min antagelse, at det er ganske mange, som politiet ikke har mulighed for at kunne overvåge. Og hvis jeg forstår sagen omkring terror i København ret, så var en af begrænsningerne, der lå, at man ikke kunne efterforske det, fordi man simpelt hen ikke kunne komme ind at kigge på den abonnementsstype, der blev anvendt af den pågældende. Så det er lidt relevant. Men afsluttende mit spørgsmål: Hvor stort et hensyn til erhvervet mener ministeren, at der skal tages her? Er det hensyn større end hensynet, der er til at kunne bekæmpe bandekriminalitet?

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 14:25

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Der skal efter min klare opfattelse tages hensyn både til erhvervet, til borgernes retssikkerhed, men også til vores tryghed, og det er jo den balance, der gerne skal udtrykkes i det forslag, der vil komme senere.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Jakob Engel-Schmidt, Venstre. Værsgo.

Kl. 14:25

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det, formand. Tak til Folketingets partier og også tak til ministeren for en god debat. Jeg må indrømme, at jeg synes, hr. Benny Engelbrecht er lige lovlig krævende. Jeg kender f.eks. ikke antallet

af telefonabonnementer i Danmark uden data sådan på stående fod, men det er måske så også godt, at jeg ikke er justitsminister – det kan vi selvfølgelig vende tilbage til. Jeg synes, det har været en god og en konstruktiv debat, og jeg vil også gerne anerkende, at mine kollegaer fra de andre partier har haft nogle både interessante og gode forslag, og vi er jo enige om, at det både haster og er noget, der ligger mange danskere rigtig meget på sinde. Men det virker, som om bl.a. fru Trine Bramsen er meget offensiv i forhold til, hvad man nu mener kan lade sig gøre, og det får mig til at tænke på noget. Jeg er ikke sikker på, at ministeren kan svare på det nu, men det kan være, at ministeren med hjælp fra dygtige embedsmænd i ministeriet kan få udarbejdet en oversigt, der viser, hvad den tidligere røde regering har haft på tegnebrættet på det her område, da man forlod regeringslokalerne, og om der er et match mellem nogle af de ting, man foreslår nu, og det, man selv har arbejdet på, eller om man pludselig er kommet helt i offensiven.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:26

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg er i hvert fald glad for, at man er kommet helt i offensiven, og hvis man som socialdemokrat i opposition fører hård retspolitik, synes jeg, at man skulle blive i opposition. Men jeg kan ikke svare på det spørgsmål, som spørgeren stiller. Jeg kan bekræfte, at det, hvis jeg skulle svare på det, er noget, vi skal have gode embedsfolk i ministeriet til at se nærmere på.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 14:26

Jakob Engel-Schmidt (V):

Ja, og det er jeg sådan set ganske veltilfreds med. Jeg tror, jeg benytter lejligheden til at varsle, at jeg stiller et spørgsmål, og så kan vi alle sammen blive klogere. Kan hr. Søren Pape bekræfte ... Fik jeg sagt noget forkert? (*Formanden* (Pia Kjærsgaard): Ministeren). Undskyld. Kan ministeren bekræfte, at der ud over den her hasteforespørgsel allerede pågår et arbejde i Justitsministeriet, hvor man arbejder med flere af de forslag, der er nævnt, også af partier fra oppositionen?

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det er dejligt, når ordførerne retter sig selv. Det ville jeg ønske skete hver dag. Tak.
Værsgo.

Kl. 14:27

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Det kan jeg fuldt ud bekræfte. Nu kan jeg forstå, at rocker-bande-pakken jo kun kan blive bedre med de mange gode forslag, der også kommer, men der foregår jo på et langt, langt stræk i dag et arbejde om en rocker-bande-pakke. For det her haster, og vi skal have lavet sådan en pakke. Vi skal sikre danskernes tryghed, og det kan sådan set kun gå for langsomt.

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:27

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Den tidligere regering lavede jo et udspil og en række lovforslag i 2013, men vi kan jo hele tiden blive klogere, og noget af det, vi kan se, er, at forebyggelsesindsatsen og exitprogrammerne stadig væk ikke virker godt nok. Jeg ville have sagt til ministeren, hvis ministeren kun havde beskæftiget sig med retsområdet i nogle få dage, at man jo så skal undskylde meget, og at man må have lidt tålmodighed. Men ministeren har jo beskæftiget sig med retsområdet igen længere tid, og derfor må han også have set det kæmpestore stykke arbejde, der bliver lavet i Justitsministeriet og andre steder for at få fakta og viden om, hvad der virker, på bordet. Og når ministeren siger, at vi har ungdomskriminaliteten her, og at vi har de slemme rockere og bander der, så taler ministeren mod bedre viden. For der er jo et flow ind i bande- og rockermiljøet, som bl.a. kommer fra de ungdomskriminelle. Hvis vi i fællesskab skal sikre en større grad af tryghed for borgerne, skal vi jo have det cuttet dér, altså når det gælder dem, der bliver fulgt ind, eller som selv følger andre ind i rocker-bande-miljøet. Det håber jeg vi er enige om.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Værsgo.

Kl. 14:29

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Ja, det er vi enige om. Det, jeg bare ikke er enig i, er, at det er en del af en rocker-bande-pakke. Jeg mener sådan set, det er noget, der skal adresseres, når man taler om de ungdomskriminelle. Jeg er fuldstændig enig i, at der er et flow ind, og det skal vi have stoppet, og derfor giver forebyggelse god mening. Når jeg reagerer på den forebyggelsesdiskussion, vi har haft med hinanden, så det er mere for at sige, at jeg, når jeg tænker rocker-bande-pakke og at sætte hårdt ind mod rockere og bander, slet ikke tænker forebyggelse. Men jeg tænker da så sandelig forebyggelse i forbindelse med at undgå, at fødekæden bare bliver ved.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:29

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Men der kom så sent som i 2014 en stor rapport fra Justitsministeriets forskningskontor, hvor man netop prøvede at se på, hvad det er for nogle typer, der er i rockermiljøet, og det er jo ikke én type, altså en eller anden 50-årig, der har voldsdomme eller måske morddomme, og hvor pædagogik bare preller fuldstændig af. Den type er der også, men der er også alle mulige andre typer, f.eks. de unge hangarounds, som egentlig er kommet lidt ind, men som man godt kan hjælpe ud igen, eller man kan bruge nogle sanktioner, eller hvad det nu er, til at få dem ud igen. Vi kan jo ikke bare sige, at det drejer sig om én slags person, og derfor er jeg simpelt hen uenig med ministeren i, at man ikke også kan bruge forebyggelse blandt andre tiltag, når det kommer til en rocker-bande-pakke. Det vil være meget svært for SF at lave en aftale, hvor vi ikke også kigger på det, ud over konsekvenser og sanktioner osv.

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:30

Kl. 15:00

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nu kan jeg høre, at spørgeren siger, at man ikke er enig i mine udsagn. Det er nok også derfor, vi politisk står et forskelligt sted. For jeg mener ikke, at forebyggelse hjælper noget som helst, når vi taler om rockere og bandemedlemmer, men jeg tror på, at det hjælper meget med de rigtige indsatser. Når SSP-samarbejdet virker bedst, hjælper det noget med forebyggende indsatser. Men jeg synes bare ikke, at det at diskutere rocker-bande-kriminalitet og den pakke, vi skal lave – for det er jo sådan det, det handler om – kan ses i sammenhæng med det at skulle se på forebyggelsen. Der synes jeg at der er en afgrundsdyb forskel.

Kl. 14:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Nu er der ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted torsdag den 1. december 2016.

Vi udsætter mødet i ½ time til spørgetiden kl. 15.00.

Mødet er udsat. (Kl. 14:31).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Mødet er genoptaget.

Der er jo en masse nye ministre, som vi byder velkommen til. Den første er justitsministeren, og det er fru Pernille Bendixen fra Dansk Folkeparti, der har et spørgsmål.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 257

1) Til justitsministeren af:

Pernille Bendixen (DF):

Mener ministeren, at det bør få ansættelsesmæssige konsekvenser – og hvad vil ministeren i så fald gøre for at sikre sig, at det sker – hvis en ansat i politiet nægter at give hånd til personer af det modsatte køn under udførelsen af sit hverv, som det f.eks. er tilfældet med en kvindelig muslim ansat ved Fyns Politi?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg vil bede spørgeren om at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:00

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Først lige et stort tillykke til ministeren. Spørgsmålet lyder således:

Mener ministeren, at det bør få ansættelsesmæssige konsekvenser – og hvad vil ministeren i så fald gøre for at sikre sig, at det sker – hvis en ansat i politiet nægter at give hånd til personer af det modsatte køn under udførelsen af sit hverv, som det f.eks. er tilfældet med en kvindelig muslim ansat ved Fyns Politi?

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for det. Jeg vil sige, at ligesom min forgænger er jeg på det punkt af den helt klare holdning, at medarbejdere på Justitsministeriets område skal udvise en præsentabel, åben og venlig fremtræden over for hinanden, over for borgerne og over for andre personer, som henvender sig til myndighederne på ministeriets område. Derfor forventer jeg som justitsminister, at ansatte i dansk politi selvfølgelig udviser den fornødne respekt, og at der gives hånd i de situationer, hvor det forekommer helt naturligt, at man giver hånd til hinanden, f.eks. når man mødes.

Om det så skal medføre ansættelsesretlige konsekvenser, hvis en medarbejder ikke lever op til den forventning, vil jo bero på de konkrete omstændigheder i sagen. Og det skal i givet fald håndteres af ansættelsesmyndigheden for den pågældende medarbejder, men naturligvis ud fra de præmisser og de regler, der er fastsat.

Når det gælder en helt konkret personalesag, ønsker jeg ikke at udtale mig om den offentligt.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:01

Pernille Bendixen (DF):

Det er fair nok, at man ikke vil udtale sig om en konkret sag.

I forhold til ministerens svar om at give hånd der, hvor det forekommer naturligt: Når man har at gøre med en person, som af princip ikke giver hånd, så vil denne person jo aldrig give hånd, heller ikke når det måtte forekomme os andre naturligt. Og i hvilke situationer vil det i så fald ikke være naturligt at give hånd?

I forhold til om det er en konkret situation, vil jeg sige: Jamen det er jo en konkret situation, fordi vi konkret har at gøre med en, som altså af princip nægter at give hånd. Men det er ikke det eneste, der er. Den her person er sådan set i 2007 blevet anmeldt for landsforræderi, og det er af hr. Rasmus Jarlov, som er medlem af ministerens parti. Og der er det da naturligt at spørge: Når man har en person ansat, som har været anklaget for landsforræderi, og som man så har gående rundt i Fyns Politi, er det så bare uden betydning? Altså, der er jo en signalværdi i det, og man må tro, at ministeren i hvert fald på et tidspunkt har haft den holdning, at den her person måske har nogle lidt ekstreme holdninger.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:03

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Først og fremmest kan jeg kun sådan udtale mig om mine forventninger til medarbejderne, og min holdning er altså den, at man viser den fornødne respekt ved at give hånd, hvor det er naturligt. Det kan være, man lige går forbi hinanden og vinker, men hvis spørgeren og jeg møder hinanden, er det min opfattelse, at det selvfølgelig er helt naturligt, når man henvender sig, at man giver hånd. Det burde man til enhver tid gøre, og når man er ansat i dansk politi, skal man også gøre det.

Vedrørende det andet spørgsmål har jeg det sådan, at vi trods alt må gå ud fra, at man er uskyldig, indtil man er dømt for noget.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:03

Pernille Bendixen (DF):

Det er selvfølgelig rigtigt. Men altså, den her person er jo også en person, som f.eks. har nægtet at skrive under på grundloven, som har været talsmand for de 11 organisationer, som i sin tid sagsøgte Jyllands-Posten efter Muhammedtegningerne, som har udtalt, at danske soldater er et legitimt mål, og som jo altså ikke vil give hånd til mænd. Er man så en god repræsentant for Justitsministeriet og for politiet? Er det det signal, man skal sende? Er det gode og sunde og hæderlige holdninger?

Man må jo gå ud fra, at en ansat under Justitsministeriet også repræsenterer Justitsministeriet, også ved sine holdninger.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:04

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jamen der er nogle helt klare forventninger til, at man på sin arbejdsplads får at vide, hvordan det er, man opfører sig der. Der er det jo sådan, at hvis man bliver bedt om, hvad man naturligt gør, at give hånd og være høflig over for andre mennesker, så gør man det. Så kan én ting være, hvad man har udtalt og ment, og det har man selvfølgelig gjort under det ansvar, man nu har. Men helt generelt vil jeg sige, at spørgsmålet her handler om, om man skal give hånd eller ej, og der har jeg det bare sådan, at selvfølgelig giver man hånd, når man hilser på folk. Og det gør ansatte ved det danske politi også.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:04

Pernille Bendixen (DF):

Man giver hånd, det er naturligt. Vi gør det, når vi mødes. Men kan ministeren anerkende, at der faktisk er nogle, for hvem det ikke er naturligt at give hånd? Og er det så ikke muligt at kræve, at sådanne personer simpelt hen retter ind, at man siger: Nu er vi her; du har en stilling; der medfølger et ansvar; så kan det godt være, det er unaturligt for dig at give hånd i nogle situationer, men det er altså naturligt for os andre, og det er det, vi forventer af dig?

Hvis nu Fyns Politi ikke vil rette ind i den her sag, agter ministeren så at skride til handling?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:05

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at Fyns Politi ikke følger de anvisninger, der er, og jeg forventer, at man selvfølgelig ledelsesmæssigt tager hånd om det, hvis der er medarbejdere, der ikke følger de instrukser, der er, og ikke agerer, som dansk politi og ansatte skal gøre. Og det er bl.a. naturligt, at når man møder hinanden, giver man hånd.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak til fru Pernille Bendixen.

Spørgsmål nr. 2 er også til justitsministeren, og det er af hr. Henrik Brodersen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:05

Spm. nr. S 265 (omtrykt)

2) Til justitsministeren af:

Henrik Brodersen (DF) (medspørger: Kim Christiansen (DF)):

Hvad agter ministeren at gøre for at sikre sig, at der gribes ind i forhold til Uberchauffører og deres kunder, efter at Østre Landsret har stadfæstet Københavns Byrets dom over en Uberchauffør for ulovlig taxikørsel uden tilladelse og i strid med taxiloven?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 15:05

Henrik Brodersen (DF):

Velkommen i det nye embede. Jeg vil starte med at læse spørgsmålet op.

Hvad agter ministeren at gøre for at sikre sig, at der gribes ind i forhold til Uberchauffører og deres kunder, efter at Østre Landsret har stadfæstet Københavns Byrets dom over en Uberchauffør for ulovlig taxakørsel uden tilladelse og i strid med taxaloven?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:06

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Landsretten har nu slået fast, at Uberkørsel uden de fornødne tilladelser efter taxalovgivningen er ulovlig taxakørsel. Min holdning er sådan set meget klar: Der skal gribes ind over for ulovlig taxakørsel på samme måde, som der gribes ind over for anden ulovlig adfærd.

Det gør politiet også. Københavns Politi har haft vedvarende fokus på ulovlig taxakørsel, og det vil de fortsætte med. Indsatsen mod den ulovlige taxakørsel er i Københavns Politi fortsat en del af den daglige færdselsindsats, og det patruljerende politipersonale er i den forbindelse vejledt om, at de skal være opmærksomme på den ulovlige taxakørsel.

Indsatsen har foreløbig resulteret i, at Københavns Politi pr. den 25. november har sigtet 115 personer for ulovlig taxakørsel. Dertil kommer, at anklagemyndigheden er ved at overveje, hvad der mere præcist skal ske i forhold til selskabet Uber. Det kan jeg i sagens natur ikke komme nærmere ind på her i dag.

Som det også er spørgeren bekendt, er der i øjeblikket politiske forhandlinger i Transport-, Bygnings- og Boligministeriets regi om, hvordan taxalovgivningen skal indrettes.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:07

Henrik Brodersen (DF):

Tak for svaret. Det er da glædeligt, at der bliver taget mere hånd om det, end der måske er blevet. Der har været en tendens til, at man har været i tvivl om, hvorvidt det var ulovligt eller ej, og dermed har holdt sig meget på måtten i forhold til at kigge lige præcis det her efter i sømmene.

Et er, at der nu er lavet alle de her sigtelser, men hvad tænker ministeren om det, at det måske fortsætter? For det er jo et problem, at vi har nogle, der ligger og tjener op imod en halv million ved bare – i citationstegn – at køre fælleskørsel i biler, der ikke er typegodkendte og ej heller med den uddannelse, der skal til.

Jeg tænker, om man vil stramme op på det her, hvis der gentagne gange er de samme forhold til stede, altså at den samme bliver taget flere gange. Er der mulighed for at konfiskere bilen, eller hvordan vil man tackle det?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:08 at køre piratkørsel, anden gang ryger bilen, tredje gang osv., og man kunne måske også sætte en straf op for dem, der benytter sig af de her ulovlige tjenester.
Kl. 15:11

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Altså, lov er lov, og lov skal holdes. Det er jeg fuldstændig enig i. Og så er det jo sådan, at politiet i den grad prioriterer det. Det synes jeg også tallene viser. 115 sigtelser viser bare, at det i hvert fald ikke er noget, man lukker øjnene for hos politiet.

Når det så kommer til sanktioner og mulighederne for straf, er det jo noget, vi efterfølgende kan komme til at diskutere her i Tinget. Præcis hvordan det skal indrettes og hvor grænserne skal gå kan jeg ikke lige lægge mig fast på her i dag. Men jeg hører gerne forslag til det.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:11

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er jo sådan, at det, vi skal her i Folketinget, selvfølgelig er at lave lovgivning og vedtage, hvad rammerne så er for straf. Det vil vi altid gerne diskutere, så lang tid noget er ulovligt.

Hvordan forhandlingerne er i Transportministeriet, er jeg ikke up to date med, men jeg er helt sikker på, at der bliver rig lejlighed til at diskutere det her spørgsmål fremadrettet.

Kl. 15:08

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Medspørgeren.

Kl. 15:08

Kl. 15:11

Henrik Brodersen (DF):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det her også er gået hen og blevet en millionforretning, og derfor kan man sige, at det vel er økonomisk kriminalitet i den høje ende. Samtidig kan vi sige, at man udsætter både de her chauffører, men også dem, der kører med dem, for den risiko, at bilerne ikke er indrettet med det sikkerhedsudstyr, der skal være, og at chaufførerne reelt ikke har den uddannelse. Det synes jeg jo er et stort problem. Derfor tænker jeg, at det jo må være noget, alle har en interesse i at få stoppet i en fart.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:09

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Når noget er ulovligt, skal det stoppes. Hvordan der så skal dømmes, og hvilke kriminalitetsformer der kommer ind over, skal jeg jo så ikke vurdere. Men vi står jo i et felt, hvor vi diskuterer, hvordan vi fremmer andre former for økonomier. Det er også derfor, der er nogle forhandlinger ovre i ministeriet i øjeblikket. Men lige nu må vi konstatere, at det er ulovligt. Lov skal holdes. Politiet skal forfølge dem, der ikke overholder loven.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så byder vi velkommen til medspørgeren, hr. Kim Christiansen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:10

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Også herfra skal der lyde et velkommen til vores nye justitsminister. Jeg har jo sådan set også fået en ny transportminister. Nu nævner justitsministeren selv det her forhold med, at der pågår forhandlinger, men det er måske så meget sagt, for vi skulle sådan set mere eller mindre have lukket de forhandlinger i går, men det blev så aflyst, fordi jeg kunne forstå, at den nye regering måske har et lidt andet syn på det i forhold til det, der lå der.

Nu har vi 119 sigtelser, og det er fint, men det koster en formue for vores retssystem med alle de her sigtelser. Vi har også arbejdet lidt med et sanktionskatalog, og der vil mit spørgsmål selvfølgelig helt naturligt være, om ministeren – måske sammen med transportministeren – måske kunne være indstillet på at udfærdige et egentligt sanktionskatalog? Man kunne sige, at det altså koster så og så meget

Kim Christiansen (DF):

Der er jo gået 2 år med de her ulovlige aktiviteter, og det skal den nuværende justitsminister selvfølgelig ikke klandres for, altså at der er blevet smølet lidt i fortiden. Men hele tiden gik snakken på, at der ikke er kommet en dom, så det ikke rigtig er muligt at gøre noget. Nu er der kommet en dom, og så har jeg svært ved at se, hvorfor man så venter yderligere.

Jeg har jo tidligere været med til at fremsætte forslag her i Folketingssalen om, at Justitsministeriet sammen med SKAT skulle lave en egentlig task force. Vi har haft det i forbindelse med kiosker, der solgte sodavand uden pant osv., ulovligt importeret slik og sådan noget. Var det ikke muligt at lave sådan en task force og så få drevet klapjagt på dem her?

Jeg er med på, at det godt kan være, vi lige skal være færdige med en taxalov inden, men når den så ligger på bordet, kan vi så ikke få lavet sådan en task force, der griber det her problem an?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Andet spørgsmål må kun vare ½ minut.

Så er det ministeren.

Kl. 15:12

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg tror, det er vigtigt at skille det ad. Nu er der faldet en dom, og nu ved vi, hvad der er lovligt, og hvad der ikke er lovligt. Og hvis noget ikke er lovligt, skal politiet tage sig af det, og det mener vi også vi kan se på tallene de gør.

Så forekommer det måske noget vidtgående at have en særlig task force til sådan en kontrol af en enkelt virksomhed. Men dermed ikke være sagt, at der ikke skal gribes ind. Politiet er jo i fuld gang med at foretage sigtelser for ulovlig taxakørsel, og så er der også det, at anklagemyndigheden er ved at overveje, hvad der skal ske i forhold til selskabet Uber.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så får hr. Henrik Brodersen et sidste spørgsmål.

Kl. 15:13

Henrik Brodersen (DF):

Tak for det. Vi forventer jo så efter den lille dialog, vi har haft her, at man i hvert fald tager fat på nogle af de udfordringer, der helt bestemt ligger her, og også at man får stoppet det. Altså, vi er jo ikke

det eneste land i verden, hvor man har erklæret det ulovligt, og dermed har vi også alle muligheder for her i Danmark at sige, at vi følger resten af Norden, og at det her vil vi ikke have.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:13

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Så lang tid noget er ulovligt, skal vi håndhæve loven i forhold til det – det er jeg fuldstændig enig i. Og så må vi jo afvente de forhandlinger i Transportministeriet, der viser, om det her fortsat er tilstanden, hvordan en ny taxalovgivning eventuelt ender, og hvad vilkårene dér bliver. Lige nu er spørgeren og jeg fuldstændig enige om, at hvis noget er kendt ulovligt, er det ulovligt, og så skal politiet agere i forhold til det.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det, og tak til hr. Henrik Brodersen og hr. Kim Christiansen.

Det næste spørgsmål til justitsministeren er fra hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 15:14

Spm. nr. S 277

3) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvilke initiativer agter regeringen at iværksætte for at begrænse det tiltagende antal påsatte bilbrande?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:14

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Hvilke initiativer agter regeringen at iværksætte for at begrænse det tiltagende antal påsatte bilbrande?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:14

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg ser med meget stor alvor på påsatte bilbrande. Det er sådan en form for kriminalitet, der skaber stor utryghed i lokalområdet, og som allerallerbedst bekæmpes ved en målrettet indsats fra politiets side.

I København var der i august, september og oktober en stigning i antallet af bilbrande, og Københavns Politi satte derfor flere kræfter ind for at komme problemet til livs. Der blev derfor indsat kørende patruljer på de mest udsatte steder, ligesom hjemmeværnets fly blev anvendt til overvågning. Herudover blev der tilført yderligere ressourcer til den forskningsgruppe, der forestår al brandefterforskning, og etableret et øget samarbejde med Rigspolitiets nationale kriminaltekniske center. Indtil videre ser det ud til, at antallet af påsatte bilbrande er faldende, og det er selvfølgelig en rigtig positiv udvikling, men det betyder langtfra, at vi kan slippe vores opmærksomhed på området, og Københavns Politi vil således også fremover have fokus på området og følge udviklingen tæt. Man kan jo have det lønlige håb, at de indsatser, der er lavet, rent faktisk har haft en betydning for, at vi nu ikke længere ser så stort et antal brande.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:15

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak til den nye minister for svaret. Der er sådan set to ting, jeg gerne vil have flettet ind i den forbindelse. For det første: Kunne man antage – og det er jo min frygt og absolut worse case scenario – at antallet af bilbrande falder lige nu, fordi det måske er koldere om natten, det vil sige, at det er mindre attraktivt for de her rødder at være ude at brænde biler af, og at man vil kunne se en opblomstring igen, så snart det bliver varmere i vejret og ikke er nær så koldt at være ude i døgnets mørke timer? Så kan man sige, at man jo godt kan glæde sig over et fald i nogle måneder, indtil det igen begynder at blive varmere. Det er den første ting: Kunne ministeren forestille sig, at det var årstidsbestemt? Altså, så snart det igen bliver varmere, vil man se en opblussen – det er jo et kedeligt ord at bruge i den her sammenhæng – og at flere biler brændes af igen. Det er den ene ting.

Den anden ting er: Vi ved jo f.eks. fra de brande, der har været i Fjerritslev i Nordjylland, at videoovervågning gjorde sig helt utrolig godt og var et vigtigt redskab for politiet til at kunne pågribe en person, som de nu har sigtet. Kunne ministeren forestille sig, at vi skulle se yderligere på muligheden for at videoovervåge det offentlige rum?

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:17

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det årstidsbestemte er jo et spørgsmål om, hvad man tror. Jeg vælger at tro, at det har en betydning, at politiet har sat ekstra kræfter ind på det her. Så håber jeg selvfølgelig ikke, at det er årstidsbestemt – det ville da være dybt ulykkeligt, hvis det var sådan.

Hvad angår nye værktøjer, har jeg et lønligt håb om, at det 1-årige pilotprojekt, der blev iværksat af Københavns Politi, om registrering af tv-overvågningskameraer også kunne være med til at hjælpe på opklaringen, så man hurtigere får fat i dem eller den, der begår kriminaliteten.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:17

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg er rigtig glad for, at ministeren kom ind på pilotprojektet, for det var faktisk det næste, jeg ville tage op. Det projekt har jo interesseret os meget. Vi har endda både haft et samråd, men også en forespørgselsdebat om netop kameraovervågning, også om det her pilotprojekt, der er sat i gang i København.

Et af vores bekymringspunkter er, at det jo kun er ganske få procent af det samlede antal videokameraer – jeg kalder dem trygheds-kameraer – der er registreret i registeret endnu, og der vil jeg høre, om ministeren har nogle forslag til, hvad man kan gøre for at øge det antal af registrerede kameraer, så man hurtigere kan gribe ind over for eksempelvis pyromaner, men jo også over for andre former for kriminelle.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:18

Kl. 15:20

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er jo godt at høre om tryghedskameraer, hvis man kalder sig selv for tryghedsminister, for det handler om tryghed, selvfølgelig gør det det. Jeg tror også, at vi er enige om – det er i hvert fald mit synspunkt – at det jo ikke bare er sådan lige fra den ene dag til den anden at sætte kameraer op. Derfor tror jeg, at det er rigtig vigtigt, at vi følger det her projekt. Og så håber jeg, at det bliver lykkeligt, for vi har sådan set kun en interesse i, at de kameraer, der er sat op, er de rigtige steder, og at vi kan bruge de informationer, kameraerne har, når vi skal efter dem, som ødelægger livet for helt almindelige mennesker.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:19

Peter Kofod Poulsen (DF):

Kunne man forestille sig, at man f.eks. vedtog regler, som sagde, at når det eksempelvis er firmaer, der sætter de her kameraer op, så har de en forpligtelse til at rapportere til politiet, at nu har de altså sat et kamera op, så politiet hurtigere får en eller anden form for systematisk information, altså at hver gang der sættes et kamera op, så ved man det, og så kan man registrere det? Så vil det bare være et spørgsmål om måske nogle ganske få år, inden størstedelen af tryghedskameraer er registreret, fordi der er en stor udskiftning i teknologien, så man udskifter sine kameraer rimelig ofte. Det må så være en måde, vi i hvert fald i løbet af en kort årrække kunne nå i mål med det her på, i stedet for at man jo kun registrerer ganske få.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:19

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er i hvert fald et spørgsmål om, at vi lige kommer til at føle efter, hvornår tryghed og retssikkerhed møder hinanden. Og det er jo en af de diskussioner, vi så kan tage efterfølgende, om, hvad mulighederne er. For vi har sådan set kun én interesse, og det er hurtigst muligt at kunne finde ud af og genkende, hvem det er, der laver den her kriminalitet.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Peter Kofod Poulsen, og tak til justitsministeren for dagens indsats.

Nu går vi over til forsvarsministeren, og spørgsmålet stilles af hr. Malte Larsen fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:20

Spm. nr. S 268

4) Til forsvarsministeren af:

Malte Larsen (S):

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at værnepligten skal afskaffes, og agter regeringen at fremsætte et forslag herom?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo, lad os prøve at høre, hvad det handler om.

Malte Larsen (S):

Tak for det, og tillykke til ministeren med, at vi stadig kan fortsætte i disse rammer og mødes under disse omstændigheder. Jeg vil gerne læse spørgsmålet op:

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at værnepligten skal afskaffes, og agter regeringen at fremsætte et forslag herom?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:20

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen vil sikre danskernes tryghed, og derfor skal vi have et stærkt forsvar, så vi sammen med vores allierede kan bevare et trygt og frit Danmark. Forsvaret skal styrkes, herunder for at få større ro-busthed og udholdenhed. Det fremgår entydigt af forsvarsforliget, at forligspartierne, og det er så inklusive Liberal Alliance, er enige om, at værnepligten bibeholdes i alle tre værn, men at den tilpasses forsvarets aktuelle behov. Forligspartierne er også enige om, at værnepligten i forsvaret fastholdes frem til 2020.

Regeringen agter derfor ikke at fremsætte et forslag om at afskaffe værnepligten. Regeringen er for værnepligten, sådan som det er aftalt med partierne bag den gældende aftale på forsvarsområdet i det eksisterende forsvarsforlig 2013-2017.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:21

Malte Larsen (S):

Det svar er så noteret. Det leder mig så frem til det næste spørgsmål. Det er jo tydeligt her, at det er lykkedes nogle partier at overbevise andre partier om, at de skal foretage en kursændring. Og så vil jeg da benytte lejligheden til at spørge om ministerens holdning sådan generelt til, at politikere skifter kurs, når de efter et valg ikke længere står med samme holdning som den, de havde før et valg.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:22

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der tror jeg bare, at man generelt kan sige, at når flere partier skal finde sammen i et samarbejde, så er det et spørgsmål om, at interesser og viljer mødes og finder et fælles fodslag, og i det her tilfælde er det altså endt med, at værnepligten består.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:22

Malte Larsen (S):

Det er så for bare lige at få fastslået, at det også er ministerens opfattelse, at det så er det samme, som at Liberal Alliances formand har taget et nyt standpunkt.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:22

Kl. 15:24

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det vil jeg slet ikke forholde mig til. Jeg kan jo bare sige, at når man sidder og forhandler et fælles regeringsgrundlag tre partier imellem, er det, ligesom da spørgerens parti indgik et regeringsprogram sammen med Radikale Venstre og SF, hvor man kunne konstatere, at der indtog Socialdemokratiet også nogle nye standpunkter.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:24

Malte Larsen (S):
Tak.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Vi går over til spørgsmål nr. 5 til beskæftigelsesministeren, og spørgeren er hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:23

Spm. nr. S 254

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Mener ministeren – i forlængelse af ministerens svar på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål 521 fra det forgangne folketingsår – at det er problematisk, at faggruppen inden for sundhed har langt større sygefravær end andre faggrupper?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 15:23

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Jeg vil gerne i forlængelse af ministerens svar på spørgsmål nr. 521 spørge: Mener ministeren, at det er problematisk, at faggruppen inden for sundhed har langt større sygefravær end andre faggrupper?

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:23

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg skal beklage, at min stemme er en smule rusten, men jeg prøver at komme igennem besvarelsen alligevel. Lad mig starte med at slå fast, at ja, det er problematisk med et højt sygefravær. Et højt sygefravær betyder mindre tid til kerneopgaven, og derfor er det også vigtigt, at sygefraværet holdes nede.

Det er arbejdsgivernes ansvar at sikre et sundt og sikkert arbejdsmiljø. På sundhedsområdet vil det derfor være regioner og kommuner, der har ansvaret for sygefraværet. I praksis er der også store forskelle fra kommune til kommune og fra region til region. Jeg kan f.eks. oplyse, at sygefraværet i Region Nordjylland er 20 pct. lavere end i Region Sjælland. Region Sjælland kan derfor med god fordel hente inspiration i f.eks. Region Nordjylland.

Regeringen ønsker en effektiv offentlig sektor, hvor der er fokus på kerneopgaven. Det gælder naturligvis også på sundhedsområdet. Som det er spørgeren bekendt, har jeg som beskæftigelsesminister mulighed for at have fokus på, at arbejdsmiljøreglerne sætter gode rammer for at forebygge arbejdsmiljøproblemer, og at sygedagpengelovgivningen bidrager til at fastholde flere på arbejdsmarkedet.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Bent Bøgsted (DF):

Tak for svaret. Det siger jo ikke så meget. For når man kigger på det svar, som ministeriet har givet på spørgsmål 521, er det offentlig administration og undervisning og sundhed, der boner ud med et meget, meget højt tal i forhold til andre grupper inden for arbejdsmarkedet. I den forbindelse har vi så også haft noget i fjernsynet om sundhed og ældrepleje, hvor de mangler personale. Vi ved også, at der er mange, der får lidt depression og stress inden for de her områder, og dermed melder de sig syge. Det, man kan se ud af det, er jo selvfølgelig også, at vi skal have en vurdering af, om arbejdsmiljøet er godt nok – om der er blevet skåret for meget væk af det personale, som skal være med til at løse opgaverne. For det er jo ikke bare på sygehusene, men det er også på kommunekontorerne, i socialforvaltningerne, SOSU-assisterter og i den almindelige offentlige administration, der er et meget højt sygefravær. Og det kan være sådan, at man føler, at man ikke kan nå det hele, fordi der mangler personale. Vi så f.eks. et eksempel i fjernsynet. Det var et plejehjem, hvor der kun var en nattevagt til at tage sig af alle sammen, og de ældre fik ikke den omsorg, de skulle have. Så kan man nemt få den situation, at man føler, at det her kan jeg ikke klare, og så melder man sig syg. Og så er problemet der.

Det her er så sygdom, der er længere end af 14 dages varighed. Det er jo ikke dem, der er syge i 1 dag eller 2 dage, men det er læn-gerevarende. Det er det, vi bliver nødt til at se på. Vi kan se, at der er en stigning, hvad angår det psykiske arbejdsmiljø, hvor der er flere og flere, der bliver syge. Der skal vi selvfølgelig lave en fælles indsats for at sikre, at vi får det bragt ned igen. Jeg synes bare, når man kigger på de her tal, at de er udtryk for, at det her i hvert fald er et område, vi skal have set igennem, så vi kan finde ud af, hvad det egentlig er, der ligger til grund for, at der er så mange sygdomme. Det er især de grupper, der ligger fra 25 år til 45 år, der har det største sygefravær over 14 dage. Så spørgsmålet er, om ikke vi i fællesskab skal se på, hvad det er, der ligger til grund for, at de har det sygefravær.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:27

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det opfølgende spørgsmål. Jeg har tilladt mig – og det er bestemt ikke for at være polemisk – at svare på det, jeg bliver spurgt om, altså at det er problematisk, at faggrupper inden for sundhed har et langt større sygefravær end andre faggrupper. Og jeg startede med at sige: Ja, jeg synes, det er problematisk. Altså, det er jeg sådan set enig med spørgeren i. Derfor kræver det jo også politisk opmærksomhed. Jeg vil meget gerne se dybere ind i tallene, og det synes jeg også vil give god mening at gøre, men jeg vil også gerne understrege, at hovedansvaret for det her felt, om man så må sige, altså ligger hos regioner og kommuner. Det betyder ikke, at der ikke kan være god grund til at se på det og se på, hvad der ligger bag ved tallene.

Så vil jeg også bare sige – og det er jo også det, der knytter sig an til ledelse og prioriteringer – at der er en stor forskel mellem regionerne. Nu valgte jeg bare at nævne Region Nordjylland – og det er ikke, fordi spørgeren kommer derfra – og generelt kan vi jo se, at der har man et lavere sygefravær målt op mod Region Sjælland. Og derfor er der mange elementer i det her. Men jeg vil gerne give tilsagn om at se dybere ind i tallene. Det synes jeg giver god mening, for det

er problematisk, hvis folk har et stort sygefravær – det siger sig selv – og det går også ud over de varme hænder i den offentlige sektor.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:28

Bent Bøgsted (DF):

Tak for det. Det tager jeg som et tilsagn fra ministerens side til, at vi skal have de her tal udpindet noget mere, så vi bedre kan se, hvor det er, problemerne ligger. Er der nogen regioner, der særlig falder helt ved siden af i forhold til andre, og hvad gør de der, hvor de måske ikke har så højt et sygefravær?

Det her sygefravær har selvfølgelig også noget at gøre med, hvor tilfreds man er med sit arbejde, og om man har gode arbejdsforhold, for jo mere sygefravær, der er, des mere belaster det selvfølgelig også kollegerne, der skal løfte opgaven.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:28

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er jeg hundrede procent enig i, og det er også derfor, at vi, når vi ser på andre tal, kan se, at der er en stor forskel i sygefraværet fra den ene landsdel til den anden. Det kan der være forskellige forklaringer på, men det fortjener da selvfølgelig politisk opmærksomhed, for det er klart, at har man et meget højt sygefravær, går det ud over ens produktivitet. Det siger sig selv. Så en ting er at se på, hvor mange penge man giver, men noget andet er også at sikre, at de penge, man så giver, også er aktive, fremfor at folk er syge. Det er både en menneskelig belastning for dem, der er ramt af sygdom, også hvis det er længerevarende, men det går jo også ud over de kerneydelser, der bliver givet i den offentlige sektor. Så jeg er helt indstillet på, at vi kan gå mere i dybden med det, og jeg vil selvfølgelig også tage initiativ til at gøre det.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:29

Bent Bøgsted (DF):

Når man kigger på de tal i spørgsmål nr. 521, er det selvfølgelig påfaldende, at man ser, at der specielt er ét område, der falder så meget ud i forhold til nogle af de andre områder, der er, og kigger man på det, der er nærmest, ser man, at tallene for handel og transport for de 30-34-årige ligger på 5.500, mens det er 18.800 inden for offentlig administration og sundhed. Det er så påfaldende, at der er så store udsving lige nøjagtig inden for det område, og det er også derfor, jeg synes, det er vigtigt at få spørgsmålet rejst, så vi kan få set på, hvad det er, der sker på det her område, altså hvorfor vi har det her store sygefravær af mere end 14 dage varighed.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:30

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror ikke, jeg kan være mere imødekommende end ved at sige, at det for det første er problematisk, og for det andet at jeg vil foranstalte, at vi kan se nærmere på tallene, hvad jeg så vil diskutere med spørgeren efterfølgende.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak. Så går vi over til spørgsmål 6 med samme opstilling, nemlig et spørgsmål til beskæftigelsesministeren, og spørgeren er hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:30

Spm. nr. S 255

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Hvad agter ministeren at gøre for at nedbringe sygefraværet for faggruppen inden for sundhed?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:30

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Undskyld, jeg var lige ved at afbryde formanden, det skal ikke ske igen, i dag i hvert fald.

Hvad agter ministeren at gøre for at nedbringe sygefraværet for faggruppen inden for sundhed?

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:31

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Som jeg også svarede på spørgsmål S 254, er jeg optaget af, at der skal være et godt arbejdsmiljø, og at sygefraværet skal holdes nede på et lavt niveau. Det gælder for alle arbejdspladser. På sundhedsområdet er det først og fremmest regionerne og, som jeg også oplyste tidligere, kommunerne, der som arbejdsgivere har ansvaret for at sikre et lavt sygefravær. Arbejdstilsynet fører tilsyn med, at arbejdsgiverne lever op til deres ansvar, og at indsatsen er målrettet de virksomheder, der har de største arbejdsmiljøproblemer. Det synes jeg også giver sund fornuft og god mening.

I sygedagpengesystemet er der fokus på at forebygge lange sygeforløb og understøtte, at de sygemeldte fastholdes på arbejdsmarkedet.

Som beskæftigelsesminister skal jeg med andre ord sikre rammerne for at forebygge arbejdsmiljøproblemer og sikre rammerne for, at det er muligt at fastholde syges tilknytning til arbejdsmarkedet. Reglerne er jo på begge områder aftalt med en bred kreds af partier, herunder også Dansk Folkeparti.

Men som jeg havde lejlighed til at svare spørgeren på det foregående spørgsmål, kan der være god grund til at se nærmere på de tal og det talmateriale, der ligger til grund, både i forhold til regioner, men for den sags skyld også kommuner. Det er jo en kendt sag, at der også kommunerne imellem er meget stor forskel på, hvor meget sygefravær der er, og det kræver, synes jeg, en politisk diskussion og ikke mindst også en offentlig diskussion om, hvad der kan ligge til grund for det. Og det vil jeg bestemt gerne stille mig selv i spidsen for.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:32

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg er enig med ministeren i, at man skal se på, hvad der ligger til grund for det. For når man ser på det, kan man selvfølgelig på nogle områder og nogle steder få en mistanke om, at det er det, at

der er for lidt personale til at løfte opgaverne, der gør, at folk så bliver psykisk påvirket, at de får lidt stress, at de får lidt depression, fordi de føler, de ikke kan overkomme den arbejdsbyrde, de har. Så melder de sig syge, og på den måde går det ud over deres kollegaer, der så også skal løfte deres opgaver.

For det er ikke sådan, at det ser ud til, at kommunerne, regionerne eller staten så ansætter nogle flere til at løfte opgaverne. Det er nok der, hvor vi skal ind og se på, om der er blevet skåret for hårdt ned på personalet til, at de kan løfte opgaverne, eller om vi måske fra statens side eller fra kommunal side har lagt for store administrative byrder på personalet, så de egentlig ikke har tid til at løfte de opgaver, de skal. Det kunne jo godt være, personalet føler, at de sidder i en klemme, fordi de har en masse papirer, de skal udfylde, så de ikke får tid til at tage sig af de reelle opgaver, de skal.

Jeg synes egentlig, det er noget, vi skal se nærmere på, nemlig om det er noget af den slags, der er årsag til, at de melder sig syge, at de ikke kan klare opgaverne og så føler, de er nødt til at have en pause. Jeg håber, ministeren er indforstået med, at det også er en af de ting, der skal ses på i forbindelse med det her arbejde.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:34

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen jeg er helt enig i mange af de pointer, som spørgeren har, og jeg tager bestemt også Dansk Folkeparti på ordet i forhold til at se på det bureaukrati, der kan være opbygget fra statens side i forhold til kommunerne. Som oftest er det jo udtryk for, at der har været mange velmenende politikere her på Christiansborg. Der har været lavet brede politiske aftaler, hvor man har aftalt alt ned i detaljen, og så bliver det måske oversat til en helt forkert øvelse, når det kommer ud og møder virkeligheden.

Derfor må vi også være selvkritiske. Der er mange brede forlig på beskæftigelsesområdet, hvor man jo har haft forskellige politiske holdninger, men hvor man måske også er kommet frem til en detaljeringsgrad, som fortjener, at det bliver analyseret, om det her kan gøres på en anden måde. Det er der, hvor jeg synes at vi har en politisk opgave.

Så har kommunerne og regionerne bestemt også en opgave i at være arbejdsgivere og sikre, at man også har fokus på god ledelse. Vi ved jo, at god ledelse også er med til at gøre, at der er en større medarbejdertrivsel og dermed også et lavere sygefravær. Det mener jeg altså er et område, som man også bliver nødt til at give mere politisk opmærksomhed, også i kommunerne.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:35

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes egentlig, det lyder godt, og jeg opfatter det som et tilsagn fra ministerens side om, at vi skal dykke ned i de problemer, der er på det her område. Det kunne også være, der er nogle andre områder inden for nogle andre brancher, hvor vi måske samtidig skal se på sygdom. For det er jo ikke sådan, at der slet ikke er sygdom i de andre brancher. Det er bare her, hvor det lyder så voldsomt.

Så jeg vil sige tak for tilsagnet fra ministeren om, at vi skal gå i dybden med det her og arbejde videre med at se på, hvad vi kan gøre, så personalet bliver mindre stresset og bliver mindre syge. Jeg ser det som et tilsagn fra ministeren om, at det skal vi have set på.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:35

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Det tilsagn kan jeg da fuldt og helt bekræfte. Og jeg vil også tage initiativ til at diskutere med spørgeren, hvordan vi kommer dybere ned i de her tal.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Har spørgeren flere spørgsmål? (*Bent Bøgsted* (DF): Nej). Så siger vi tak til hr. Bent Bøgsted for dagens indsats.

Der er stadig væk to spørgsmål til beskæftigelsesministeren, og spørgsmål nr. 7 er fra hr. Leif Lahn Jensen fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:36

Spm. nr. S 262

7) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at kontanthjælpen for voksne (personer over 30 år) skal sænkes til SU-niveau (kontant- og uddannelseshjælp for unge), og agter regeringen at fremsætte et forslag herom?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 15:36

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, hr. Anders Samuelson, i, at kontanthjælpen for voksne (personer over 30 år) skal sænkes til SU-niveau (kontant- og uddannelseshjælp for unge), og agter regeringen at fremsætte et forslag herom?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:36

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for et meget konkret spørgsmål, som jeg kan sige følgende til:

Nej, jeg er ikke enig i, at kontanthjælpen for voksne skal sænkes til SU-niveau. Hvis man har mulighed for at læse regeringsgrundlaget – og det vil jeg klart anbefale alle i Danmark at gøre – vil man jo kunne se, at der ikke er planer om at sætte voksensatserne på kontanthjælpsområdet ned. Regeringen har til gengæld et stærkt fokus på, at langt flere skal i beskæftigelse og færre på offentlig forsørgelse.

Vi har sat os et mål om at øge beskæftigelsen med mellem 55.000 og 60.000 personer, og vi har et velstandsmål om at løfte velstanden med 80 mia. kr. frem mod 2025.

Vi lægger bl.a. op til at styrke incitamentet til at arbejde ved at lette skatten i bunden og ved også at give en jobpræmie til de langtidsledige. Det synes jeg er en både rigtig og ambitiøs dagsorden og nogle initiativer, som er med til at bevæge Danmark i den rigtige retning.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:37

Leif Lahn Jensen (S):

Så vil jeg godt starte med at sige velkommen til ministeren på beskæftigelsesområdet. Jeg havde et rigtig godt samarbejde med den tidligere beskæftigelsesminister, Jørgen Neergaard Larsen, og det glæder jeg mig også til at have med den nuværende beskæftigelsesminister. Jeg er sikker på, at vi bliver uenige om mange ting, men mon ikke også der er nogle ting, vi kan blive enige om.

Jeg vil sige, at når jeg spørger til det her, er det, fordi jeg er lidt bekymret over, at vi nu har fået den nye regering med Liberal Alliance. Det parti har netop på beskæftigelsesområdet haft ret markante og hårde holdninger, og som oppositionspolitikere er jeg derfor også nødt til at finde ud af, om Liberal Alliances politik vil fylde for meget i regeringens politik.

Det er jo klart, at når jeg har hørt hr. Anders Samuelsen, altså den nuværende udenrigsminister, sige, at kontanthjælpen skal skæres ned til SU-niveau, så er jeg selvfølgelig også nødt til at spørge ind til det.

Jeg har set, at det ikke står i regeringsgrundlaget, men det er klart, at jeg derfor godt alligevel kan have en bekymring. Nu hører jeg så ministeren sige, at det ikke kommer til at ske. Hører jeg så også ministeren sige, at det niveau, vi har nu, kommer til at være der i den kommende tid?

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:38

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for den store omsorg for regeringen. Det er altid dejligt, at der er nogen, der har det.

Jeg tillader mig at sige, at det, som spørgetimen går ud på, er at svare på et konkret spørgsmål, og det har jeg gjort. Og så har jeg sådan set ikke mere at tilføje. Hvis man ønsker at diskutere meget andet, er der gode instrumenter som samråd eller bredere spørgsmål. Men i forhold til, om jeg har andet at sige om det her, kan jeg sige, at nej, det har jeg ikke.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:39

Leif Lahn Jensen (S):

Jamen jeg nærer jo stor omsorg for regeringen, fordi det sidste halvandet år har været en lidt svær start for regeringen; så derfor skal vi passe på vores kollegaer. Jeg vil sige, at vi og jeg kender alle de redskaber, der er, og tro mig, vi kommer til at snakke en del sammen. Jeg kommer til at snakke en del med den nuværende beskæftigelsesminister.

Men er vi så dér, hvor jeg rent faktisk får en garanti fra beskæftigelsesministeren for, at der ikke kommer til at blive rørt ved kontanthjælpsloftet, altså at den ydelse, vi har nu, også er den ydelse, vi har frem til næste valg?

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:39

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for den store interesse for regeringens liv. Det er dejligt, og det skal man altid være glad for.

Jeg er blevet spurgt om, hvorvidt jeg er enig med Anders Samuelsen, den nuværende udenrigsminister, og der har jeg sagt: Nej,

jeg er ikke enig i, at kontanthjælpen for voksne skal sænkes til SU-niveau. Det er jo også derfor, at vi har skrevet, som vi har, i regeringsgrundlaget, netop hvad vi har af planer i stedet for, eller hvad vi ellers har fremhævet. Så det er det, jeg kan sige. Jeg tror, at man, om jeg så må sige, skal være meget påpasselig med at stå og give garantier for, hvordan fremtiden kommer til at udforme sig om mange år. Så jeg står ikke og giver nogen garantier. Jeg kan bare sige, hvad det er, regeringen mener, og det er det, som jeg har givet udtryk for her.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:40

Leif Lahn Jensen (S):

Det vil jeg sige mange tak for. Det er jeg utrolig glad for, og jeg tror også, at mange af de kontanthjælpsmodtagere, der sidder derude og ser det her, er utrolig glade. Dansk Folkepartis vælgere og Dansk Folkeparti er måske også glade, for de har jo lagt stemmer til det her med at lave et kontanthjælpsloft. Så jeg tror, der er rigtig mange, der synes, at det her er rigtig godt.

Jeg vil så også sige – og det er måske ikke så meget et spørgsmål, men mere en diskussion, som jeg også kommer til at tage med beskæftigelsesministeren – at vi jo i forvejen er dybt uenige i det kontanthjælpsloft, der er nu. For vi mener jo, at det her rent faktisk kommer til at skubbe mange af de mennesker, der er syge og har sociale problemer, og som ikke kan tage et arbejde, ud af deres bolig. Men det kommer vi til at diskutere meget mere i den kommende tid.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:41

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Det vil jeg glæde mig til, specielt når jeg ser Socialdemokratiet fremsætte et beslutningsforslag om at afskaffe det loft, der er indført. Det har jeg nemlig ikke set endnu, men det går jeg så ud fra må komme i løbet af kort tid.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så går vi over til spørgsmål 8, som også er til beskæftigelsesministeren. Og spørgeren er hr. Leif Lahn Jensen fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:41

Spm. nr. S 263

8) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Er ministeren enig med Liberal Alliances tidligere beskæftigelsesordfører, Joachim B. Olsen, i, at »social dumping er godt, fordi det styrker konkurrenceevnen«?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Joachim B. Olsen: Social dumping er godt« i Ekstra Bladet den 8. april 2016.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:41

Kl. 15:43

Leif Lahn Jensen (S):

Er ministeren enig med Liberal Alliances tidligere beskæftigelsesordfører, Joachim B. Olsen, i, at »social dumping er godt, fordi det styrker konkurrenceevnen«?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:41

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for spørgsmålet, og igen også tak for omsorgen fra hr. Leif Lahn Jensens side – det glæder mig.

Nej, jeg er ikke enig med Joachim B. Olsen. Det fremgår jo også af det meget kendte regeringsgrundlag, som jeg ved hr. Leif Lahn Jensen har læst, nemlig at udenlandske firmaer skal leve op til dansk lovgivning og de danske regler. Og udenlandske lønmodtagere skal arbejde under de løn- og arbejdsvilkår, der gælder i Danmark. Derfor blev vi også enige, senest med finansloven for 2017, om det centrale i at sikre ordnede forhold på det danske arbejdsmarked ved at fastholde bevillingen til den fælles myndighedsindsats til bekæmpelse af social dumping.

Vi har som politikere ansvaret for at sikre nogle fornuftige rammer for myndighedernes arbejde og det danske arbejdsmarked. I Danmark er det arbejdsmarkedets parter, der har ansvaret for at sikre løn og arbejdsvilkår. Det giver et velfungerende og dermed også fleksibelt arbejdsmarked. Derfor prioriterer regeringen, at udenlandske virksomheder skal overholde danske regler, så de ikke vinder på unfair konkurrence. Vi skal bevare et velfungerende og fleksibelt arbejdsmarked, som vi har kæmpet for i mange år.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:42

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg får faktisk utrolig meget ud af at stå her i dag, for jeg får jo at vide, at der virkelig er kant, og at man er meget, meget uenig i den regering. Det er jo så rigtig flot, at man kan lave et regeringsgrundlag, selv om man i bund og grund er så uenige. Men det synes jeg er godt at få frem, især når man så hører, at Joachim B. Olsen – rent faktisk en fremtrædende politiker for Liberal Alliance – har de her holdninger.

Jeg har ved flere samråd og andre møder med den tidligere beskæftigelsesminister, Jørn Neergaard Larsen, hørt, at han har ytrret sine bekymringer om social dumping, og hvor vigtigt det er, at vi bevarer ordentlige løn- og arbejdsforhold herhjemme. Nu er det jo selvfølgelig en anden regering, det er en mere liberal regering, og derfor er jeg også nødt til nu – jeg har hørt ministeren sige lidt mere – at børe lidt i det. Hvad vil det betyde i forhold til social dumping? Vil der stadig væk være den der indædte kamp om at sørge for, at der bliver ordentlige arbejdsforhold, ordentlige lønforhold derude, sådan som jeg i hvert fald hørte den tidligere minister sige. Og vil man også sørge for, at det kommer på dagsordenen den kommende tid?

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg lytter faktisk ret meget med interesse til det, hr. Leif Lahn Jensen siger om de erfaringer, Leif Lahn Jensen har opbygget, da Leif Lahn Jensen var medlem af et parti, der havde regeringsmagten. Det var jo et parti, der også havde sort bælte i at diskutere med andre partier, og jeg tror ikke, at der er nogle bedre end spørgeren til at forstå, at når man laver et regeringsgrundlag, jamen så må man jo selvfølgelig lave nogle kompromiser, som kommer alle til gavn.

Så, altså, jeg kan sige, at der jo ikke er noget mærkeligt i, at man ikke kan få gennemført alt, man kæmper for, og man må jo så også huske på, at den finanslov, der er lavet, også er en finanslov, der er støttet af Liberal Alliance. Så jeg tror ikke, det giver mening mere at stå og botanisere i, hvad Joachim B. Olsen har måttet have sagt på et tidspunkt. Men det er spørgeren selvfølgelig velkommen til, og jeg skal svare på det.

Men jeg kan i hvert fald bare sige: Jeg er også optaget af spørgsmålet omkring social dumping. Det har jeg sådan set også været tidligere i mit ministerliv, nemlig da jeg var undervisningsminister og for den sags skyld også skatteminister.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:44

Leif Lahn Jensen (S):

Så vil jeg sige, at mange mennesker, almindelige lønmodtagere i mange brancher efterhånden oplever at se deres job gå til billig arbejdskraft fra Østeuropa, altså mennesker, som jo faktisk ikke har nogen uddannelse. Det er mennesker, som jeg i øvrigt selv kender, som kommer til at stå en situation, hvor de mister deres arbejde, fordi de er ufaglærte, og hvor det er rigtig svært for dem at komme videre i arbejde eller uddannelse. Så kommer de ud og ser nogle byggerier, hvor de kan høre, at det er folk fra andre lande, der måske går til andre lønninger og under andre arbejdsforhold.

Det er derfor, jeg også gerne vil mere ind på den del. Anerkender ministeren, at det her er et problem, altså at vi har en del af de her mennesker, der virkelig er rådvilde, og som ser, at de bliver tabt i et system, hvor de kan se andre mennesker komme ind og tage deres arbejde? Har ministeren et forslag til, hvordan vi kan løse det her problem?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:45

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tillader mig at svare på spørgsmålet i dag. Hvis vi skal have en længere diskussion om social dumping, synes jeg det giver god mening, at jeg så også har lejlighed til at være bedre forberedt på den diskussion end kun på et spørgsmål her.

Men jeg kan sige helt overordnet, at vi på en dag, hvor vi jo har set de nye ledighedstal og også beskæftigelsestal, kan glæde os over, at der er kommet flere i beskæftigelse ifølge de tal, der nu er blevet offentliggjort, og at vi har en ledighed, der er stagnerende, i forhold til sidst vi så ledighedstallet. Men jeg er helt opmærksom på det, som jeg også slog fast, nemlig at det jo er helt afgørende, at man ikke går ind og laver konkurrence, som er på unfair vilkår. Derfor kommer jeg da også til at interessere mig for det her område, ligesom jeg gjorde, da jeg var skatteminister, hvor vi også tog initiativer i forhold til social dumping.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:46

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil sige, at jeg kun kan have stor respekt og anerkende, at ministeren rent faktisk mener der er et problem på det her område. Og jeg kan garantere for, at det ikke er sidste gang, vi kommer til at diskutere det her, og at vi også kommer til at diskutere det, hvor vi har lidt mere tid. Så tak for svarene.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:46

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen det vil jeg også gerne kvittere for. Det, jeg sagde, var, at jeg bestemt er opmærksom på hele spørgsmålet omkring social dumping. Og jeg ved jo, at der er en bred interesse for det i Folketinget, og derfor kommer vi både frivilligt og ufrivilligt til at diskutere det, så det glæder jeg mig til.

Kl. 15:46

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Vi siger tak til hr. Leif Lahn Jensen og til beskæftigelsesministeren. Og vi ønsker også beskæftigelsesministeren et godt helbred. Jeg har forstået, at han er gammel håndboldspiller – er det rigtigt forstået? – og vil gerne hjælpe ham godt på vej med resten af dagen. Det er en del af den nye forretningsorden.

Vi går videre til punkt 9, og denne gang er spørgsmålet til uddannelses- og forskningsministeren. Spørgeren er fru Marie Krarup fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:47

Spm. nr. S 258

9) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Marie Krarup (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at undgå religiøs chikane på uddannelsesinstitutioner i forbindelse med brug af såkaldte refleksionsrum og bederum – sådan som det angiveligt er sket på UCC Carlsberg?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 15:47

Marie Krarup (DF):

Tak. Spørgsmålet lyder: Hvad vil ministeren gøre for at undgå religiøs chikane på uddannelsesinstitutioner i forbindelse med brug af såkaldte refleksionsrum og bederum – sådan som det angiveligt er sket på UCC Carlsberg?

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:47

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Der skal være plads til alle studerende på de videregående uddannelsesinstitutioner uanset religiøst tilhørsforhold. Der må ikke være nogen, der chikaneres af andre grupper af studerende. Hvis det er tilfældet, har jeg en klar forventning om, at ledelsen på institutionen griber ind og sørger for, at det ikke gentager sig.

På en uddannelsesinstitution, hvor der er mange studerende med forskellig religiøs baggrund, er det også vigtigt med en grundlæggende respekt for religion som sådan. I forhold til den konkrete sag fra UCC Campus Carlsberg, som jeg alene kender fra mediernes omtale, har jeg forstået, at ledelsen på UCC er opmærksom på situationen og vil følge brugen af det pågældende bede- og refleksionsrum for at sikre, at alle studerende, der ønsker at benytte lokalet, har mulighed for det. Jeg har også noteret mig, at både ledelsen og de studerendes råd på Campus Carlsberg vurderer, at der er tale om en enkeltstående hændelse, og at der generelt er tilfredshed med refleksions- og bederummet.

Der er derfor for nærværende ikke behov for centrale initiativer med henblik på at undgå religiøs chikane, men jeg har som sagt en fuldstændig klar forventning om, at uddannelsesinstitutionernes ledelser har fokus på at håndtere de konkrete problemer, som måtte opstå. Til gengæld forventer jeg så også, at ledelserne er opmærksomme på, om der er studerende, der føler sig chikaneret, og griber ind, såfremt det måtte være tilfældet.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:49

Marie Krarup (DF):

Tak. Vi lever jo i et kristent land. Det står der både i det gamle regeringsgrundlag og heldigvis også i det nye. Men ifølge en artikel i Jyllands-Posten og ifølge nogle samtaler, jeg har haft med nogle studerende på nogle uddannelsesinstitutioner, er der bederum rundtomkring, som er et udgangspunkt for islamisk præken og en social kontrol og en chikane af folk, som ikke er muslimer og ikke opfører sig efter de forventninger, som en bestemt gruppe af muslimer netop har. Og spørgsmålet er selvfølgelig, om det skal tillades.

Jeg synes, det er virkelig svært at forstå, hvordan man på en uddannelsesinstitution, der uddanner folkeskolelærere og pædagoger, som altså skal ud at virke i den danske folkeskole og ud at virke i danske vuggestuer og børnehaver, kan opleve, at man skal færdes i et miljø, hvor islam har en særstilling, og hvor der er plads, rum til, at man kan udøve islam i de her bederum og altså udøve den sociale kontrol over de andre studerende. Altså, man giver islam en særstatus i et miljø, hvor man skal uddanne folkeskolelærere, som jo ikke skal vænne sig til, at islam skal have nogle særlige spilleregler. Altså, Danmark er et kristent land. Det står der i regeringsgrundlaget. Og det her med, at man tillader, at der eksisterer bederum, og det, at der så endda udgår social kontrol og chikane fra dem, synes jeg er meget, meget problematisk. Jeg kan ikke se nogen tid heroppefra, vil jeg lige sige, så jeg aner ikke, hvor jeg er tidsmæssigt. (*Tredje næstformand* (Christian Juhl): Der er 8 sekunder tilbage). Okay. Men jeg mener, at det jo ikke er tilstrækkeligt bare at sige, at det må skolerne selv finde ud af, for der er jo en udbredt berøringsangst over for det her.

Så jeg mener, at der er behov for, at ministeren beder uddannelsesinstitutionerne om at lade være med at oprette den slags rum, som kan være udgangspunkt for chikane og islamisering.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Hvis teknikken ikke fungerer, er det, at formanden rejser sig op, tegn på, at tiden er ved at være gået. (*Marie Krarup* (DF): Ja, tak for det).

Så er det ministeren.

Kl. 15:51 danne folk til at være lærere i den danske folkeskole i et kristent land.

Kl. 15:54

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Nu ved jeg, at fru Marie Krarup er et dannet menneske – det har jeg konstateret i adskillige sammenhænge – som jeg i øvrigt har stor respekt for, og derfor er fru Marie Krarup jo også bekendt med, at når man skal gøre sine bønner, skal man gå ind i sit lønkammer og ikke lade læberne løber over offentligt.

Det, at der er et bederum på en offentlig institution, ser jeg sådan set ikke noget problem i. Det er mere, synes jeg, hvis det er sådan, at der foregår chikanøs adfærd ud fra det pågældende rum, og der er min linje ganske klar: Det har den pågældende institution en forpligtelse til at gribe ind over for.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:52

Marie Krarup (DF):

Jamen jeg er jo principielt fuldstændig enig. Det er klart. Men der er bare det, at erfaringen viser, at den sociale kontrol udgår fra de steder, hvor man kan udøve islam. Det drejer sig om tørklædebeklædning, det drejer sig om bøn, det drejer sig om mad, og det drejer sig om en hel række adfærdsnormer. Derfor mener jeg også, at man burde sigte imod at gøre vores uddannelsesinstitutioner shariafri, det vil sige lave dem sådan, at man var ganske sekulær i sin udøvelse af forskellige handlinger, det vil altså sige, at man i virkeligheden lod kristendommen skinne igennem, for kristendommen er jo en sekularisering af det offentlige rum.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:53

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Det er jo i hvert fald en påstand, som vil blive ganske omdiskuteret, hvis man gennemførte det konsekvent. Jeg er sådan set selv på det hold, der ikke har noget imod religiøse i det offentlige rum, og jeg mener sådan set, det har ført meget vidt – også for kristendommen – at man prøver på at fjerne religionen fra det offentlige rum. Vi har f.eks. haft diskussionen med krucifikset i de italienske klasselokaler, og der faldt der i første omgang en dom ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol om, at det kunne man ikke, men den blev så lykkeligvis lavet om igen. Men altså, der, hvor jeg trækker min grænse, er i den chikanøse adfærd.

Så er jeg opmærksom på nogle af de fænomener, som fru Marie Krarup fremhæver. Og der må man altså tage udgangspunkt i en blanding af social kontrol og chikanøs adfærd, og det vil jeg være opmærksom på i det embede, jeg nu bestrider.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:53

Marie Krarup (DF):

Jamen det er jeg glad for, men jeg er jo ikke helt tilfreds med det, og det kan ministeren selvfølgelig godt høre, for jeg mener, at vi allerede har så meget erfaring på det område, at vi ved, at der, hvor vi lader islam spille en stor rolle, kommer den her sociale kontrol, og det vil sige chikanering af dem, som man ikke mener gør det på den rigtige måde. Den følger simpelt hen med. Og derfor kan man jo lige så godt tage det i opløbet og sige: Bederum – det har vi ikke på vores uddannelsesinstitutioner, og da især ikke på steder, hvor vi skal ud-

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:54

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Men det vender jo i virkeligheden tilbage til en diskussion, som fru Marie Krarup og jeg har haft igennem længere tid, og som i virkeligheden handler om, om islam er i Danmark eller ej, og hvordan islam så skal behandles. Den diskussion har vi ført, og den bliver vi ikke færdige med, tror jeg.

Sagen er den, at jeg synes, at institutionerne indtil videre klarer sig, og i en virkelighed, som den, fru Marie Krarup beskriver, bliver vi også nødt til at opdrage institutionerne til at agere i den her sammenhæng. Jeg tror ikke på, umiddelbart i hvert fald, at centrale regelsæt kan klare den kulturudfordring, som vi her taler om. Og derfor synes jeg sådan set, den her udveksling er nyttig, men jeg synes også, at jeg må konstatere på baggrund af de sager, jeg har set, og som fru Marie Krarup har rejst, at institutionerne hidtil har ageret rigtigt.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak skal I have.

Vi går videre til spørgsmål 10, der også er stillet af fru Marie Krarup til uddannelses- og forskningsministeren.

Kl. 15:55

Spm. nr. S 259

10) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Marie Krarup (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at undgå islamisering i uddannelsesinstitutionerne under ministerens område – og dermed hjælpe med til, at Danmark forbliver et kristent land også på langt sigt?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 15:55

Marie Krarup (DF):

Tak. Hvad vil ministeren gøre for at undgå islamisering i uddannelsesinstitutionerne under ministerens område – og dermed hjælpe med til, at Danmark forbliver et kristent land også på langt sigt?

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:55

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

De videregående uddannelsesinstitutioner i Danmark hviler på princippet om frihed, demokrati – altså folkestyre – og respekten for de grundlovssikrede rettigheder, herunder altså også religionsfrihed. Og det er altså, som det blev afspejlet af den tidligere debat, ledelsernes ansvar, at institutionerne lever op til de principper.

Den sag, som har været omtalt i medierne, om bederum og refleksionsrummet på UCC, Campus Carlsberg, viser for mig at se, at ledelserne på de videregående uddannelsesinstitutioner har fokus på de konflikter, som måtte opstå i relation til de studerendes forskellige religiøse udgangspunkter. Og som sagt har jeg altså også en klar forventning om, at det er tilfældet. Det er mit indtryk, at ledelserne er opmærksomme på, at de videregående uddannelsesinstitutioner spiller en vigtig rolle i forhold til at understøtte den grundlæggende de-

mokratiske kultur i vores samfund, og indtil videre ser jeg altså ikke for nuværende et aktuelt behov for centrale initiativer på området.

Kl. 15:59

Men jeg tror også godt, fru Marie Krarup ved, at det her ikke er et spørgsmål, som ikke optager mig. Vi kan måske se forskelligt på det, men det er ikke et spørgsmål, jeg er ligeglad med, og derfor kommer jeg også til at følge det.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:56

Marie Krarup (DF):

Det er jeg meget, meget glad for, for jeg mener, det er nødvendigt at følge det meget tæt. Og jeg er ikke helt tilfreds med det svar, som lederen af UCC Carlsberg er kommet med, og som jeg synes tyder på, at der også er tale om en berøringsangst dér. For det, der er tilfældet, er jo altså, at ud over at de har et bederum, er der også blevet fundet publikationer i bederummet, som er Hizb ut-Tahrirs propagandamateriale. Og er der noget, som jeg mener at vi bør forhindre, så er det islamisering, ja, men da især radikalisering. Og det her er et udtryk for radikalisering.

Samtidig med at jeg har fået det her materiale og fået indblik i den her situation på UCC Carlsberg, er jeg blevet kontaktet af nogle unge mennesker, som er konverteret til islam i Danmark, fordi de har været udsat for et socialt pres på en uddannelsesinstitution, hvor de ikke har magtet at være til stede uden at blive en del af islam, fordi kontrollen var så stærk. Det synes jeg er en meget, meget ulykkelig udvikling, som ikke må ske, fordi vi netop skal have religionsfrihed i Danmark. Jeg mener, at vi bedst forsvare religionsfriheden ved at sige, at sharia kan man ikke udøve i uddannelsesinstitutionerne, og at de i hvert fald skal lade være med at stille et rum til rådighed for bøn, som vi ved at der udgår social kontrol fra.

Så jeg er meget glad for, at ministeren har den her bekymring og vil holde øje med det, men jeg synes også, der bør sættes handling bag ordene. Og jeg synes simpelt hen, man kunne sige: Jamen altså, uddannelsesinstitutioner skal bare ikke have et bederum.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:58

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Men jeg har sådan set ikke noget principielt imod bederum. Altså, jeg kan godt forstå, at man nogle gange i tilværelsen kan have et behov for refleksion, for at gå for sig selv, og bøn er jo ikke kun en muslimsk ting. Det forandrer ikke, at vi har et fælles syn om, at social kontrol, pres af den karakter, vi her taler om, er uacceptabelt. Derfor skal der udøves myndighed på de konkrete institutioner af de konkrete institutionsledere. Og derfor siger jeg også så klart her fra Folketingssalen med den myndighed, jeg nu har, at det vil jeg have de gør.

Jeg synes, det er godt, fru Marie Krarup bringer de her sager frem i lyset, og at den her beskrivelse af situationen med de unge mennesker kommer frem i lyset, fordi det kun er med til at understrege, at den myndighed, der findes i spidsen for de pågældende institutioner, har en pligt til at forhindre den form for pres.

Kl. 15:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren til et nyt spørgsmål.

Marie Krarup (DF):

Tak. Det er jeg jo helt enig i, og der er faktisk nogle gode eksempler. På gymnasieområdet har der været det samme problem, og der er i hvert fald et enkelt gymnasium – måske er der flere, det ved jeg ikke – nemlig Københavns åbne Gymnasium, som har kæmpet med de her problemer. Og de har simpelt hen forbudt bederum. De har forbudt kollektiv bøn og sat det ind i skolens ordensregler. Det kunne man jo opfordre andre uddannelsesinstitutioner til, nemlig at sige: Det er I altså nødt til at tage højde for, for vi kan ikke have, at der er unge mennesker, der bliver udsat for et voldsomt socialt pres, der gør, at de er nødt til at skifte religion for overhovedet at holde ud at være på skolen.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 16:00

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jeg tror bare, at den kamp om samfundssyn – mindst, for det her har jo mange flere dimensioner end samfundssynet – som består, kan vi ikke kun knytte an til love og regler, som er centralt udstukket herfra. Den er virkelig, og den finder sted derude på steder, hvor vi for 30 år siden ikke havde forestillet os det. Og det bliver vi nødt til at sige og understrege. Jeg er helt med på, at man sine steder, som man så det med juletræet i Kokkedal osv. – de her eksempler, vi alle sammen kender – kan komme i situationer, hvor den her institutionsmodel ikke slår til. Det er jeg opmærksom på. Men indtil da vil jeg insistere på institutionernes ansvar og ledelsernes og myndighedernes ansvar i forhold til den konkrete situation.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren til sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 16:01

Marie Krarup (DF):

Jeg tror, det er svært for den enkelte institutionsleder at overskue det her. Jeg tror, der er en berøringsangst, og jeg tror ikke, vi kommer videre, før ministeren også træder i karakter, og det vil jeg bestemt opfordre til.

Så vil jeg sige: Nej, love og regler er ikke nok, desværre. Der skal mere til, for det er jo i virkeligheden en kulturændring. Vi skal lære at stå imod det islamiseringspres. Vi skal f.eks. have en bedre kristen børneopdragelse. Vi skal have en bedre folkeskole, og det er jo ikke løst på én dag. Så selvfølgelig er det en lang udvikling, som vi skal bakke op, men man kunne begynde med at sige til uddannelsesinstitutionerne: Lad være med at give plads til muslimsk fællesbøn, lad være med at give plads til den sociale kontrol, der vokser ud af, at den er til stede.

Men vi får mulighed for at diskutere det videre, for vi ses i et samråd i næste uge, så vidt jeg husker.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren for afslutning.

Kl. 16:02

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jamen der er jo ikke nogen grund til at lægge skjul på, at det her er helt inde at røre ved nogle ting, hvor vi, Dansk Folkeparti og regeringen, kan følges ad et rigtig langt stykke hen ad vejen, men hvor vigtigheden af, at institutionerne lærer at modstå det pres, spiller en større rolle for regeringen, og hvor Dansk Folkeparti umiddelbart har

en anden holdning, altså i virkeligheden vil have en mere central måde at disponere på. Jeg er meget åben for den her diskussion. Det er jo ikke noget, der går væk. Det kommer til at tage lang tid.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren, og tak til ministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 11, er stadig væk til uddannelses- og forskningsministeren, og spørgeren er fru Mette Reissmann fra Socialdemokratiet.

Kl. 16:03

Spm. nr. S 281

11) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Mette Reissmann (S):

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at bevillingen til fri forskning skal øges med 800 mio. kr., og agter regeringen at fremsætte et forslag herom?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:03

Mette Reissmann (S):

Tak for det. Først vil jeg sige velkommen til den nye minister – hvis ministeren har tid.

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at bevillingen til fri forskning skal øges med 800 mio. kr., og agter regeringen at fremsætte et forslag herom?

Kl. 16:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for det. Værsgo til ministeren.

Kl. 16:03

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jeg håber ikke, der lå noget kønsdiskrimination i den manglende tiltro til, at jeg som mand kan gøre to ting på en gang. Men altså, jeg er helt klar over, at ministerens opmærksomhed skal være rettet mod spørgeren. Og tak for den venlige velkomst – den er jeg rigtig glad for. Jeg glæder mig til samarbejdet om et område, som vi jo i virkeligheden godt kunne blive enige om et langt stykke hed ad vejen.

Men naturligvis er der spørgsmål som disse, som handler om bevillingsniveau og andre ting, hvor vi vil have de diskussioner, man nu engang har. Og hvis jeg altså forstår spørgsmålet korrekt, så henviser spørgeren til en plan, som Liberal Alliance lagde frem i første del af 2015. Der er jo sket nogle ting siden dengang. I dag forholder vi os til de ting i regeringsgrundlaget, som vi har aftalt, og til de aftaler, som er indgået.

Der er allerede indgået en aftale om finansloven for 2017 – den står vi ved. Der er bl.a. indgået en bred politisk aftale, som fru Mette Reissmann også er med i, om fordeling af forhandlingsreserven i 2017. I den aftale prioriterede partierne yderligere 143 mio. kr. til Det Frie Forskningsråd, og den samlede bevilling til Det Frie Forskningsråd udgør således næsten 1 mia. kr. i 2017. Med aftalen om forskningsreserven og aftalen om at afskaffe PSO-afgiften er forskning i klima og miljø prioriteret.

Regeringen har et særdeles ambitiøst mål om at investere mindst 1 pct. af bruttonationalproduktet i offentlig forskning og udvikling. Jeg glæder mig som ny minister på området til at indgå i frugtbare drøftelser af, hvordan vi inden for de her rammer skaber værdi i vores samfund.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:05

Mette Reissmann (S):

Jeg ser også frem til et rigtig godt og udbytterigt samarbejde. Men det er jo ikke nogen hemmelighed, at det, vi ser på nu, er et kraftigt beskåret forskningsbudget, rettere sagt forskningspulje. Det er under halvdelen af, hvad det var, sidste gang vi indgik en aftale om forskningsreserven.

Det er helt korrekt, som ministeren siger, at der er indgået en finanslovsaftale for 2017, men desværre er det sådan, at de forskningsbesparelser, der blev indgået med finanslovsaftalen i 2016 på ca. 1,3 mia. kr., videreføres i 2017 med den nuværende finanslovsaftale. I øvrigt slås universiteterne også med omprioriteringsbidrag med besparelser på 2 pct., hvilket jo også helt tydeligt vil gå ud over forskningen.

Jeg synes bare, det er bemærkelsesværdigt, at bevillingerne til fri forskning ikke netop med regeringsgrundlaget bliver hævet, når man nu havde muligheden for trods alt at sætte pennen til papiret igen, al den stund at det jo altså er vicestatsministerens parti, som godt nok i starten af året, men alligevel meget klart har givet udtryk for, at det var vigtigt, at bevillingerne til fri forskning blev øget med 800 mio. kr. ekstra – det vil altså sige nye penge. Så vil jeg bare igen høre, om ministeren nu kan bekræfte, at Liberal Alliance, vicestatsministerens parti, helt klare ønske om at skulle hæve bevillingerne til den fri forskning med de 800 mio. kr., som var en del af deres finansielle 2025-plan, nu ikke er en del af regeringens politik. Liberal Alliance har altså ikke fået gennemført deres politik.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:07

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jeg vil sådan set utrolig nødig stå på mål for, hvad enkeltpartier måtte have af krav og ønsker i en tidligere periode. Det synes jeg de enkelte partier selv må stå på mål for at forklare. Det, jeg derimod kan stå på mål for, er regeringens politik, og regeringens politik er altså, at vi skal bruge mindst 1 pct. af vores bruttonationalprodukt på forskning, og det mål holder finanslovsforslaget.

Jeg vil meget nødig gå ind i det, og jeg ved det heller ikke, for jeg har jo ikke været med til de pågældende forhandlinger, så jeg synes ærlig talt – med al respekt – at fru Mette Reissmann må spørge Liberal Alliances ordfører på området om det her.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for næste spørgsmål.

Kl. 16:08

Mette Reissmann (S):

Jeg beder blot ministeren om at bekræfte, hvorvidt Liberal Alliance har fået det fingeraftryk, som de helt tydeligvis ønskede med deres finansielle plan, netop 2025-planen, i starten af året, hvor de siger, at de gerne vil have de 800 mio. kr. ekstra til fri forskning. Så det, jeg blot spurgte ministeren om, var, om ministeren tydeligt kunne bekræfte, at de ikke har fået det med ind i regeringsgrundlaget. Det var såmænd bare spørgsmålet.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Regeringens målsætning på forskningsområdet er uændret – 1 pct. af bruttonationalproduktet. Det var det, den sidste regering gik ind for, og det er det, den nuværende regering går ind for. Ud over det er der ikke sket en tilførsel.

Kl. 16:08

nens anbefalinger, og agter regeringen at fremsætte et forslag herom?

Kl. 16:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det ministeren.

Kl. 16:10

Mette Reissmann (S):

Da Socialdemokratiet og De Radikale var i regering sammen, afsatte man faktisk en hel milliard mere end den ene procent af bruttonationalproduktet, som regeringen nu har afsat i sit regeringsgrundlag.

Men hvis ministeren ikke kan svare bekræftende på mit spørgsmål, kan ministeren så sige, om det kunne tænkes, at Liberal Alliance ville få imødekommet sit ønske om at skulle fordele fri forskning bedre inden for den eksisterende økonomiske ramme af forskningsreserven?

Kl. 16:09

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet, og igen tak for velkomsten og lykønskningen i forhold til området. Der er ingen tvivl om, at et godt sundhedsvæsen hører til grundstenene i vores velfærdssamfund, og det skal vi værne om og udvikle, og det har vi også vist med både finansloven for 2016 og for 2017, hvor vi har afsat yderligere ressourcer til at investere i sundhedsvæsenet. Vi har også styrket patentrettighederne og styrket indsatsen over for kræftpatienter med en ambitiøs kræftplan IV, og vi har aftalt en handlingsplan for ældre medicinske patienter. Det var mærkesager, som vi lovede danskerne før valget, og som vi har gennemført efter valget. For vi løber ikke fra de valgløfter, vi har givet, og det gælder også på sundhedsområdet, og det gælder også vores løfte i forhold til ikke at indføre brugerbetaling på sundhedsområdet. Vi er gået til valg på ikke at ville indføre ny brugerbetaling på sundhedsområdet, og det står vi ved.

Vi fastholder, at det ikke skal være indtægten, der afgør, om man får den bedste behandling hos lægen, og det fremgår også meget klart og tydeligt af trekløverregeringens regeringsgrundlag. Jeg vil også gerne understrege, at trekløveren står sammen om ikke at ville indføre ny brugerbetaling i denne valgperiode, og det gælder også i forhold til den praktiserende læge. Det er jo dermed også et svar på, at de udtalelser på området, som spørgeren har fundet fra tidligere, meget klart er afløst af det, der står i det nuværende regeringsprogram.

Kl. 16:09

Kl. 16:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:09

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jeg tror altså, at spørgeren bliver nødt til at præcisere for mig, hvad hun mener med bedre. I politiske forsamlinger betyder »bedre« normalt, at man får det, lige præcis som man gerne vil have det. Og det er altså en diskussion, som jeg tror skal henlægges til et andet sted end lige her i Folketingssalen.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det bliver så ikke i denne spørgerunde, at spørgeren får lejlighed til det. Tak til spørgeren for spørgsmålet, og også tak til ministeren.

Der er ikke flere spørgsmål til ministeren, men også fra min side skal der lyde et tillykke med den nye ministerpost.

Så går vi videre til spørgsmål nr. 12, som er til sundhedsministeren, og det er spørgsmål af fru Astrid Krag, Socialdemokratiet.

Kl. 16:10

Spm. nr. S 271 (omtrykt)

12) Til sundhedsministeren af:

Astrid Krag (S):

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at der skal indføres brugerbetaling i sundhedsvæsenet for 3,4 mia. kr. svarende til Velfærdskommissionens anbefalinger, og agter regeringen at fremsætte et forslag herom?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 16:10

Astrid Krag (S):

Tak for det. Vi havde jo lejlighed til at sidde sammen i et samråd i går, men jeg vil også gerne her fra salen gerne sige velkommen og hjerteligt tillykke med sundhedsministerposten, som er en af de bedste poster, man kan sidde på i en regering.

Spørgsmålet lyder: Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at der skal indføres brugerbetaling i sundhedsvæsenet for 3,4 mia. kr. svarende til Velfærdskommissio-

Astrid Krag (S):

Det var jo et betryggende svar, for det var jo ikke småting, som man i Velfærdskommissionen var ude på: Der var brugerbetaling ikke bare hos egen læge, som ministeren er inde på her, men også hos speciallæger, hos vagtlæger, på skadestuer og ved ambulant behandling på sygehuset og ved indlæggelse på sygehuset, altså noget, som jeg overhovedet ikke kan tage kraftigt nok afstand fra. Så det er da dejligt, hvis der i den bunke af kameler, som vicestatsministeren og hans parti har måttet sluge for at komme med i regeringen, her er endnu en. Det synes jeg er rigtig dejligt, og det vil jeg da bare kvitte-re for.

Men så bliver jeg alligevel nødt til at sige til ministeren, at min bekymring altså ikke er sådan helt væk, for jeg har netop også læst regeringsgrundlaget, og der skriver man jo, at man lover, at man ikke vil indføre brugerbetaling i denne valgperiode. Jeg vil sige, at hvis man nu var så fast i kødet på, at brugerbetaling på sundhed er en dårlig idé, og at man ligesom jeg også mener, at den frie og lige adgang til sundhed er en af grundpillerne i vores samfund, hvorfor har man så overhovedet sådan en formulering i regeringsgrundlaget om, at man lover ikke at indføre det i *denne* valgperiode? Det vil jeg gerne bede ministeren om at knytte et par ord til. For jeg tror ikke, jeg er den eneste, der mærker sådan lidt uro over den formulering.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 16:13

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Nu har Socialdemokratiet jo ført skræmmekampagne på det her område gennem adskillige år og påstået diverse ting om mit parti, og jeg kan så også høre, at det også gælder den nye trekløverregering, og at man sådan set ikke forholder sig til det, der står i regeringsgrundlaget. Derfor kan jeg egentlig blot gentage, at vi netop har lavet et nyt regeringsgrundlag, hvor der klart og tydeligt står, at der ikke kommer ny brugerbetaling på sundhedsområdet. Det står jo i skærende kontrast til det, som den regering, som spørgeren selv var medlem af, gjorde, bl.a. med finansloven i 2013, hvor man indførte yderligere brugerbetaling, bl.a. på tandplejeområdet. Der står vi jo fast på, at der ikke skal indføres ny brugerbetaling på sundhedsområdet, og det synes jeg sådan set er et vigtigt princip – et princip, som vi i modsætning til den tidligere S-R-SF-regering ikke fraviger.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren.

Kl. 16:14

Astrid Krag (S):

Det er jo ikke første gang, man skal høre den sang fra Venstre, og jeg tror faktisk snart jeg selv kan komme med den, hvis I vækker mig midt om natten, altså det med, at der skulle have været øget brugerbetaling at tage ansvar for, at der ikke sker en merbetaling hos tandlægerne. Men jeg vil bare starte med at sige, at ministeren kan forvente at få et skriftligt spørgsmål fra os om en tidsplan for, hvornår man så vil rulle den omlægning af tandlægenes arbejde tilbage, hvis man mener, det er brugerbetaling. For det har jeg jo hørt Venstre sige så mange gange, at vi også snart må forvente at få et lovforslag her i Folketingssalen, der ruller det tilbage. Men det skal jeg nok stille skriftligt, for det er ikke det, vi er her for i dag.

Altså, jeg står jo ikke her og påstår de værste ting, som ministeren siger, og ministeren siger, at jeg ikke forholder mig til det, der står i regeringsgrundlaget. Men det er jo faktisk det, jeg gør, meget, meget ordret. For det er i regeringsgrundlaget, der står den formulering om, at man lover ikke at indføre brugerbetaling i *denne* valgperiode, og ministeren forholdt sig jo ikke til, hvorfor pokker man skriver det – jeg ved ikke, om man må sige »pokker« her, det må man ikke, undskyld. Hvorfor søren skriver man dog det, hvis man, ligesom jeg gør, mener, at brugerbetaling grundlæggende er mega skævt og helt forkert i forhold til, at den frie og lige adgang er en grundpille? Hvorfor skriver man den her formulering? Det er jo ikke noget, jeg har fundet på, og hvis jeg havde regeringsgrundlaget her, kunne jeg læse det ordret op, men nu har jeg lært det udenad, fordi det bekymrer mig så meget. Hvorfor står den formulering der, sundhedsminister?

Kl. 16:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Jeg vil lige minde om, at vi har 30 sekunder.

Kl. 16:15

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Den formulering, der står, og som jo også understreger, at den her regering ikke ønsker at indføre ny brugerbetaling på sundhedsvæsenet, er meget klar, og det er upåagtet at Socialdemokratiet og ordføreren så ligesom turnerer videre med sådan en skræmmekampagne på området, og det er jo sådan set også, fordi vi i modsætning til den tidligere S-R-SF-regering ikke har nogen ambition om at hæve brugerbetalingen, sådan som denne regering altså gjorde det på tandple-

jeområdet, og det synes jeg også fremgår meget klart af det regeringsprogram, som vi står med.

Så må man jo sige, at der er brugerbetaling i sundhedsvæsenet i dag, altså omkring 14 pct. Den er bare meget ulige fordelt, og det er jo også noget af det, der måske kan være lidt paradoksalt: Hvis man vælter på sin cykel og brækker armen, er det gratis, men slår man samtidig fortænderne ud, skal man selv betale. Der har jeg i hvert fald tidligere hørt, at man i Socialdemokratiet også har undret sig over de her historiske forskelle, der ligger i fordelingen af brugerbetaling.

Kl. 16:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den sidste del.

Kl. 16:16

Astrid Krag (S):

I finder ingen citater fra mig, hvor jeg påstår, at der er nogen objektiv og god forklaring på den brugerbetaling, der er. Det er historiske forklaringer, og det skal vi ikke skændes længe om, men nu er vi så måske inde ved kernen af noget af det, ministeren ikke rigtig har villet sige her i dag. Men både statsministeren, den nye finansminister og vel sådan set også sundhedsministeren selv har jo tidligere argumenteret for, at vi har brug for en analyse og en grundigere undersøgelse. Jeg tror sågar, vi kan finde et citat fra ministeren, hvor hun taler om behovet for en kommission, der kan kigge bredt på brugerbetalingen, men jeg har stadig væk ikke rigtig kunnet få noget svar på, hvorfor man i regeringsgrundlaget ikke enten lader være med at beskæftige sig med brugerbetaling, eller at man slår fast, at det vil man simpelt hen ikke have. Hvorfor er det, at der i regeringsgrundlaget er den her formulering om, at man i denne valgperiode ikke vil indføre brugerbetaling? Altså, hvad er det for noget arbejde, der ligger i skuffen, der handler om at kigge på brugerbetalingen fremover?

Kl. 16:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 16:17

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg kan jo høre, at Socialdemokratiets skræmmekampagne fortsætter, og det er jo også derfor, vi har skrevet meget klart og tydeligt i regeringsgrundlaget, at vi ikke ønsker at indføre en ny brugerbetaling i den her valgperiode. Det er den her periode, vi er valgt for, og det synes jeg sådan set er meget rimeligt. Den tidligere regering, S-R-SF-regeringen, hvor fru Astrid Krag bl.a. selv havde fornøjelsen af at sidde som minister på sundhedsområdet, indførte jo yderligere brugerbetaling, bl.a. på tandområdet. Men det har vi ingen ambition om at følge op med, og derfor er det også vigtigt at sende det signal til danskerne, at det ikke bliver den her regering, der hæver brugerbetalingen på sundhedsområdet.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål, som er nr. 13, er også til sundhedsministeren, og det er denne gang af Yildiz Akdogan fra Socialdemokratiet.

Kl. 16:17

Spm. nr. S 276 (omtrykt)

13) Til sundhedsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvad mener ministeren om den akutte lægemangel, der er i nogle af de mest udsatte boligområder i landet (hele 15 ud af 25), herunder

Tingbjerg i København, og hvilke tiltag vil ministeren tage for at imødegå det presserende problem?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til følgende artikel fra DR: <http://www.dr.dk/nyheder/indland/15-ghettoer-er-uden-laege>.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:17

Yildiz Akdogan (S):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder: Hvad mener ministeren om den akutte lægemangel, der er i nogle af de mest udsatte boligområder i landet (faktisk hele 15 ud af 25), herunder Tingbjerg i København, og hvilke tiltag vil ministeren tage for at imødegå det presserende problem?

Kl. 16:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:18

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak til spørgeren for spørgsmålet. Det er regeringens ønske, at alle danskere har adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet. Det gælder, uanset hvor i landet man bor, og uanset hvad man fejler, og det betyder også, at der skal være tilstrækkelig med læger i alle dele af landet. Der må vi dog desværre sige, at det nogle steder i landet er vanskeligt at rekruttere læger nok, f.eks. læger til almen praksis. Det gælder både i en række landdistrikter, så vel som det også gælder i nogle af de områder, som spørgeren påpeger.

Det var også derfor, den nu tidligere V-regering i begyndelsen af året nedsatte et lægedækningsudvalg, et udvalg, som skal skabe et overblik over udfordringerne på området, og som skal komme med forslag til, hvordan vi kan få flere læger til at arbejde i yderområderne eller i f.eks. socialt belastede områder i Danmark. For naturligvis skal borgerne også i de områder have adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet, og derfor ser jeg også frem til at modtage udvalgets løsningsforslag i starten af det nye år, og jeg vil se åbent og fordomsfrit på alle de gode forslag, som udvalget bringer på bordet. For én ting er sikker: Vi skal sikre en bedre lægedækning, så vi også kan sikre en større geografisk lighed i sundhedsvæsenet.

Det er et ansvar, som regeringen er klar til at løfte. Det er sådan set også derfor, vi har iværksat det arbejde på området, som vi har, og også ønsker – forhåbentlig i et samarbejde med bl.a. spørgerens parti, men også de andre partier i Folketinget – at sørge for, at det også kommer til at ske.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:19

Yildiz Akdogan (S):

Først tillykke til ministeren med hendes nye embede, og tak for svaret. Jeg er klar over, at der er blevet nedsat et udvalg, der netop skal afdække den her lægemangel rundtomkring i landet, men jeg er stadig væk lidt undrende over for den proces, der været i forbindelse med det her udvalg. For først skulle det komme med sine anbefalinger ultimo 2016, så blev det rykket til senere på året, og nu skal vi så vente til 2017, og det undrer mig, når det er så store områder.

Jeg kan oplyse sundhedsministeren om, at der bor over 5.000 mennesker i Tingbjerg. 5.000 mennesker har ikke adgang til en al-

mindelig praktiserende læge, og det synes jeg er dybt, dybt bekymrende. Det er jo ikke sådan, at vi skal have et samfund, hvor ens postadresse skal afgøre, om man har mulighed for at komme til læge eller ej. Der bor jo både unge mennesker, ældre mennesker og mennesker, der er gangbesværet, i Tingbjerg, og det kan være svært at komme til den nærmeste praktiserende læge. Derfor vil jeg, når der nu der er nedsat det her udvalg, høre: Hvornår kan vi vente, at der kommer noget konkret? Hvor lang tid skal der gå, før ministeren vil handle?

Kl. 16:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:21

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Nu er det her, bl.a. med lægedækning i hele landet, jo ikke en udfordring, som er opstået, efter at den her regering trådte til. Det eksisterede også i spørgerens partis regeringsperiode, og derfor synes jeg, at de initiativer, vi har taget med udspillet om vækst i hele landet og nedsættelsen af Lægedækningsudvalget, jo i høj grad viser, at vi handler på området, og vi afventer de anbefalinger, som kommer lige først i det nye år. Jeg har

Når spørgeren så henviser til den her artikel og siger, at der overhovedet ikke er nogen læger i Tingbjerg, tror jeg også, det er vigtigt at påpege, at det jo er lavet inden for en radius af 1,5 km. Så der kan jo godt være læger, hvis praksis helt konkret ligger lige på kanten af Tingbjerg, lige så vel som der er andre steder i landet, hvor der er markant længere til læger end det her, og derfor er det jo også vigtigt, at vi får Lægedækningsudvalgets rapport. For der er både udfordringer i nogle socialt belastede områder, men der er sådan set også udfordringer i nogle landdistriktsområder, hvor vi taler om nogle helt andre geografiske afstande.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren.

Kl. 16:22

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Jeg fik egentlig ikke noget svar på mit spørgsmål. Vi taler om de her 15 ud af 25 stærkt socialt udsatte boligområder, der ikke har en praktiserende læge, nogle af dem har ventet i mere end et års tid, bl.a. Tingbjerg, og så er det, man har nedsat det her udvalg, som er blevet udskudt og udskudt, og nu er der gået et år.

Hvad er ministerens handlingsplan, når den her rapport så er udskudt i så lang tid? Hvad agter ministeren at gøre, hvis rapporten ikke kommer med nogle konkrete løsninger? Har ministeren en nødløsning i forhold til borgere, der bl.a. bor i Tingbjerg, det kan også godt være i Vollsmose? Der er jo som sagt 15 ud af 25 bydele rundtomkring i landet, som ikke har adgang til en praktiserende læge.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 16:22

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg kan så høre, at Socialdemokratiet åbenbart ikke har tillid til, at de Praktiserende Lægers Organisation, Danske Regioner eller de mange andre aktører, der indgår i lægedækningsudvalget og skal komme med anbefalinger, kommer op med noget. Jeg må sige, at jeg har en helt anden tiltro til, at det udvalg, der har fået lov til at arbejde med og også løfte den her opgave, sådan set kommer med nogle helt konkrete anbefalinger til, hvordan man kan sikre en bedre lægedæk-

ning i landet. Og det er vigtigt for regeringen, for der skal ikke være den geografiske ulighed i sundhed, som vi desværre ser der er nogle steder i dag.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren.

Kl. 16:23

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Jeg tror ikke, det her er et spørgsmål, der handler om at have tillid til de praktiserende læger eller ej. Det er et spørgsmål om at give mennesker, alle borgere i Danmark, en mulighed for at kunne komme til læge. Og det, der er det afgørende lige nu, er, at ens post-adresse kan være med til at diktere, om man har adgang til en læge eller ej, og det synes jeg er urimeligt. Og jeg vil bare høre, hvad sundhedsministeren agter at gøre ved det.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 16:23

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

[Lyddudfald] ... og som jeg startede med at svare, synes vi også, at det er et stort problem, at der er så stor geografisk forskel, både når det handler om landdistriktsproblemstillinger, og når det handler om socialt belastede områder, og det er sådan set også baggrunden for, at vi har bedt en række folk i lægedækningsudvalget om at komme med nogle helt konkrete anbefalinger til, hvordan vi så håndterer det her problem.

Forudsætningen for, at vi får løst problemet, er sådan set også, at vi er konkrete, i stedet for at vi bare står og siger, at vi synes, det er et problem. Og det er derfor, vi handler på det, og vi har tænkt os at handle, lige så snart vi får anbefalingerne fra lægedækningsudvalget.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Tak. Det var slut på spørgsmål 13.

Vi fortsætter med samme holdopstilling til spørgsmål 14, som altså også er til sundhedsministeren fra fru Yildiz Akdogan, Socialdemokratiet.

Kl. 16:24

Spm. nr. S 280 (omtrykt)

14) Til sundhedsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Når hele 15 ud af 25 udsatte boligområder (ghettoer), herunder i Tingbjerg i København, akut mangler praktiserende læger, hvordan vil ministeren så gøre det mere attraktivt for praktiserende læger at søge til f.eks. Tingbjerg?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til følgende artikel fra DR: <http://www.dr.dk/nyheder/indland/15-ghettoer-er-uden-laege>.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 16:24

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det, formand. Når hele 15 ud af 25 udsatte boligområder (ghettoer), herunder i Tingbjerg i København, akut mangler praktise-

rende læger, hvordan vil ministeren så gøre det mere attraktivt for praktiserende læger at søge til f.eks. Tingbjerg?

Kl. 16:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 16:24

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Det følger jo sådan lidt trop med det, vi netop har diskuteret, og derfor vil jeg gerne starte med at gentage, at jeg og regeringen er meget optaget af at sikre lægedækning til alle danskere, uanset hvor man bor, uanset om man bor på landet, hvor der kan være langt mellem husene, eller man bor i byen, hvor man har lidt kortere mellem husene. Det var jeg sådan set også inde på i min forrige besvarelse, hvor jeg sagde, at jeg har store forventninger til det lægedækningsudvalg, som i starten af januar måned kommer med deres anbefalinger. Og jeg forventer nogle meget klare anbefalinger, som kan medvirke til at sikre en robust og en stabil lægedækning til alle danskere.

Det er også derfor, som jeg også svarede før, at vi vil se åbent og fordomsfrit på hele det katalog af anbefalinger, der kommer fra udvalget, herunder også kigge på nogle af de gode erfaringer, der er gjort andre steder med hensyn til at rekruttere læger til bl.a. socialt belastede områder. Der findes allerede gode eksempler, der kan skelnes til, f.eks. fra Aalborg Øst, hvor kommunen, regionen og et boligselskab er gået sammen om at etablere et attraktivt sundhedshus, fordi attraktive fællesskaber, hvor flere læger arbejder sammen og også arbejder sammen med andre faggrupper, f.eks. den kommunale sundhedspleje, fysioterapeuter og psykologer, også kan være med til at tiltrække flere læger til f.eks. udsatte områder.

Derfor skal vi både lade os inspirere af de gode initiativer, der er taget forskellige steder i landet, men vi ønsker også at kigge åbent på de anbefalinger, der kommer fra lægedækningsudvalget, sådan at vi forhåbentlig kan få gjort op med den manglende dækning, vi ser, ikke bare i de socialt udsatte boligområder visse steder, men også i en række landdistriktsområder.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:26

Yildiz Akdogan (S):

Men nu er det sådan, at der blandt 15 ud af de 24 socialt udsatte boligområder akut mangler læger. Man kan se på, hvad Peter Vedsted fra Institut for Folkesundhed, Aarhus Universitet, siger. Jeg vil gerne citere ham ved at læse op fra en artikel. Han blev interviewet af Danmarks Radio. Han siger:

Mange mennesker vil opleve, at 2-3 km hen til lægen ikke betyder så meget, men for personer med handicap, gangbesværede eller folk, som ikke har råd til transporten, kan selv korte afstande betyde, at de ikke kommer af sted til lægen.

Jeg vil høre ministeren om noget. Nu nævner ministeren gentagne gange det her udvalg, og det er også rigtig fint. Det er et udvalg, der i forvejen er forsinket et års tid. Vi har en bydel, hvor der bor 5.000 mennesker. Sidst, de havde en læge, var for et års tid siden. Og når man så lytter til, hvad netop professor Peter Vedsted siger, nemlig at det kan have en stor betydning for mennesker med handicap og gangbesværede, så vil jeg høre: Er det noget, der påvirker ministeren, og hvad agter ministeren at gøre, udover at vente på udvalget, altså hvor lang tid skal de her mennesker vente, før der sker noget konkret?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:28 ulighed, der er geografisk, i forhold til adgang til læger forskellige steder i landet i dag.

Kl. 16:30

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Den artikel, som ordføreren henviser til, oplister også, at den måde, det er opgjort på, er ud fra en radius fra 1,5 km. Jeg er fuldstændig enig, også i det citat, der indgår i artiklen, og som ordføreren læste op, nemlig at det at skulle bevæge sig over længere afstande for nogle ikke har nogen særlig stor betydning, men for andre – det kan være for kroniske patienter, og det kan være patienter, der er gangbesværede eller handicappede – kan det have en stor betydning. Men der må jeg også holde fast i, at det jo ikke kun gælder i socialt belastede områder. Vi har også landdistrikter, hvor der er meget langt til den praktiserende læge. Derfor er regeringen optaget af at sikre lægedækningen i hele landet, ikke kun i de socialt belastede områder. For vi ønsker at gøre op med den geografiske ulighed, der ligger i sundhed. Det er også derfor, vi synes, det er vigtigt, at man ser det her samlet og tager alle de anbefalinger ind, som kommer fra Lægedækningsudvalget, i stedet for at tro, at der er én løsning, der løser hele den problemstilling, vi har, med manglende rekruttering til visse områder forskellige steder i landet.

Kl. 16:28 **Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Spørgeren.

Kl. 16:30

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Det her handler ikke om, hvilken regering der skal gøre hvad og hvornår. Det handler om at prøve at skabe de muligheder, der er bedst for danskerne derude, underordnet hvilken postadresse de måtte have. Derfor undrer det mig, at ministeren egentlig ikke kommer med nogen svar, men skyder det tilbage til den tidligere regering. Der er allerede gået et års tid. Udvalget er blevet forsinket. Og der mangler altså en læge i Tingbjerg lige nu. 5.000 mennesker står og mangler en praktiserende læge.

Derfor spørger jeg ministeren: Ud over udvalget, hvordan ser ministeren så på at gøre det mere attraktivt for læger at søge til bl.a. de udsatte boligområder? Tingbjerg er et af de steder, der akut mangler en læge. Det kan også godt være i landdistrikterne. Har ministeren måske selv nogle tiltag, der kunne gøre, at de her områder blev mere attraktive, så alle danskere har mulighed for at komme til en praktiserende læge?

Kl. 16:29

Kl. 16:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:29

Kl. 16:31

Yildiz Akdogan (S):

Jamen det gør jo ikke problematikken mindre, at det også berører landdistrikterne. Jeg hæfter mig bare ved, at der er bydele, hvor der bor mange mennesker med en socialt belastet baggrund, og hvor det kan være ret svært at komme til lægen. Det handler både om mennesker med gangbesvær, ældre mennesker, børn, nyfødte børn, der måske kunne have godt af at komme til lægen. Men deres postadresse gør, at det bliver svært for dem. Så det her er egentlig ikke bare et spørgsmål om en eller anden hurtig løsning. Det gælder bare om at finde en konkret løsning. Derfor vil jeg egentlig høre: Ud over det her udvalg, hvad synes ministeren så om at gøre det mere attraktivt for læger netop at søge hen til nogle af de bydele, hvor det kan være svært at få en praktiserende læge? Er det noget, ministeren agter at gøre noget ved?

Kl. 16:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Nu nævnte jeg allerede et par eksempler på, hvordan man bl.a. i Aalborg Øst har arbejdet med de her problemstillinger. Men det indgår jo også i kommissoriet for Lægedækningsudvalget, som jo på ingen måde er forsinket et år, som ordføreren ligesom bliver ved med at fremhæve. Man de kommer i januar måned med deres anbefalinger. De skal sådan set se på nogle af de her ting, som handler om, hvordan vi sikrer attraktive miljøer; hvad det er for nogle mekanismer, man skal røre ved, også når det handler om honorering og andet, som spørgeren også spørger til. Der synes jeg sådan set, det er væsentlig, at vi afventer den samlede anbefaling fra udvalget, inden vi lægger os fast på, hvad det så er for nogle konkrete initiativer, vi vil arbejde videre med, for at sikre en god lægedækning i hele landet – det være sig i landdistrikterne, og det være sig i nogle af de socialt udsatte områder, som spørgeren har haft meget fokus på i de to foregående spørgsmål.

Kl. 16:32

Kl. 16:30 **Den fg. formand** (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren, og også tak til sundhedsministeren, der ligesom andre nye ministre ønskes tillykke med den nye ministerpost. Velkommen til samarbejdet også på dette fagområde.

Så skal vi til det næste spørgsmål, som er til en helt ny minister. Vi har nemlig fået en minister for offentlig innovation. Det er et spørgsmål rejst af hr. Malte Larsen, Socialdemokratiet.

Kl. 16:32

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Som jeg sagde i min besvarelse både af det sidste spørgsmål og også af det her spørgsmål, så kommer vi til at kigge åbent og fordomsfrit på de anbefalinger, der kommer fra Lægedækningsudvalget. Spørgerens parti havde jo 4 år, hvor man kunne have løst nogle af de her problemstillinger, hvis det var det, man havde ønsket. Derfor har vi sådan set tænkt os at vente til januar, når anbefalingerne kommer, fordi det er vigtigt, at man ikke bare tror, at det her er sådan en snup-tagsløsning. Der skal tages en række initiativer, og det bliver der jo også peget på fra forskellige aktørers side. Nu gav jeg eksemplet med Aalborg Øst, hvor man er gået sammen om at løse det, skabe attraktive miljøer, hvortil man også kan rekruttere læger. Der kan også kigges på andre elementer. Men jeg vil sådan set gerne se de samlede anbefalinger fra Lægedækningsudvalget, inden vi lægger os fast på, hvad det så er, vi skal gøre for at sikre, at vi gør op med den

Spm. nr. S 269 (omtrykt)

15) Til ministeren for offentlig innovation af:

Malte Larsen (S):

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelson, i, at der skal gennemføres en produktivitetsforbedring i den offentlige sektor på 10 pct. (1,5 pct. om året i 7 år i stat, regioner og kommuner), og agter regeringen at fremsætte et forslag herom?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:33

Malte Larsen (S):

Tak. Jeg vil spørge ministeren, om ministeren er enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelsen, i, at der skal gennemføres en produktivitetsforbedring i den offentlige sektor på 10 pct. (1,5 pct. om året i 7 år, i stat, regioner og kommuner), og agter regeringen at fremsætte forslag herom?

Kl. 16:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:33

Ministeren for offentlig innovation (Sophie Løhde):

Tak til spørgeren for spørgsmålet. Vi er i regeringen meget optaget af, at vi bruger danskernes penge effektivt og med omhu. Det stiller krav til en stram udgiftsstyring, en effektiv drift af alle offentlige institutioner og selvfølgelig ikke mindst et skarpt fokus på kerneopgaverne. Det er også derfor, at regeringen sammen med Kommunernes Landsforening har igangsat et fælles flerårigt moderniserings- og effektiviseringsprogram. Det skal bl.a. medvirke til, at vi kan forbedre kommunernes muligheder for at løse opgaverne mere effektivt gennem en bred vifte af forskellige initiativer, bl.a. ved at sætte fokus på, at vi skal fjerne bureaukrati og registreringer.

Det fælles program skal frigøre 1 mia. kr. om året, hvoraf 0,5 mia. kr. kan prioriteres bredt inden for den offentlige sektor, og regeringen vil desuden, som det også fremgår af vores regeringsgrundlag, præsentere et program for fornyelse af den offentlige sektor. Det vil sætte rammen for regeringens arbejde med at udvikle og effektivisere den offentlige sektor, så vi selvfølgelig sikrer, at vi får mest mulig velfærd for pengene.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:34

Malte Larsen (S):

Jeg takker. Jeg har også noteret mig, at der i regeringsgrundlaget tales om en offentlig vækst på 0,3 pct., så en del af mit spørgsmål er så også blevet besvaret den vej rundt, siden det blev stillet.

Jeg har også tidligere hørt ministre tale om ambitionen om, at den offentlige sektor skal køre længere på literen. Men jeg og en lang række af de mennesker, jeg snakker med, oversætter jo det til et reelt ønske, der ligger bag, om, at den offentlige sektor skal være mindre og altså levere mindre service. I min verden er det jo sådan set i orden at ønske en mindre offentlig sektor. Det er ikke det, jeg ønsker, men det er i orden at ønske en mindre offentlig sektor, men så mener jeg, man skal sige det.

Jeg er ikke særlig begejstret for, at man opfinder positive ord, der skal dække over reelle forringelser. Derfor vil jeg gerne spørge, om en vækst på 0,3 pct. på de offentlige budgetter efter ministerens opfattelse vil sikre en positiv udvikling i vores velfærd.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:35

Ministeren for offentlig innovation (Sophie Løhde):

Først kunne jeg anbefale spørgeren måske at udvide horisonten af mennesker, man snakker med, for måske at få et lidt mere nuanceret

billede af, hvad der rent faktisk står i regeringsgrundlaget, i stedet for at lave sin egen lille fortolkning af det.

Vi har sådan set meget klart sagt, at man skal styrke den fælles kernevelfærd, men der er samtidig en bunden opgave, og det er jeg nødt til sige. Det gælder, uanset hvilken farve regeringen måtte have. Opgaven består i at sikre, at vi får mest mulig velfærd for pengene. Uanset om vi snakker 0,3 pct., 0,4 pct. eller 0,5 pct., eller hvad vi skulle snakke om, er det et grundvilkår, at den offentlige sektor på alle niveauer skal have fokus på, hvordan vi kan gøre tingene smartere og mere effektivt, så vi kan sikre mere velfærd for pengene, bedre service til borgerne og i højere grad sikre en mere tilgængelig og fleksibel offentlig sektor, hvor vi sætter kvaliteten i højsædet.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:36

Malte Larsen (S):

Det er nu min opfattelse, at medarbejderne ude på gulvet og gulvene er ved at få kvalme over at høre om yderligere effektiviseringer. Jeg tror, at hvis man f.eks. spørger de menige sygeplejersker på vores sygehuse eller medhjælpere på ældreområdet, som hører om effektiviseringer, så tænker de: Besparelser, åh nej, ikke mere af det. Så jeg vil gerne spørge ministeren: Hvor længe mener ministeren at det er realistisk at fortsætte med f.eks. en 2-procentsbesparelse på sygehusområdet eller på uddannelsesområdet?

Kl. 16:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 16:37

Ministeren for offentlig innovation (Sophie Løhde):

Jeg må først korrigere spørgeren, for man kan ikke sætte lighedstegn mellem effektiviseringer og besparelser. Effektiviseringer i bl.a. sygehussektoren handler jo om, hvordan man kan frigøre ressourcer ved eksempelvis at indføre en robotteknologi i sygehusvæsenet, som gør, at vi kan operere meget mere skånsomt, og som gør, at patienterne kan komme hurtigere hjem i vante omgivelser og komme tilbage på arbejdsmarkedet. Det frigør nogle ressourcer, og det er med til at sikre et mere effektivt sygehusvæsen.

Det er, hvis jeg må gentage mig selv, en bunden opgave, uanset hvilken farve regeringen måtte have, at sikre mere velfærd for skattekroneerne. Det er også noget af det, som den her regering er optaget af, og det er baggrunden for, at vi har sagt i regeringsgrundlaget, at vi vil præsentere et fornyelsesprogram for hele den offentlige sektor.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:38

Malte Larsen (S):

Jeg vil så afvente og se, hvad det fornyelsesprogram reelt indeholder, og om et ord som fornyelsesprogram igen reelt dækker over forringelser af vores fælles velfærd. Det kunne jeg godt have det mistænkt for at gøre.

Hvor længe mener ministeren det er realistisk at fortsætte med disse årlige procentbesparelser?

Kl. 16:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Ministeren for offentlig innovation (Sophie Løhde):
Jeg kender ikke noget til nogen procentbesparelse.

Kl. 16:38

ten, og jeg forstår Liberal Alliances ønske om at sænke den, men der skal som sagt findes finansiering til det, og lige præcis det forslag indgår ikke i regeringsgrundlaget. Men det betyder ikke, at man ikke kommer til at se på selskabsskatten, hvis man nu skulle finde penge-

Kl. 16:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren, og tak til ministeren, der også ønskes velkommen her i salen med den nye titel og det nye indhold i ministergerningen.

Så går vi til spørgsmål 16, som er til skatteministeren, og det er stillet af hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:41

Spm. nr. S 270

16) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelsen, i, at selskabsskatten skal sænkes til 12,5 pct., og agter regeringen at fremsætte et forslag herom?

Kl. 16:38

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Det var godt, jeg fik sagt tillykke. Jeg kan ikke sige hundrede procent tak for svaret. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at følge op. Direkte taget fra Liberal Alliances hjemmeside kan jeg sige, at hr. Anders Samuelsen har foreslået 12,5 pct. Reelt er det 11 pct., og derfor bliver det måske også dyrere, fordi han efterfølgende har talt om en halvering.

Det, jeg godt vil spørge om, er, om skatteministeren er vidende om, at hr. Anders Samuelsen i regeringsgrundlaget har bragt det her op som et tema og sagt, at det er vigtigt. Jeg ved ikke, om det er et ultimativt krav, men når man har skrevet det, er det vel et krav, man har taget med. Selv om skatteministeren siger, at han ikke vil afvise selskabsskattelettelser, er det vel ikke det, man fokuserer mest på? Som skatteministeren noterer, er det vanskeligt at finde finansiering til netop det spørgsmål. Er det en del af regeringsgrundlaget? Er det blevet bragt op som et ultimativt krav? Og kan man se, at der er sammenhæng i tingene? Tak.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:38

Bjarne Laustsen (S):

Tak, fru formand. Må jeg først ønske tillykke med genudnævnelsen. Og så spørgsmålet: Er ministeren enig med Liberal Alliances formand, Anders Samuelsen, i, at selskabsskatten skal sænkes til 12,5 pct., og agter regeringen at fremsætte et forslag herom?

Kl. 16:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:39

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak for lykønskningen. Det er jo regeringens målsætning at sikre vores virksomheder gode rammevilkår, at Danmark skal være et attraktivt sted at arbejde og investere og at skabe arbejdspladser. Det er ligeledes vigtigt for os, at det for den enkelte er noget, man bliver belønnet for og tilskønnet til. Det er det, fordi et solidt erhvervsliv og et stabilt arbejdsmarked er grundpillerne for vores velstand og fælles velfærd.

En høj erhvervsbeskatning – det kunne f.eks. være en høj selskabsskat, som der spørges ind til – indebærer færre investeringer og mindre kapital i form af nye maskiner, ny teknologi, innovative produkter osv., og det påvirker den helt almindelige lønmodtager igennem lavere lønninger og en mere usikker fremtid. Med det forsøger jeg at sige, at den præmis, som nogle lægger ind – jeg siger ikke, at spørgeren gør det – om, at lavere selskabsskat ender i lommerne på virksomhedsejerne, er jeg ikke enig i. Det kan mindst lige så vel gå til at investere i nye maskiner, udvikle nye arbejdspladser og højere lønninger til medarbejderne. På baggrund af det deler jeg Liberal Alliances ambition om at sænke skatten for vores erhvervsliv. Det er simpelt hen, fordi det vil være godt for Danmark, fordi det vil skabe vækst og gode vellønnede jobs.

Det kan så gøres på mange måder. Hvis man vælger at sænke selskabsskatten, som der spørges ind til i spørgsmålet, fra de 22 pct., som vi ender på, til 12,5 pct., vil det kræve 10 mia. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd. Det er et stort beløb. Og sådan en isoleret nedsættelse vil også give nogle andre problemer med symmetrien i skattesystemet. Det vil gøre det attraktivt at tænke i at putte penge i virksomheder med henblik på at trække dem ud til en lav beskatning. Så der er nogle symmetriproblemer. Det er en ting. Så er der den store udfordring, nemlig hvor man skal finde finansieringen henne. Så set i det lys vil jeg da ikke afvise, at regeringen vil se på selskabsskat-

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det er mit indtryk, at ultimative krav har man ligesom prøvet, og regeringspartierne er i fællesskab enige om at gå væk fra dem. Hvad der er foregået under tilblivelsen af regeringsgrundlaget på Marienborg, kan jeg desværre ikke redegøre for, da jeg har ikke været til stede på Marienborg.

Det, jeg kan sige, er, at Liberal Alliance i min optik godt kan have en ambition, som hr. Bjarne Laustsen redegør for, men hvis det skal gennemføres, så skal man finde finansieringen. Det kan jeg ikke udelukke at man gør, men det er altså nogle ret store beløb. Så som jeg forstår det her, er det Liberal Alliances langsigtede mål og ambition at gøre det her. Men det er ikke regeringens konkrete politik på nuværende tidspunkt.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:43

Bjarne Laustsen (S):

Så det vil sige, at skatteministeren ikke er enig med sin nye kollega i regeringen, der nu er blevet udenrigsminister, og som tidligere har sagt, at det skulle være 12,5 pct., og der skulle så være en halvering, det vil sige ned på 11 pct.? Og har skatteministeren nogen sinde hørt, hvor det er, Liberal Alliance i givet fald vil finde de mange milliarder? For vi har jo haft en øvelse med at nedsætte skatterne og afgifterne på biler, og der kan man jo ikke dokumentere, at det har en positiv effekt på statsregnskabet, fordi man jo ikke kan vide præcis, hvor mange biler der bliver solgt. Så det kan være, at det er penge ret ud af kassen. Har skatteministeren i det hele taget nogen gode for-

slag, kan man sige, til, om det vil give en gevinst på statsbudgettet at nedsætte selskabsskatten? Tak.

Kl. 16:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:44

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det vil jo tiltrække udenlandske investeringer i Danmark, og det vil tilskynde virksomhederne til at tage og investere mere, når man forbedrer deres rammebetingelser, f.eks. sænker selskabsskatten, og jeg kan da godt forstå, at Liberal Alliance ønsker det. Jeg kunne da også godt tænke mig en væsentlig lavere selskabsskat, men det forudsætter bare noget finansiering. Som jeg erindrer det, er forslaget finansieret i Liberal Alliances plan, som Finansministeriet også har regnet på, og det er jo Liberal Alliances plan og ikke regeringens plan. Det, der er regeringens plan, er regeringsgrundlaget. I regeringsgrundlaget kan man godt forestille sig at man ser på selskabsskatten, men det er jo ikke skrevet eksplicit ind. Det, man kan være helt sikker på, er, at regeringen vil fremlægge en finansiering for de forbedringer af rammerne for danske virksomheder, som vi foreslår.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren.

Kl. 16:45

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Det vil sige, at det, som hr. Anders Samuelsen har foreslået, er en påstand, som ikke er dokumenteret, altså at staten kan få flere penge, ved at man nedsætter selskabsskatten, fordi man ikke kan dokumentere, om der kommer så mange investeringer, som det er. Men jeg kan forstå, at regeringen måske hellere vil give skattelettelse i toppen på personskatten frem for at give selskabsskattelettelse, og jeg vil derfor gerne spørge: Er det korrekt forstået?

Kl. 16:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:45

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

De 10 mia. kr., som jeg har redegjort for at det vil koste, er jo den måde, som Skatteministeriet og Finansministeriet regner på, og det er de beregningsmetoder, regeringen lægger til grund, og det, som der står i regeringsgrundlaget, om, at man vil sænke både i bunden – det står, så vidt jeg husker, først – og i toppen, står vi selvfølgelig på mål for. Men det, at man laver et fælles regeringsgrundlag, forhindrer jo ikke partier, som er i regeringen, som jo ikke er de samme partier, der mener det samme, i at mene noget mere end det, der ligger i regeringsgrundlaget. Og sådan har jeg forstået at Liberal Alliance på det her område går videre end det, der står i regeringsgrundlaget, og det synes jeg er fint. Det ville være kedeligt, hvis vi alle sammen mente det samme.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren.

Der er et spørgsmål mere til skatteministeren – det er spørgsmål 17 – og det er stillet af fru Lisbeth Bech Poulsen, SF.

Kl. 16:46

Spm. nr. S 229 (omtrykt)

17) Til skatteministeren af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Mener ministeren, at udflytningen af statslige arbejdspladser kompenserer for den geografiske skævvridning, som regeringens topskattelettelse og for den sags skyld også den forhøjede pensionsalder, nedskæringen i børnechecken og indførelsen af kontanthjælpsloftet er med til at forstærke?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 16:46

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Mener ministeren, at udflytningen af statslige arbejdspladser kompenserer for den geografiske skævvridning, som regeringens topskattelettelse og for den sags skyld også den forhøjede pensionsalder, nedskæringer i børnechecken og indførelsen af kontanthjælpsloftet er med til at forstærke?

Kl. 16:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:47

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak. Spørgsmålet knytter sig jo delvis til den 2025-plan, som regeringen fremlagde i august, men der har jo, efter at spørgsmålet blev stillet, ikke været et folketingsvalg, men der er blevet dannet en ny regering, der vil fremlægge en ny 2025-plan, og min besvarelse tager derfor udgangspunkt i de ambitioner, som regeringen netop har fremlagt i det nye regeringsgrundlag.

Regeringen har en ambition om at gøre hele Danmark til et rigere land og dermed sikre vækst, som kommer alle borgere til gode, uanset hvor i landet de bor. For at sikre økonomisk fremgang og arbejdspladser er det nødvendigt at tage hånd om en række af de udfordringer, som Danmark står over for, bl.a. ved at sørge for, at der er et tilstrækkeligt incitament til at arbejde, og derfor vil vi som en del af en ny 2025-plan fremlægge en jobreform, der bidrager til at øge arbejdsudbuddet markant. Samtidig vil vi sikre, at der er gode betingelser for at skabe arbejdspladser og udvikling i alle landsdele.

Med »Bedre Balance« er det allerede besluttet at udflytte et historisk stort antal arbejdspladser fra hovedstadsområdet. Udflytningen vil medføre, at der kommer flere arbejdspladser til provinsen – jeg vil nu ikke kalde det provinsen, men resten af Danmark – og derved bidrage til at skabe vækst i yderområderne. Baseret på de erfaringer vil regeringen i 2018 fremlægge forslag til en yderligere udflytning af statslige arbejdspladser. Regeringen vil således arbejde for at sikre vækst i hele Danmark, hvor alle områder, også yderområderne, får en del af kagen, og derfor er jeg simpelt hen ikke enig i den præmis, der er lagt til grund for spørgsmålet. Regeringens ønske om en udflytning skal ikke ses som et kompenserende tiltag i forhold til andre ting som kontanthjælpsloft og andet, men det skal ses som et udtryk for, at regeringen ønsker at skabe vækst og udvikling i hele landet. Vi mener, at det har politisk værdi for staten, at staten er til stede i hele landet og ikke kun primært i hovedstadsområdet.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:49

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Man kan jo altid se, at det er en embedsmand, der har skrevet talepapiret, når der står to nordjyder og taler, og Nordjylland så bliver omtalt som provinsen.

Jeg er jo godt klar over, at der er kommet en ny regering og et nyt regeringsgrundlag, men jeg bliver jo stadig væk nødt til at tage ud-

gangspunkt i nogle af de tanker, som i hvert fald ministerens eget parti nu har luftet, og nogle af de ting, der allerede er i gang. Jeg synes faktisk, det var fint gjort, at den tidligere regering, altså Venstre-regeringen, udflyttede arbejdspladser. Processen har måske ikke været så fin, og det har kostet noget mere osv., men tanken i det er rigtig god.

Problemet er jo bare, når man siger, at det er for at løfte nogle landdistriktsområder, f.eks. i dele af Jylland osv., og man så samtidig indfører et omprioriteringsbidrag. Man kalder det så noget andet, men konsekvenserne for kommunerne er jo de samme. Man giver dem med udflytningen af statslige arbejdspladser på den ene side nogle nye arbejdspladser, men siger på den anden side, at de skal gennemføre besparelser, der koster arbejdspladser i kommunerne og inden for velfærdssystemerne osv.

Oven i det gennemfører man et kontanthjælpsloft, der har en geografisk skævhed, og man vil samtidig beskære børnechecken – det ved ministeren også har en geografisk skævhed; det har vi diskuteret på flere samråd – og man laver en række tiltag, som vi ved slår hårdt igennem i landdistriktskommunerne i store dele af Jylland, Fyn, Sydsjælland osv., og som, hvad skal man sige, er med til at gøre, at Danmark knækker over. Det er jo det modsatte af det, som Venstre-regeringen netop sagde var formålet med udflytningen af statslige arbejdspladser – som jeg igen gerne vil rose – som skulle modvirke den effekt.

Så opsummerende kan jeg sige, at man på den ene side udflytter 3.900 statslige arbejdspladser med den hensigt at få Danmark til at hænge bedre sammen, men man har på den anden side alle de mange andre politikker, som gør, at Danmark bliver mere opdelt. Det har en større social slagside, og det bliver geografisk mere skævt. For vi har jo tallene, og vi kan se det sort på hvidt.

Kl. 16:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:51

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Den præmis, der bliver lagt ned over spørgsmålet, er, at regeringen gennemfører nogle ting, der geografisk er skæve og socialt er skæve, og at man så gør nogle andre ting for at forsøge at rette op på det. Men den præmis kan man ikke trække ned over regeringens politik. Når vi udflytter statslige arbejdspladser, er det jo for at holde hånden under væksten og ud fra et politisk ønske om, at staten skal være til stede i hele landet. Og vi sidder i regeringen altså ikke og kigger på, hvor vi nu har flyttet x antal arbejdspladser hen, kontra hvordan kontanthjælpsloftet vil ramme. Det, vi kigger på, er, om der samlet set er balance i tingene, og det må jeg sige at der efter min opfattelse er, og det skulle jo så også gerne slå igennem i de tal, vi kan se der er i væksten uden for hovedstadsområdet. Der er det jo sådan, at vi i regeringsgrundlaget lægger op til at gøre nogle yderligere ting, både med hensyn til en udflytning og at sikre, at Danmark er i balance geografisk såvel som socialt.

Kl. 16:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren.

Kl. 16:52

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Hvis vi nu tager udgangspunkt i det nye regeringsgrundlag, der er lavet, og som er vurderet til at koste 14.000 arbejdspladser, og det, at der derudover bliver 22.000 færre arbejdspladser end det, der skulle til for at have et uændret serviceniveau, så kan man sige, at det er endnu et tiltag, som regeringen tager i forhold til noget, der koster arbejdspladser. Jeg ved godt, at regeringen måske har det syn, at of-

fentlige arbejdspladser ikke er det samme værd som private arbejdspladser, men for mig at se og for SF at se er et job et job, og hvis det er pædagogen, der mister sit arbejde, kan det jo gøre lige så ondt og være lige så omkostningstungt for familien, som hvis det er i en privat virksomhed.

Så sluttelig: Ministeren siger, at jeg ikke kan lægge den præmis ud, at jeg kan ikke sætte den ramme op, men hvis Danmark skal hænge bedre sammen, må ministeren stadig væk anerkende, at i hvert fald på den korte bane bliver Danmark mere skævt af de politikker, der bliver gennemført. For de tal kan vi se. Vi kan se, det er geografisk skævt i forhold til pension, i forhold til børnecheck, i forhold til kontanthjælpsloft osv.

Kl. 16:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:53

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Men så er der jo andre ting, der trækker i den modsatte retning. Altså, den tidligere regerings jobpræmie, som forhåbentlig også bliver den nuværende regerings jobpræmie, trækker så i den modsatte retning. Løttelserne, som den tidligere regering lagde op til, bliver givet i bunden og – hvilket jo også er afspejlet i regeringsgrundlaget – trækker i den modsatte retning. Det er derfor, at man godt kan hive enkelte elementer ud, men jeg synes, man skulle se på helheden. Og det, den tidligere regering og den nuværende regering i sin helhed ønsker, er at sikre vækst og arbejdspladser i hele Danmark. Det afspejler vores politik, og jeg mener, at den fuldt ud er afbalanceret.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren.

Kl. 16:54

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Men jeg tror også, at det netop er på tide at se på helheden i regeringens politik, og derfor kunne det jo også være meget relevant at stille et ret omfattende spørgsmål, men måske et spørgsmål, der vil gøre det lidt mere klart, hvad vi taler om: Hvis man ser på hele regeringen, både de ting, der er igangsat af V-regeringen, men også hvad den nye regering vil, hvad vil det så koste af arbejdspladser, f.eks. i en 5-årig periode, altså på kort sigt? Og så kan man se på, om det hænger sammen, eller det ikke hænger sammen. Det kunne jo være givtigt.

Det får vi ikke svar på i dag, men tak for ministerens besvarelse af det her spørgsmål.

Kl. 16:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:55

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak. Jo, men det er rigtigt nok, at hvis man har en offentlig vækst, der er lav, så er der jo færre penge i det offentlige. Så kan min kollega, der sad her ved siden af mig og svarede på spørgsmål tidligere, måske få den offentlige sektor til at køre længere på literen, og det skal vi gøre. Men det kunne også være, at hvis vi slanker den offentlige sektor, og hvis vi gennemfører et moderne kontanthjælpsloft, så vil det føre til, at kontanthjælpsmodtageren kommer i arbejde, eller at der bliver skabt nogle private arbejdspladser i stedet for. Så derfor synes jeg ikke kun, man skal kigge på den offentlige kontra den private sektor. Man skal kigge på udviklingen generelt, og det er altså det, som jeg ønsker den her regering skal måles på. Og det er også

det, man skal måle effekten og succesen af regeringens regionalpolitik på baggrund af.

Kl. 16:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til begge, som så fortsætter til spørgsmål 18, som også er et spørgsmål til skatteministeren af fru Lisbeth Bech Poulsen, SF.

Kl. 16:56

Spm. nr. S 279

18) Til skatteministeren af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at det offentlige, herunder SKAT, bruger milliarder af skatte kroner på it-leverandører, der bruger skattefinter og skattely, og vil ministeren i den forbindelse bruge den kommende skattelyliste fra EU til at undgå offentligt samarbejde med skattelyvirksomheder?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 16:56

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak, formand. Mener ministeren, at det er rimeligt, at det offentlige, herunder SKAT, bruger milliarder af skatte kroner på it-leverandører, der bruger skattefinter og skattely, og vil ministeren i den forbindelse bruge den kommende skattelyliste fra EU til at undgå offentligt samarbejde med skattelyvirksomheder?

Kl. 16:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:56

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak for spørgsmålet. Alle skal naturligvis betale den skat, de skal. Det gælder også de it-leverandører, som staten har. Og så længe der bliver betalt den korrekte skat, kan alle som udgangspunkt byde på de opgaver, som staten udbyder, f.eks. som it-leverandør. Så vil staten som ordregiveren, altså den, der ønsker at købe noget, vurdere tilbuddene og tildele opgaven efter de kriterier, der gælder for det pågældende udbud. Her er det vigtigt at holde fast i, at når en potentiel leverandør til staten har ejerstruktur med koncernselskaber, der hører hjemme i udlandet, er det ikke nødvendigvis ensbetydende med, at de ikke betaler den korrekte skat. Når arbejdet med EU's sortlistning forventeligt er afsluttet ved udgangen af næste år, altså 2017, må vi se på, hvordan listen ender med at se ud, og hvordan den kan bruges til konkret at begrænse ulovlig brug af skattely. Generelt anbefaler jeg leverandører til staten, herunder skattevæsenet, at have en stor grad af selvjustits og være særlig opmærksomme på ikke at operere i skattemæssige gråzoner. Det kan spare ejerne og deres selskaber for kritik fra politikere eller for offentlighed.

Kl. 16:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hvis ministeren har brug for et glas vand, er det helt okay. (*Skatteministeren* (Karsten Lauritzen): Ja, det har jeg faktisk). Vi venter lige.

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:58

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Den sidste del af svaret lød så velkendt, måske fordi det var copy-pastet fra et tidligere svar.

Ministeren kan belære mig herfra og til dommedag om EU's udbudsdirektiv og vores egen udbudslov osv., sidstnævnte var jeg med

til at forhandle, og jeg er udmærket klar over de regler, som for øjeblikket gør, at man ikke må bruge skat som et parameter, når man udvælger virksomheder. Når vi står her i dag og jeg ikke har skrevet et udvalgs spørgsmål, som ministerens embedsmænd kan oplyse mig om den lovmæssige baggrund for, er det jo for at høre ministerens holdning til, om det er rimeligt – og det er noget, vi alle sammen gerne vil høre – at vi efter at have haft en kæmpe skandale med EFI-systemet siger, at vi skal have et ordentligt, effektivt inddrivelsessystem, der virker. Hvem er det så, der får opgaven? Det er et firma, der hedder Netcompany. De har solgt 53 pct. af deres aktier til en kapitalfond. Den kapitalfond er hjemmehørende på Jersey.

Så spørger jeg bare ministeren, om ministeren ikke kan se ironien i, at SKATs nye inddrivelsessystem, hvor man skal inddrive skat fra dem, der skylder, dem, der snyder osv., skal håndteres af en virksomhed, der opererer og bruger Jersey som skattely. Så det er et holdningsspørgsmål. Jeg behøver ikke at blive belært om, hvordan lovgivningen er – den kan man jo også ændre, hvis der er politisk flertal for det – men kan ministeren ikke se den der nærmest ubærlige ironi i, at det er en skattelyvirksomhed eller i hvert fald en virksomhed, der har en ejerandel på 53 pct., der hører til en kapitalfond, der har fået opgaven?

Kl. 17:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:00

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Fru Lisbeth Bech Poulsen må gerne spørge ind til mine holdninger.

De virksomheder, der samarbejder med det offentlige skal være særlig opmærksomme på at overholde reglerne, særlig skatte- og afgiftsreglerne, og hvis man samarbejder med skattevæsenet, skal man være ekstra, særlig opmærksom på det. Sådan er det. Det er den opfordring, jeg er kommet med, og det er min holdning, men jeg kan jo ikke tillade mig at have den holdning, og jeg synes også, at det ville være uretfærdigt at sige, at fordi man er ejet af nogle, der ligger i et bestemt land, ikke er dømt for noget, vi har ingen indikationer på, at der ikke bliver betalt den skat, der skal, så må man ikke samarbejde med det danske skattevesen. Så ud over at jeg ikke er sikker på, at det ville være inden for reglerne, der gælder for udbud, synes jeg egentlig heller ikke at det er en rimelig betragtning.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 17:01

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Så tror jeg bare, at vi ser forskelligt på, hvad det er rimeligt at bruge skatteydernes penge til, altså at der er nogle, der får en opgave på 100 mio. kr. for at levere første del af et nyt inddrivelsessystem, og Netcompany betaler, så vidt jeg er orienteret, skat i Danmark, men de er ejet af en kapitalfond, som bruger de mest klassiske finter og er hjemmehørende et sted, der ikke rigtig er kendt for andet end at være et skattely, og som jo i sidste ende også scorer noget af gevinsten, ved at der kommer ordrer ind i ordrebogen, bl.a. fra den danske stat. Det synes jeg bare ikke er rimeligt, og vi kan jo godt ændre lovgivningen, hvis vi sagde, at vi vil arbejde for, at der skal være nogle nye parametre, f.eks. at man ikke leverer skatte kroner til skattelylande.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 17:02 Skriftlig begrundelse

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Men efter min opfattelse vil det ikke være rimeligt at skære alle selskaber over en kam. Jeg er fuldstændig enig med fru Lisbeth Bech Poulsen i, at hvis der er et selskab, der ikke har betalt den skat, de skal, og har en skattesag, ville det være yderst uheldigt, at de samarbejder med skattevæsenet om at levere it eller andet, men mig bekendt er det ikke det, der er tale om i det her tilfælde, så jeg er altså ikke enig med spørgeren i det. Kapitalfonde er jo en ejerform, som har fordele og ulemper, men det kan også være noget, der er gavnligt for de ejere af en virksomhed og for den virksomhed, der er. Jeg synes i hvert fald ikke, at det er noget, der gør, at man kan dømme Net-company som selskab ude af den kontrakt, de har med skattevæsenet.

Kl. 17:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til sidste del.

Kl. 17:02

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Ministeren siger, at en kapitalfond er en selskabsform, der kan være gavnlig for ejerne – det er jeg da fuldstændig enig i – men om det er gavnligt for skatteborgerne og skatteyderne, at vi ikke kan nægte at samarbejde med nogle, der i sidste ende er ejet af nogle, der opererer fra et skattely, er en anden sag. Jeg tror ikke, at det er den smukke natur på Jersey, som lokker.

Min sidste kommentar er, at jeg så skriftligt vil bede ministeren om at redegøre for de nuværende danske oplysninger fra Jersey i forhold til skattebetalinger.

Kl. 17:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren til afslutning. Værsgo.

Kl. 17:03

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det gør vi naturligvis gerne. Jeg skal svare på alle spørgsmålene, men jeg vil godt advare imod det her med at sige, at fordi en del af et selskab, der er pæredansk, der har masser af danske medarbejdere, der betaler skat i Danmark, er ejet af nogle, der helt lovligt ligger i et andet land og overholder lovgivningen, så skal de dømmes ude, og den form for argumentation vil jeg advare imod, men jeg er helt enig med spørgeren, fru Lisbeth Bech Poulsen, i, at vi skal sørge for, at dem, der samarbejder med skattevæsenet, har en stor grad af selvjustits, og det er min klare opfordring til dem.

Kl. 17:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren og tak til hr. skatteministeren.

Vi skal til spørgsmål 19, som er til undervisningsministeren. Velkommen til den nye undervisningsminister, og tillykke med jobbet. Spørgeren er hr. Troels Ravn, Socialdemokratiet.

Kl. 17:04

Spm. nr. S 218 (omtrykt)

19) Til undervisningsministeren af:

Troels Ravn (S):

Gør det indtryk på ministeren, når Ulla Højmark Jensen og Mette Træden Pedersen i bladet Vejlederen skriver, at unge oplever UPV som en stempeling og et nederlag, som kan stille dem i en marginaliseret position i forhold til deres klassekammerater?

Der henvises til artiklen »Risiko for at uddannelsesparathedsvurderingen svækker den sociale mobilitet« bragt i Vejlederen den 31. august 2016.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for oplæsning.

Kl. 17:04

Troels Ravn (S):

Tak. Jeg vil også gerne indlede med at sige tillykke til den nye minister.

Gør det indtryk på ministeren, når Ulla Højmark Jensen og Mette Træden Pedersen i bladet Vejlederen skriver, at unge, der bliver vurderet som ikkeuddannelsesparate, oplever uddannelsesparathedsvurderingen som en stempeling og et nederlag, som kan stille dem i en marginaliseret position i forhold til deres klassekammerater?

Kl. 17:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 17:05

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Og tak for velkomsten. Selvfølgelig gør det indtryk, det gør da altid, når der er børn og unge, som ikke har det godt nok i vores uddannelsessystem. Men uddannelsesparathedsvurderingen er ikke tænkt som en stempeling af eleverne, men som et redskab til tidligt at identificere unge, der ikke har forudsætningerne for at gennemføre en ungdomsuddannelse, og hjælpe dem på rette vej. Jeg hæfter mig også ved, at formanden for UU-lederne, Mark Jensen, vurderer, at UPV'en er kommet godt i gang uden den stigmatisering, som mange havde frygtet. Vurderingen af elevernes uddannelsesparathed sker allerede i 8. klasse, så eleven har tid til at rette op på det inden afslutningen af 9. eller 10. klasse, og det kan f.eks. være elever med mange skoleskift eller elever, som har puttet sig i mængden.

Med UPV'en forpligtes skolerne og UU'erne til at iværksætte en målrettet indsats mod at gøre den pågældende elev klar til en ungdomsuddannelse. Den særlige vejledningsindsats for elever, der ikke er vurderet uddannelsesparate i 8. klasse, er jo et kommunalt ansvar. Men satspuljeforligskredsen har bakket op om indsatsen ved at afsætte 20,8 mio. kr. til at udvikle og systematisk afprøve konkrete turboforløb for fagligt udfordrede elever i udskolingen.

Jeg følger udviklingen tæt bl.a. ved et følgeforskningsprogram frem til 2020, som løbende afrapporterer om udviklingen og de indsatser, der igangsættes rundt om i landet for ikke uddannelsesparate elever.

Kl. 17:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren.

Kl. 17:06

Troels Ravn (S):

Tak. I modsætning til mig har ministeren hidtil tordnet imod folkeskolereformen. Ministeren har udtalt, at der ikke var noget godt at sige om reformen, og ministeren må derfor siges at være en af Christiansborgs største kritikere af folkeskolereformen, men jeg er rigtig tilfreds med den nye folkeskolereform, som et meget stort flertal i Folketinget står bag. Alle børn skal lære, alle børn skal trives i skolen og blive så dygtige, som de kan blive. Og der skal stå respekt om det engagerede og gode arbejde, som lærerne, pædagogerne og skolelederne gør derude på skolerne.

Når det så gælder udskoling, og når det gælder uddannelsesparathed, er det vigtigt, at vi får alle unge med, at alle skal rustes fagligt og personligt til en videre uddannelse til at få fodfæste på arbejdsmarkedet og til at leve et godt liv. Og i udskolingen står uddannelsesvejledning centralt særlig i forhold til de unge, der har brug for ekstra støtte og vejledning. Og jeg såvel som mit parti støtter naturligvis skolereformens indhold vedrørende udskoling og uddannelsesparathed. Det er vigtigt, at den unge efter folkeskolen er vurderet parat til uddannelse. Men jeg bliver også bekymret, når vi får rigtig mange tilbagemeldinger fra uddannelsesvejlederne om, at uddannelsesparathedsvurderingen i mange tilfælde fokuserer på fejl og mangler hos den unge, samt at det, der bliver vurderet som ikkeuddannelsesparat, kan afstedkomme en følelse af stigmatisering og eksklusion hos den unge. Og jeg er bekymret for, at det kommer til at påvirke den unge negativt i det videre forløb mod uddannelse. Ordet ikkeuddannelsesparat er nemlig problematisk, og jeg mener ikke, vi kan stemple børn og unge på den måde.

Hvad tænker undervisningsministeren om dette, og hvad agter ministeren at iværksætte af indsatser?

Kl. 17:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren til besvarelse.

Kl. 17:08

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Socialdemokratiet er jo indgået meget engageret i folkeskolereformen, men det betyder jo ikke, at arbejdet stopper. Det er også det, jeg hører ordføreren sige, når han siger: Vi skal hele tiden kigge på, om vi gør det godt nok. Vi har en fælles interesse i, at der er færre elever, som forlader folkeskolen uden helt basale kundskaber.

Så har vi i den her fælles ramme lavet en UPV, så man tidligere i forløbet samler op på, om eleverne har kvalifikationer nok til at fortsætte i en ungdomsuddannelse, og det starter man med allerede i 8. klasse. Om så den måde, vi italesætter det på, er den bedste, synes jeg, vi sammen skal drøfte også fremadrettet for at se, om det kan gøres på en bedre måde. Jeg synes, at det er godt, at vi har langstrakte aftaler, men jeg har det også sådan, at hvis der er noget, vi kan gøre bedre og specielt for de unge, som risikerer at blive tabt i systemet, er jeg altid parat til at diskutere det.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:09

Troels Ravn (S):

Tak. Jeg vil gerne kvittere for ministerens positive modtagelse, og jeg er helt enig i, at vi sammen skal drøfte videre tiltag i forhold til folkeskole og udskoling, når det gælder uddannelsesparathed. Jeg tror jo på, at uddannelsen i vores folkeskoler er en af de bedste indsatser i kampen for at skabe mere lighed mellem mennesker og give alle flere muligheder i livet, og at læring, trivsel og uddannelse gør os socialt mobile og er en vigtig indsats i kampen mod at bryde med den negative sociale arv. Og en af hovedformålene med reformen er da også at mindske betydningen af elevernes sociale baggrund.

Er ministeren enig i, at skolen skal være åben og have fokus på, at eleverne trives og er en del af fællesskabet i forhold til læring, trivsel, kreativitet og livsduelighed? Og dermed igen: Er ministeren enig i, at det at blive vurderet som ikkeuddannelsesparat ikke er et ord, der hører til i år 2016, med det kendskab og den viden, vi har om, hvordan sproget skaber virkeligheden?

Kl. 17:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:11

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Mange tak. I forhold til den konkrete sprogbrug er jeg som sagt hele tiden åben for, at vi i den kreds, der har aftalt de her forløb, kan drøfte, om det er den bedste måde at italesætte det på. Men når det så er sagt, er værktøjet jo noget, vi fælles har besluttet, og det tjener altså et rigtig vigtigt formål, nemlig tidligere at blive klar over, om elever har brug for en særlig indsats.

Det bør jo være sådan, at de børn og unge, som er i fare for ikke at lære det, de skal lære, skal vi tage fat i, lang tid før 8. klasse, men det er rigtig vigtigt, at der er en skillelinje i 8. klasse, hvor vi ser på, om vi gør det godt nok.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 17:11

Troels Ravn (S):

Jamen igen vil jeg gerne kvittere for, at vi sammen drøfter de her forhold. For det må handle om, hvordan vi bedst muligt kan arbejde med at sikre, at så mange som muligt bliver klar til at påbegynde en uddannelse, uden at vi i processen skaber det, der kan opfattes som en eksklusion, altså det, der kan opfattes som at komme med på et B-hold. Det har vi ikke brug for.

Kl. 17:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:12

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jamen tak for ordene, og tak for den positive ånd, som ordføreren møder op med i dag. Jeg tror, at vi faktisk er fuldstændig enige om, at det her er et vigtigt redskab til at afklare, om der er noget fagligt, der skal ændres eller løftes. Men om ordet er det rigtige, og om det er det, der skal række ud i al fremtid, kan vi drøfte fremadrettet, altså om det er måden, vi vil italesætte det på, eller om vi kan finde på noget, der er bedre.

Kl. 17:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Det var slut på spørgsmål 19.

Vi går til spørgsmål 20, som også er til undervisningsministeren og også af hr. Troels Ravn, Socialdemokratiet.

Kl. 17:12

Spm. nr. S 219 (omtrykt)

20) Til undervisningsministeren af:

Troels Ravn (S):

Hvad er ministerens holdning til, at mange unge, der bliver færdige med en STU, efterspørger mulighed for at komme videre i uddannelsessystemet og ud på arbejdsmarkedet, men reelt ikke har mulighed for dette?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren for oplæsning.

Troels Ravn (S):

Tak. Hvad er ministerens holdning til, at mange unge, der bliver færdige med en særlig tilrettelagt ungdomsuddannelse, også kaldet STU, efterspørger mulighed for at komme videre i uddannelsessystemet og ud på arbejdsmarkedet, men reelt ikke har mulighed for det?

Kl. 17:12

Kl. 17:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:13

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Det er dejligt at høre, at mange af de unge, der har gennemført en STU, har viljen til at blive aktive deltagere på arbejdsmarkedet, og det er heldigvis sådan, at en ung ikke bliver udelukket fra anden uddannelse eller arbejdsmarkedet, fordi han eller hun har taget en STU.

Evalueringen af STU fra 2012 viste, at ca. 6 pct. af de unge, der har gennemført en STU, efterfølgende gik over på erhvervsuddannelse, gymnasial uddannelse eller EGU, og at 37 pct. var i beskyttet beskæftigelse eller beskæftigelse på særlige vilkår. Resten går på dagtilbud efter serviceloven, modtager specialundervisning for voksne, er på AVU, i 10. klasse, på EGU-forberedende forløb, under pensionsafklaring eller i revalideringsforløb, eller også er de ikke i aktivitet.

Når en større andel af de unge efter en STU ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet eller en uddannelse, skyldes det bl.a., at mange har så store funktionsnedsættelser, at det desværre ikke er muligt for dem at fungere på en uddannelse eller på arbejdsmarkedet på tilstrækkelig højt niveau.

Kommunerne har ansvaret for de unge, der har gennemført en STU, og kommunerne skal derfor sætte ind med foranstaltninger, der kan bringe de unge tættere på arbejdsmarkedet eller uddannelse, om det så er praktikforløb, kurser, mentorstøtte eller andet.

Den forrige regering nedsatte en ekspertgruppe for bedre veje til en ungdomsuddannelse med særlig fokus på tilbuddene i overgangen mellem grundskole og ungdomsuddannelserne, og jeg ser frem til at modtage udvalgets anbefalinger, som kommer i starten af 2017, og på den baggrund vil regeringen komme med et udspil til, hvordan flere unge får en ungdomsuddannelse og vælger uddannelser, der fører dem videre i job eller uddannelse.

Jeg har også igangsat en evaluering af STU'en. Evalueringen skal belyse effekten af kommunernes forskellige måder at tilrettelægge uddannelsen på, og den skal være færdig til august 2017. Når evalueringen foreligger, vil jeg overveje, hvad der eventuelt er behov for at ændre ved uddannelsen.

Kl. 17:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:15

Troels Ravn (S):

Det er vældig positivt, at vi formentlig i 2017 på et tidspunkt efter sommerferien kan være klar med nogle nye anbefalinger. Jeg har også været med omkring STU'en, faktisk lige fra dag et, og jeg var med i Folketinget, da vi vedtog STU, og den trådte i kraft i august 2007. Jeg var også med som ordfører, da vi evaluerede i maj 2013.

Jeg tror, vi må sige, at vi i dag har en særlig tilrettelagt ungdomsuddannelse, som på mange måder er en uddannelsespolitisk succes. Det er en særlig tilrettelagt ungdomsuddannelse, som giver ret til en ungdomsuddannelse til unge, der har særlige behov. Det kan være

unge, som er udviklingshæmmede. Men jeg tror også, at vi gør klogt i at erkende, at STU'en både har en styrke og nogle svagheder. Den rummer en meget, meget stor, forskelligartet gruppe, og den er meget bred. STU er ikke nok for rigtig mange unge og voksne, som nok er udviklingshæmmede, men som brændende ønsker at erhverve sig mere viden for at få kompetencer, for at få færdigheder, og vel at mærke for at få et papir på, at de har lært noget og kan noget, et kompetencebevis, så de kan komme på arbejdsmarkedet og få et rigtigt arbejde. Det kunne også være et skånejob eller et fleksjob. Og vi mangler ganske enkelt nogle tilbud.

Kl. 17:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:16

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg deler fuldstændig ordførerens holdning om, at STU'en er et rigtig godt og vigtigt uddannelses tilbud til en særlig målgruppe. Jeg har også været meget engageret i STU'en og justeringen af denne. Det er også korrekt, som ordføreren siger, at der er tale om en meget bred målgruppe, og det er jo noget af det, man kan overveje at se på, når der foreligger en evaluering, altså hvorvidt det skal fortsætte sådan, og om vi eventuelt kan skrue tilbuddet bedre sammen, hvis vi ændrer en lille smule på målgruppen.

Kl. 17:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:17

Troels Ravn (S):

Ja, for det er nemlig, vurderer jeg, nødvendigt med nogle nye ideer. Det kunne eksempelvis være en god idé at tænke mere i deluddannelser for den her gruppe af borgere. Eksempelvis kunne man inden for SOSU-hjælperområdet tænke i delelementer og uddanne sig inden for praktiske arbejdsområder. Det kunne være i køkkenet, det kunne være omkring vask, det kunne være omkring sociale opgaver.

Jeg kunne også forestille mig, at vi inden for den her målgruppe i regi af AMU, altså arbejdsmarkedetsuddannelserne, kunne lave kurser, som kunne resultere i, at kursisten erhvervede sig et kompetencebevis – alt sammen rettet imod den ret store gruppe af unge, som nok er udviklingshæmmede, men alligevel brændende ønsker sig et job, videre uddannelse, og som faktisk også formår at gøre fyldest inden for mange af de her områder. En idé kunne også være at se på selve STU-bekendtgørelsen.

Kl. 17:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:18

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg vil bare kvittere for de rigtig gode input om en uddannelse, som vi har en meget, meget stor fælles interesse i kommer til at fungere bedst muligt. Vi har dog også et arbejdsmarked i Danmark, som faktisk er med til at sætte nogle begrænsninger for den her gruppe af unge, og det kan hverken ordføreren eller jeg gøre noget ved. Det ligger i anden regi. Men der er ikke nogen tvivl om, at vi uddannelsesmæssigt skal justere, sådan at vi når den her målgruppe bedst muligt.

Kl. 17:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:19

Kl. 17:21

Troels Ravn (S):

Ja, netop, og dermed kunne vi lave flere spor. Et spor kunne være rettet mod beskyttet beskæftigelse, og et andet spor rettet mod det ordinære arbejdsmarked. Jeg er også godt klar over, at det er kommunerne, der i det daglige har ansvaret for STU'en, men det er jo væsentligt at høre, hvad ministeren tænker om det. Jeg mener også – og det vil jeg gerne kvittere for – at ministeren giver nogle gode bud på, hvad vi fremadrettet kan gøre.

I dag åbner bekendtgørelsen op for flere ting, men der mangler igen noget, som er adgangsgivende til yderligere uddannelse og beskæftigelse. Vi skal med STU'en sikre, at den enkelte når så langt som muligt med uddannelse og arbejdsmarked og dermed i forhold til at leve et godt og aktivt liv. Det her handler om både økonomi og trivsel, fordi mange unge efter STU'en faktisk er på uddannelsesydelse eller kontanthjælp. Og vi har her en gruppe af borgere, som kan og vil, og hvor vi som samfund har et særligt ansvar. Jeg tror, at lige netop på det her område bliver det tydeligt for enhver, at det ikke er nok at have noget at leve af, men at man også skal have noget at leve for.

Kl. 17:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:20

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jamen der er ikke nogen tvivl om, at det kan give noget livsglæde for rigtig mange mennesker, hvis de i en eller anden grad kan komme ind på arbejdsmarkedet. Det er vi fuldstændig enige om. Jeg ser derfor frem til evalueringen af uddannelsen og vil se, om vi på det tidspunkt kan gøre det noget bedre med den uddannelse. Og så tror jeg, som jeg også prøvede at sige for lidt siden, at hvis vi skal gøre det rigtig godt for den her gruppe, kommer vi også til at snakke arbejdsmarkedsvilkår. Og så må vi jo tale med nogle af vores gode kolleger om, om der skal være en sammenhæng i indsatsen dér.

Kl. 17:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren, og tak til ministeren.

Vi fortsætter med spørgsmål 21, som også er til undervisningsministeren, og spørgeren er denne gang fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:21

Spm. nr. S 264 (omtrykt)

21) Til undervisningsministeren af:

Pernille Bendixen (DF):

Hvad er ministerens holdning til Børnerådets anbefaling om at sætte oplysning om psykisk og fysisk vold på skoleskemaet, fordi mange børn efter Børnerådets undersøgelse slet ikke er klar over, at de er udsat for vold?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 17:21

Pernille Bendixen (DF):

Tak, formand. Og et stort tillykke også herfra og til den nyudnævnte minister. Vi ser frem til et godt samarbejde. Mit spørgsmål lyder:

Hvad er ministerens holdning til Børnerådets anbefaling om at sætte oplysning om psykisk og fysisk vold på skoleskemaet, fordi mange børn efter Børnerådets undersøgelse slet ikke er klar over, at de er udsat for vold?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:21

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Mange tak. Jeg deler fuldstændig spørgerens bekymring over tallene fra Børnerådet. De er skræmmende. Det er skræmmende, at 29 pct. af børnene i 7. klasse har været udsat for mindre grov eller grov fysisk vold inden for de seneste 12 måneder. Børnerådets undersøgelse understreger, at der er en række voksne, som netop skulle sikre børn og unge en tryk og sikker opvækst, men som ikke formår at udfylde den opgave, og det er et stort problem. Børnerådet fremhæver også, at for mange børn mangler viden om, hvad der er rigtigt og forkert, når det handler om fysisk og psykisk vold, og det er også derfor, Børnerådet foreslår, som det også fremgår af det stillede spørgsmål, at rettighederne skal på skoleskemaet.

Ja, undervisning spiller en rolle i forhold til bekæmpelse af vold, men det kan ikke på nogen måde stå alene. Skolerne skal allerede i dag undervise i børns rettigheder. Det indgår i Fælles Mål for flere fag og emner, og med forenklingen af Fælles Mål fra 2015 er perspektiverne i forhold til menneskerettigheder og ikke mindst børns rettigheder blevet styrket og indgår i Fælles Mål for både samfundsfag og det obligatoriske emne sundheds- og seksualundervisning og familiekundskab.

I samfundsfag skal eleverne bl.a. lære om menneskerettigheder, og menneskerettigheder indgår også i Fælles Mål i historie, idet FN's verdenserklæring indgår i de obligatoriske kanonpunkter. Det fremgår derudover af vejledningen til faget, at der bør perspektiveres til nyere rettigheder som f.eks. Børnekonventionen.

I sundheds- og seksualundervisning og familiekundskab er børns rettigheder et gennemgående tema fra børnehaveklassen til 9. klasse, og eleverne skal kunne samtale om forebyggelse og håndtering af overgreb med inddragelse af overvejelser vedrørende rettigheder, lovgivning, kommunikation og konflikthåndtering.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:23

Pernille Bendixen (DF):

Mange tak. Altså, børns rettigheder og menneskerettigheder og sådan noget er godt. Det er godt, at børnene får den læring. Men problemet her er jo, at for de børn, der lever med vold i hjemmet, er det så normalt, at de faktisk ikke ved, det er unormalt. Og fordi de ikke taler med nogen om det, lever de bare i den her boble af den form for normalitet.

Det bringer mig videre til det næste spørgsmål, for de påpeger også i den her rapport, at læreren kunne være den, det vil være naturligt at henvende sig til, men at de faktisk ikke gør det, fordi læreren – og det har læreren jo også pligt til – tager kontakt til forældrene. På den måde bliver det faktisk en trussel for dem. Man kunne sige, at læreren godt kunne være den trykperson, som så valgte ikke at gå videre med de oplysninger, og der tænker jeg at der kan være nogle konflikter i forhold til forældresamarbejde og sådan noget. Jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens tanker – bare sådan helt frit – om det, for umiddelbart er det jo en god løsning, som de peger på her.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:24

Kl. 17:27

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Altså, jeg tror, emnet er rigeligt belyst i de fælles mål, der er lavet. Det er jo sådan, at vi har ganske mange Fælles Mål for den danske folkeskole. Det er svært at begå sig i den danske folkeskole, fordi vi har så mange konkrete mål, som man skal efterleve, så det er en udfordring i sig selv. Og så er det jo også sådan, at der er forskel på, hvor stort problemet er forskellige steder i landet, og derfor kan den måde, man i praksis går til det her spørgsmål på, nødvendigvis heller ikke være fuldstændig den samme. Der tror jeg det er rigtig vigtigt at vi hele tiden arbejder med at udvikle undervisningsmateriale, som man kan bruge de steder, hvor problemerne er særlig store.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:25

Pernille Bendixen (DF):

Børnene påpeger også i den her rapport, at de ikke har tillid og tiltro til de her fagpersoner – og det gælder ikke kun dem, der er i folkeskolen, skal jeg lige skynde mig at sige – men altså også dem, der er i folkeskolen. For når de så endelig betror sig og udviser den tillid, bliver de faktisk mødt med sådan en form for fornægtelse, fordi den person, man så henvender sig til, faktisk ikke helt tror på, at det, man siger, er rigtigt. Og der har jeg brug for at høre, hvordan vi kommer det til livs, for jeg synes faktisk, det er et stort problem, at dem, der egentlig skulle være myndighedspersonerne, faktisk er i sådan en form for fornægtelse.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:26

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det er mit indtryk, at der generelt er rigtig mange lærere og pædagoger, som tager deres myndighedsrolle meget, meget alvorligt, og at der også er rigtig mange af dem, der er dygtige til at indrapportere der, hvor de oplever, at der er børn, som lever med vold i hjemmet. Af og til går der alligevel noget galt i systemet, og der skal vi være fuldstændig sikre på at der faktisk bliver samlet op. Så i virkeligheden oplever jeg ofte, at lærere og pædagoger er dygtige til at indrapportere, men at der nogle gange sker systemfejl. Og det er fuldstændig fatalt, for børn, der bliver svigtet i hjemmet, er vores helt afgørende ansvar i et velfærdssamfund.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 17:26

Pernille Bendixen (DF):

Tak. Vi bruger meget tid og mange ressourcer på en tidlig indsats. De her børn peger så på, at de bruger skolen som en slags helle, som en slags fristed. Og der kunne jeg godt forestille mig, at hvis skolen er et helle, fordi man ikke tør komme hjem, så er der et meget lille grundlag for at få en faglig læring. Er det en bekymring, ministeren deler?

Kl. 17:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Absolut, absolut. Når der er børn, der bliver udsat for vold i hjemmet, så er det fuldstændig rigtigt, at de har rigtig, rigtig svært ved at lære, og de kan komme ganske meget bagud i forhold til deres kammerater. Så det er en fuldstændig korrekt iagttagelse. Og det er meget, meget vigtigt at få samlet op på det. Men når det så er sagt, tror jeg ikke, svaret ligger i at ændre på de fælles mål i folkeskolen og på den måde yderligere at sætte det på skoleskemaet. Jeg tror i højere grad, svaret ligger i, at vi skal blive bedre til at gribe de indrapporteringer, der kommer fra lærere og pædagoger, og sørge for at gribe ind i tide, når der er børn, der bliver svigtet.

Kl. 17:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren, og tak til ministeren.

Vi fortsætter til spørgsmål 22, som er til transport-, bygnings- og boligministeren. Velkommen til, og tillykke med jobbet. Og spørgsmålet er stillet af fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:28

Spm. nr. S 252 (omtrykt)

22) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Pia Adelsteen (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Vejdirektoratet planlægger at fjerne brovagnerne fra bl.a. Kronprins Frederiks Bro i Frederikssund?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for oplæsning.

Kl. 17:28

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Også et tillykke med posten herfra.

Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at Vejdirektoratet planlægger at fjerne brovagnerne fra bl.a. Kronprins Frederiks Bro i Frederikssund?

Kl. 17:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:28

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for lykønskningen, og tak for spørgsmålet.

Jeg kan forstå, at der har været en del lokal debat om Vejdirektoratets oprindelige planer om fjernstyring af fire bemandede klappbroer, henholdsvis Aggersundbroen, Vilsundbroen, Hadsundbroen og Kronprins Frederiks Bro. Debatten har bl.a. gået på bekymring for sikkerheden ved fjernstyring af broerne. Denne bekymring har regeringen lyttet til, og som spørgeren måske ved, besluttede min forgænger i sidste uge, at Vejdirektoratet i stedet skal lave en 1-årig forsøgsordning på Kronprins Frederiks Bro fra år 2020. Det støtter jeg op om. Til den tid vil der være etableret en mulighed for passage af Roskilde Fjord via den nye højbro, såfremt der måtte ske utilsigtede hændelser.

Det er selvfølgelig vigtigt, at ordningen ikke giver anledning til utryghed, og derfor vil der i prøveperioden blive etableret service- og akutberedskabsaftaler til erstatning for det arbejde, som den nuværende brovagtordning udfører ud over at betjene broklappen. Forsøgsordningen vil blive evalueret ved udgangen af 2020, så vi kan blive klogere på, om vi skal gå videre med planerne og inddrage de øvrige personbetjente broer i ordningen.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:29

og sænke på det rigtige tidspunkt mener vi kan lade sig gøre bedre og mere effektivt med den her overvågningsordning. Men nu tester vi det af, og så ser vi, hvordan det går. Hvis det går godt, ruller vi det ud på flere broer, og hvis det går dårligt, stopper vi det igen og går tilbage til den gamle ordning, også for Kronprins Frederiks Bro.

Kl. 17:32

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Nu stillede jeg jo spørgsmålene, før den tidligere minister kom med den her afklaring, men bibeholdt alligevel spørgsmålene, fordi man netop ønsker at lave en forsøgsordning på Kronprins Frederiks Bro i Frederikssund. Det er jo sådan, at den nye bro, der kommer over Roskilde Fjord, bliver en betalingsbro – som det eneste sted i Danmark faktisk – og det betyder, at dér, hvor vi i hvert fald lokalpolitisk har sagt, at hvis ikke man ønsker at betale for at køre over den nye bro, kan man bruge den gamle bro, vil det jo kunne give et problem, hvis den gamle bro har sat sig fast på en eller anden måde.

Derfor skal mit spørgsmål også lyde sådan: Når man nu laver sådan en forsøgsordning, er man så også fra ministeriets side indstillet på eventuelt at dække den udgift til broen, som folk vil få, hvis de skal køre den anden vej?

Kl. 17:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:30

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Forventningen er jo, at det her vil virke, men der har været en utryghed, og derfor kører vi med en forsøgsordning til at starte med. Men vi forventer ikke, at det vil være nødvendigt for trafikanter, som gerne vil over Kronprins Frederiks Bro, i stedet at tage højbroen. Vi tror jo på, at det virker. Men selvfølgelig, vi kører forsøgsordningen.

Men skulle det mod forventning ske, at den ikke kan lukke og åbne, som den skal, vil man kunne tage højbroen, og så er det rigtigt, at så koster det noget. Men det er jo ikke realistisk, og vi forventer ikke, at det vil komme til at ske, og derfor har vi heller ikke nogen planer om, at man så skal kunne få dækket broafgiften.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:31

Pia Adelsteen (DF):

Nej, det kan jeg så forstå at man ikke har. Når jeg stiller spørgsmålet, er det måske ikke kun af hensyn til de penge, det koster, men også sådan lidt ud fra den vinkel, at det er så åbenlyst, at man tror, forsøget vil virke, og at man via fjernstyring, via skærme, kan få de her broer til at virke. Og så må mit spørgsmål bare være: Jamen ved man overhovedet, hvad en brovagt laver? Sidst jeg talte med nogle, var de ude at sætte musefælder op, fordi der var mus, der gik i ledningerne, og det ved jeg ikke om man kan styre pr. fjernbetjening herinde fra København, eller hvor det her edb-anlæg nu skal sættes op. Så man bliver jo nødt til at spørge: Hvad laver brovagter? Ved ministeren egentlig det?

Kl. 17:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:32

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Ja, brovagter betjener broen, herunder sætter musefælder op. Selvfølgelig vil der være skadedyrsbekæmpelse omkring broerne også i fremtiden, hvis det er nødvendigt, men det her med at kunne hæve

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:32

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Nu er det her et nyt forsøg. Det var planlagt, at man ville fjerne brovagterne på fire broer, de tre i Nordjylland og den ene på Sjælland, og nu laver man så forsøget på Sjælland. Når man laver forsøg ét sted, forventer man så, at det forsøg vil være gangbart, altså at det vil være de samme forhold osv., der gør sig gældende alle de andre steder?

Når jeg spørger, har det også noget at gøre med tågeforhold og isforhold og noget at gøre med alle de opgaver, som en brovagt, som sidder ved en bro, trods alt har, netop at sige: Nu kommer der et skib, er det muligt? Vindforholdene er sådan og sådan, du skal gøre sådan og sådan. Det er jo også noget af det, en brovagt netop gør, og derfor er jeg faktisk bekymret i forhold til at fjerne brovagterne.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:33

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Forventningen er i hvert fald, at det kan lade sig gøre. Men vi laver forsøget nu, og så ser vi. Jeg er sikker på, at de fleste af de erfaringer, man gør sig med Kronprins Frederiks Bro, kan overføres direkte til de øvrige broer. Det kan være, spørgeren har ret i, at enkelte forhold er specielle for Kronprins Frederiks Bro og ikke gælder for andre broer. Det vil man så tage med ind i overvejelserne til den tid. Men man vil have et vigtigt erfaringsgrundlag for at gå videre.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørger og minister for det her spørgsmål.

Det er samme hold til spørgsmål 23, som også er et spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren, og det er stillet af fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:34

Spm. nr. S 253 (omtrykt)

23) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Pia Adelsteen (DF):

Hvad skønner ministeren at besparelsen bliver ved at fjerne brovagter fra Danmarks klapbroer, og mener ministeren ikke, at det vil udgøre en sikkerhedsmæssig risiko i forhold til udrykningskøretøjer, driftsstop m.v.?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for oplæsning.

Kl. 17:34

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvad skønner ministeren at besparelsen bliver ved at fjerne brovagter fra Danmarks klapbroer, og mener ministeren ikke, at det vil udgøre en sikkerhedsmæssig risiko i forhold til udrykningskøretøjer, driftsstop m.v.?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:34

anden side af Storebælt, så mener man, at Frederikssund også er København. Nu er jeg herfra, så det mener jeg ikke. Men alt andet lige kan vi sige, at så fjerner man jo nogle arbejdspladser fra de her udkanter for så at trække dem ind til nogle centraliserede steder, hvor folk skal sidde og kigge på et fjernsyn, for en besparelse på 5 mio. kr. Det forstår jeg ikke.

Kl. 17:34

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Tak for spørgsmålet. Som jeg oplyste i min besvarelse af § 20-spørgsmål nr. 252, er det vigtigt for regeringen, at ordningen med fjernstyring af bemandede klapbroer ikke giver anledning til utryghed. Det mener jeg også vi imødekommer med den løsning, som vi igangsætter, med en 1-årig forsøgsordning fra år 2020 på Kronprins Frederiks Bro. Efterfølgende skal ordningen evalueres. Kun hvis forsøgsperioden er forløbet på en tilfredsstillende og sikkerhedsmæssigt forsvarlig måde, går vi videre med fjernstyring af de tre andre broer.

Vejdirektoratet har oplyst, at såfremt alle fire broer på et tidspunkt fjernstyres, vil det samlede besparelеспotentiale udgøre ca. 5 mio. kr. årligt.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:35

Pia Adelsteen (DF):
Tak for det. Nu er 5 mio. kr. jo ikke de store penge på et statsbudget, men fred være med det. Vi skal selvfølgelig spare, hvor vi spare kan. Det, der undrer mig lidt, er, om man så også i den besparelse har taget højde for utilsigtede hændelser. Sådan som jeg forstår den presmeddelelse, der kom fra Transportministeriet, kan der ske utilsigtede hændelser, og man vil så have et beredskab, hvor responstiden skal være maks. 15 minutter. Det har jeg i hvert fald læst at det skulle være. Det vil jo alt andet lige kræve, at man har noget mandskab, der sidder på vagt et eller andet sted, der er tæt på broen. Ellers kommer man jo alt andet lige ikke ned på 15 minutter. Og det må jo også koste noget. Hvad er så prisen for det – eller er det regnet med i den besparelse, man har?

Kl. 17:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:36

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Besparelsen på de 5 mio. kr. er den totale besparelse med de indregnede udgifter, som der er til fjernstyringen, herunder til det akutberedskab, som vurderes nødvendigt. 5 mio. kr. er ikke meget i et statsbudget, siger spørgeren. Jeg synes, det er ganske mange penge. Jeg kan huske, at for nogle måneder eller år siden blev vores nuværende statsminister skældt ud, fordi han sagde: 2.000 kr. – hvad er det, det er et par sko. Ja, hvad er så 5 mio. kr.? Med lidt hovedregning er det vel 250 par sko, det er i hvert fald mange par sko, og det er også værd at tage med.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:36

Pia Adelsteen (DF):
Jeg er med på, at 5 mio. kr. også skal tages med og er til at tage og føle på. Men det, der så måske undrer mig, er, at man som regering meget gerne vil have udflytning af arbejdspladser. Nu kan man sige, at de tre broer – der var fire oprindelig, hvor man havde den her plan og ville få en besparelse på 5 mio. kr. – ligger i Nordjylland, og en ligger i Frederikssund. Nu ved jeg godt, at hvis man kommer fra den

Så jeg synes, det er lidt problematisk, at man vil lave et forsøg, vel vidende at den bro, der kan være en alternativ rute, vil være en betalingsbro, hvor man i hvert fald ifølge ministeren ikke vil være indstillet på at dække den merudgift, som folk så vil få, på trods af at den betalingsbro ligger i samme kommune, vil jeg bare sige. For det gør den jo altså også. Det er Frederikssund Kommune, vi taler om. Det synes jeg er underligt, i betragtning af at besparelsen trods alt er så relativt lille, og at man måske kunne have fundet besparelsen ved at flytte nogle mennesker, der sidder foran en skærm.

Kl. 17:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:38

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Det er så ærgerligt, når man kommer til at sige noget forkert. Jeg kom til at tænke over de der 250 sko. Der glemte jeg i hvert fald mindst et nul, måske også to.

Vi skal ikke have arbejdspladser i Danmark ved at opretholde ineffektive stillinger. Hvis man kan drive tingene mere effektivt i den offentlige sektor, i kommuner, i regioner, i staten, så skal man gøre det i respekt for skatteborgernes penge. Man skal ikke drive tingene mindre effektivt, end det kan lade sig gøre, for at opretholde arbejdspladser. For der skabes arbejdspladser, ved at vi har en effektiv samfundsstruktur i Danmark, som vi ikke skal betale unødigt for. Fru Pia Adelsteen nævner her et hensyn, men regeringen har et andet hensyn, nemlig til den effektive drift af den offentlige sektor, hvilket kommer de skatteborgere til gavn, som betaler for den offentlige sektor. Og det kommer i det hele taget konkurrenceevnen i Danmark for virksomheder og borgere til gavn.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren til afslutning.

Kl. 17:39

Pia Adelsteen (DF):

Det kan for så vidt være fint nok at have den målsætning, men jeg studser bare lidt, for jeg kan godt se, at der kan være et problem. Hvis jeg sidder ude ved broen ved Frederikssund og den ikke kan klappe i – et lidt morsomt udtryk – så skal jeg vente et kvarter på, at folk kommer et eller andet sted fra, og de skal trods alt have en løn for at sidde i det beredskab, for det skal de jo. Så kommer de ud for måske at fjerne ti mus og ringe efter en elektriker, fordi musene har gnavet en ledning over. Og så kan jeg så køre en anden vej. Det synes jeg bare er problematisk, og jeg ved ikke rigtig, hvordan den besvarelse på 5 mio. kr. så kommer borgerne til gode, derude hvor de her klapbroer er, og hvor omvejen faktisk kan være ret lang. En ting er, at den måske er kort ved Frederikssund, noget andet er, at man, hvis forsøget går godt, hvilket ministeren jo forventer, f.eks. også ved Hadsund oppe ved Mariager Fjord vil fjerne brovagten. Og så skal man altså helt omkring Hobro. Der er immer væk sådan 20 km, vil jeg tro.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:40

Kl. 17:42

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Med den argumentation kan vi have manuel kontrol af alle togdøre, ved alle metrostationer i København eller ved alle S-togsdøre eller alle IC3-togdøre i hele landet. Tænk, hvis der går noget i stykker, så skal der være en til stede, som ordner det med det samme, for ellers går der tid tabt for passagererne. Men den argumentation kan man jo tydeligvis ikke bruge. Man skal have en vurdering af, om det er en effektiv måde at bruge ressourcerne på i de få tilfælde, hvor der er en mus, der har været henne og gnave en ledning over. Hvis det ikke er en effektiv måde at gøre det på, fordi det kun sker hvert 5. år, så nytter det altså ikke noget at have fuld betjening af en mand døgnet rundt 365 dage om året af hensyn til den mus, der bider ledningen over en gang hvert 5. år.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren, og tak til ministeren.

Ministeren bedes blive, for det næste spørgsmål er også til transport-, bygnings- og boligministeren. Det er stillet af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 17:41

Spm. nr. S 272 (omtrykt)

24) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Har ministeren fortsat tillid til Havarikommissionens fremtidige anbefalinger efter den sidste uges uroligheder, hvor Berlingske bl.a. har afsløret, at havariinspektørernes anbefalinger flere gange er blevet fjernet af ledelsen, hvilket kan skade tog- og flysikkerheden?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 17:41

Rasmus Prehn (S):

Mange tak: Har ministeren fortsat tillid til Havarikommissionens fremtidige anbefalinger efter den sidste uges uroligheder, hvor Berlingske bl.a. har afsløret, at havariinspektørernes anbefalinger flere gange er blevet fjernet af ledelsen, hvilket kan skade tog- og flysikkerheden?

Kl. 17:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:41

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Den sidste uges uroligheder har vel først og fremmest udspillet sig i Berlingskes spalter. Jeg vil gøre opmærksom på, at der verserer retssager mellem Havarikommissionen og nogle af de tidligere medarbejdere. Mere konkret er der tale om tre sager af ansættelsesretlig karakter, som allerede har været behandlet i byretten. Sagerne er alle anket og skal behandles i Østre Landsret. Jeg mener ikke, det vil være hensigtsmæssigt, hvis jeg fremsætter udtalelser, der kan berøre problemstillinger, der står til at blive behandlet ved domstolene.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Rasmus Prehn (S):

Først og fremmest mange tak til den nyudnævnte transportminister og i øvrigt et stort tillykke med udnævnelsen. Jeg må sige, at jeg har gået og frygtet lidt at skulle møde den nye minister, for jeg synes jo nok med de løfter, som Liberal Alliance har givet, at det er lige før, partiet har ophævet tyngdekraften, men her de seneste dage har man set, at partiet er kommet ned i øjenhøjde med os andre og har måttet trække en masse løfter tilbage. Så det er jo rart, at vi kan tale sammen på realistisk fod og med samme udgangspunkt.

Det her er en alvorlig sag, meget alvorlig sag, og jeg forventer ikke, at transportministeren skal stå og udtale sig om specifikke retssager, der kører ved domstolene. Vi har magtens tredeling; det ville være helt upassende. Jeg synes dog, når man læser Berlingske, at ministeren må have anledning til at udtale sig mere generelt, for der er jo tale om op til flere sager om medarbejdere, der af samfundet er ansat til at råbe vagt i gevær, når der er fare på færde. Der er et konkret eksempel her på en havariinspektør, der gør opmærksom på, at der er brug for radarovervågning af luftrummet for at kunne undgå, at fly støder sammen. Den passage, den anbefaling om at øge sikkerheden, er simpelt hen blevet klippet ud af den rapport, der er blevet lavet, af ledelsen i Havarikommissionen. Så en anbefaling, der kunne redde liv, er blevet klippet ud.

Det samme gælder en havariinspektør, der gør opmærksom på behovet for brandslukkere i DSB's tog, simpelt hen fordi der har været op til flere brande i IC3-tog f.eks., og man har været meget heldig, at det her ikke er sket, lige når man er kørt ind i Storebæltstunnelen. Så der er altså menneskeliv på spil her.

Kan ministeren ikke udtale sig mere principielt om, om det er problematisk, at man sakser anbefalinger ud – anbefalinger fra mennesker, der er ansat af os skatteydere til at komme med anbefalinger om, hvordan man redder menneskeliv, hvordan man øger sikkerheden?

Kl. 17:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:44

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg kan høre, at hr. Rasmus Prehn igen henviser til Berlingske. Jeg synes ikke, det er Berlingske, som skal vurdere tog- og flysikkerheden i Danmark, selv om jeg naturligvis anerkender Berlingskes ret til at tage emnet op, det må være fagpersoner, der har særlig indsigt i de tekniske forhold. Som eksempel kan jeg her nævne det peer review, som Europa-Kommissionen foretog i 2015 vedrørende luftfartsdelen af Havarikommissionen. Reviewet er grundlæggende positivt, og bl.a. fremhæves Havarikommissionens evne til at løse problemerne løbende. Det er forventningen, at Havarikommissionens jernbanedel vil undergå et lignende peer review fra Europa-Kommissionen i 2017 og 2018. Endelig forventes den internationale luftfartsorganisation ICAO at gennemføre en audit af Havarikommissionen i 2017-2018 for at sikre, at Havarikommissionen lever op til de internationale standarder. Det er denne form for vurderinger fra Europa-Kommissionens og ICAO's faglige eksperter, som bør lægges til grund i forhold til spørgsmål om tog- og flysikkerhed.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:45

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, det er lidt tydeligt, at der desværre er behov for endnu mere øvelse og træning i overgangen fra at være polemisk debattør til at være ansvarlig minister. Altså, når der står noget i Berlingske, er ministeren jo også nødt til at forholde sig til det. Så nytter det ikke noget bare at svare polemisk.

Er det sådan, at ministeren benægter, at den udlægning af historien, der har været i Berlingske, er korrekt? Og hvis det, der står, er korrekt, kunne ministeren så ikke have en holdning til det, jeg synes er problematisk, nemlig at man tager faglige anbefalinger og klipper dem ud, sådan at dem, der skal rette ind efter det her, dem, der skal øge sikkerheden, ikke får lejlighed til at gøre det, fordi de ikke ved, at der har været en anbefaling fra en havariinspektør, fordi den er blevet klippet ud?

Kl. 17:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:46

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg kan ikke benægte det, for jeg ved det ikke. Jeg kan konstatere, at det har stået i Berlingske. Men der er jo to faglige anbefalinger her. Der er en fra en medarbejder, som mener, at det skal stå der, og så er der en fra hans overordnede, som mener, at det ikke skal stå der. Det er to faglige personer, der har en uenighed om en faglig sag. Jeg går ud fra, at det er en af de personer, som nu fører ansættelsesretlig sag mod Havarikommisionen for fyring – en sag, som behandles ved domstolene, og hvori man må formode at den fyrede medarbejder måske har en interesse i at sætte sin tidligere arbejdsgiver i et dårligt lys.

Det skal selvfølgelig tages alvorligt, men som jeg sagde til hr. Rasmus Prehn: Der er peer review-undersøgelser lavet af fagligt relevante personer og organisationer af Havarikommisionen. Og jeg har lidt større tillid til det end til de ting, der kommer frem i artikler i Berlingske på baggrund af en ansættelsesretlig sag ved domstolene.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for sidste spørgsmål.

Kl. 17:47

Rasmus Prehn (S):

Så selv om en fagligt kvalificeret havariinspektør gør opmærksom på, at det er en god idé med brandslukningsudstyr og brandalarmer i vores tog, er det ikke noget problem, at det bliver klippet ud, altså sådan at vi ikke får sat de alarmer op og etableret det brandudstyr, så vi kan sikre menneskeliv. Er det sådan, man skal forstå ministeren?

Kl. 17:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:48

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Men det har jeg da ikke nogen som helst evne til at vurdere på nuværende tidspunkt, altså efter 2 dage som minister i Transportministeriet. Det har jeg ikke, men jeg kan konstatere, at der ifølge Berlingske har været en uenighed om den passage i Havarikommisionen. Og sådan kan der jo være uenighed om faglige vurderinger, altså om, hvorvidt den ene faglige vurdering er bedre end den anden faglige vurdering. Det er jo naivt at tro, at man kan slå op i et leksikon, præcis hvad der er den rigtige faglige vurdering.

Derfor må vi så have en tiltro til, at de organisationer, som kontrollerer den danske Havarikommision er i stand til at vurdere, at forholdene der er, som de skal være – og ikke til, at hr. Rasmus Prehn kan det efter læsning af en artikel i Berlingske, eller at jeg kan det efter 2 dage som transportminister.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til begge. Det var slut på spørgsmål 24.

Vi går til spørgsmål 25, som også er til transport-, bygnings- og boligministeren. Det er stillet af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 17:49

Spm. nr. S 273 (omtrykt)

25) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens holdning til at indføre et obligatorisk orienteringsstop i lyskryds for lastbiler for at undgå f.eks. højresvingsulykker?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 17:49

Rasmus Prehn (S):

Mange tak. Hvad er ministerens holdning til at indføre et obligatorisk orienteringsstop i lyskryds for lastbiler for at undgå f.eks. højresvingsulykker?

Kl. 17:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:49

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg har ikke siden min tiltræden i mandags lagt mig fast på en endelig holdning til det emne, som også er, som jeg forstår det, en ganske kompliceret problemstilling. Jeg vil i den kommende tid drøfte fordele og ulemper ved indførelse af et sådant orienteringsstop med Færdselsstyrelsen og Vejdirektoratet, som er de to myndigheder på mit ministerområde, der har særlig viden og erfaring på området.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:49

Rasmus Prehn (S):

Mange tak til ministeren. Det er jo en kendt sag, at der desværre sker rigtig mange og tragiske trafikulykker ved højresvingsulykker. Det går jeg ud fra at ministeren er bekendt med og også vidste, inden ministeren blev udnævnt til minister. Når der så er en faglig anbefaling fra Havarikommisionen, som siger, at den måde, vi bedst kan stoppe de her højresvingsulykker på, er ved at lave en obligatorisk stoppligt. Har ministeren så ikke spurgt sit embedsapparat, hvad deres anbefaling er, sådan at ministeren, når han skal svare her i spørgetiden, kan komme og sige, hvad den faglige vurdering af det, som Havarikommisionen anbefaler, er? For så burde ministeren jo komme med sin politiske indstilling oven på det.

Det er jo noget, der betyder, at jo før vi får truffet en politisk beslutning, jo før kan vi redde menneskeliv på det her vigtige område. Det er jo en meget klar anbefaling, der er fra Havarikommisionen. Det kunne godt være, ministeriet også havde en vurdering af det her, sådan at vi kan få stoppet de dødsulykker hurtigst muligt.

- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.
- Transport-, bygnings- og boligministeren** (Ole Birk Olesen):
Nej, det har jeg ikke spurgt om endnu, og selv hvis jeg havde spurgt, ville jeg ikke bare tage ministeriets råd for gode varer, for det er jo derfor, vi har ministeren. Hvis man bare kunne spørge embedsmændene og de så sagde, hvad man skulle gøre, behøvede vi jo ikke ministre. Jeg bliver som minister også nødt til at kunne danne mig et indtryk af det her, uafhængigt af hvad embedsmændene i ministeriet siger, herunder ved at lytte til andre end embedsmændene. Jeg sætter meget, meget stor pris på embedsmændene i mit ministerium og har som udgangspunkt altid den idé, at de nok siger noget rigtigt til mig – noget, jeg kan stole på, og noget, som er fagligt velfunderet. Men jeg synes også, at jeg som minister har pligt til at høre andre og danne mig et overblik over tingene ved at høre andre end mine embedsmænd.
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Spørgeren.
- Rasmus Prehn** (S):
Det har jeg naturligvis stor respekt for, og det er helt naturligt, at det er sådan. Nu er der bare det ved den her sag, at det handler om noget, der er så vigtigt som at redde menneskeliv, og at vi har set et urimelig stort antal højresvingsulykker. Og her er der så en entydig anbefaling, og dem, der repræsenterer interesseorganisationer og andet på det her område har givet udtryk for, at det kunne være en rigtig god idé at gøre det.
- Har ministeren ikke planer om meget hurtigt så at få taget en politisk stilling, så vi kan få reageret på det her? For hvis der er menneskeliv, der kan reddes, skulle vi så ikke tage og gøre det hurtigst muligt?
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.
- Transport-, bygnings- og boligministeren** (Ole Birk Olesen):
Det er jeg enig i. Men der er også nogle, der siger, at hvis lastbiler altid skal stoppe op, selv om der ikke er noget, der kommer på deres højre side, så øger det risikoen for, at der er folk, der kører op i dem bagfra, og de to risici må jo afvejes mod hinanden, altså om dem, der kommer og eventuelt kører op bagfra måske er bedre beskyttede end de cyklister, der bliver kørt over, og om man derfor skal foretage den vurdering, at vi godt kan lave sådan et orienteringsstop. Men det kan også være, at vi af den ene eller den anden grund må vurdere noget andet, når vi vurderer risici over for hinanden. Men det er rigtigt. Jeg vil gøre det så hurtigt som muligt, for det er et alvorligt problem.
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Spørgeren til afrunding.
- Rasmus Prehn** (S):
Tak. Jeg synes ikke, det lyder som det mest realistiske, at der skulle være et større problem i, at nogle kører op bag i en lastbil, der har store stoplygter. Men okay, lad det blive undersøgt. Jeg kvitterer for, at ministeren har sagt ja til at undersøge det her hurtigst muligt og
- også deler den holdning, at hvis der er menneskeliv, der reddes, skal det gøres. Så mange tak for det.
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Ministeren til afrunding.
- Transport-, bygnings- og boligministeren** (Ole Birk Olesen):
Selv tak. Jeg tror, vi er enige om, det ville være rigtig godt, hvis vi kunne nedbringe antallet af højresvingsulykker i Danmark, og at vi derfor må kigge på det med åbne øjne.
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Tak til spørgeren og ministeren.
- Det var så dagens sidste spørgsmål, for jeg kan meddele, at det af Peter Kofod Poulsen under nr. 26 opførte spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren, spørgsmål nr. S 278, udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren.
- Spm. nr. S 278 (omtrykt)**
26) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:
Peter Kofod Poulsen (DF):
Hvad er regeringens holdning til kunstkirkulæret af 2004, og agter regeringen at ændre dette?
- (Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).
- Meddelelser fra formanden**
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.
- Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 1. december 2016, kl. 10.00.
- Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.
- Mødet er hævet. (Kl. 17:54).